

જામન,
 'લીલું' સિવનલ જ્યેથા પહી ય આગળ ન વધનારો તો જ્યાં
 હોય છે ત્યાં જ રહી જાય છે પરંતુ 'લાલ' સિવનલ જ્યેથા
 પહી ય આગળ વધનારો તો ખોવાઈ જાય છે.

સાહું કરી લેવાની તક મળ્યા પહી ય સાહું ન કરનારો જે
 નુકસાનીમાં ભાગી જાય છે એના કરતા ય અશબ ન કરવાની
 પ્રભુની આજ્ઞા જાણ્યા પહી ય જે અશબ કરી બેસે છે એ
 તો સંસારમાં ક્યાં ખોવાઈ જાય છે એની તો કલ્પના પણ
 થઈ શકે તેમ નથી.

એક કામ કરીશ તું ?

આ ઉત્તમ જીવનમાં શું શું કરવા જેવું છે એની જાણકારી
 મેળવતા પહેલા શું શું કરવા જેવું નથી, એની જાણકારી
 ખાસ મેળવી લે અને એ જાણકારીને અમલી બનાવવા
 વાશી તમામ તાકાત કામે લગાડી છે. સંજ્યાલંધી હોનારોથી
 શું બચી જઈ શકે.

ઈ... રત્નશુંદરશૂરિના દર્મલાલ

દર્શન,

અરજવાના દર્દીને નખ લીકણા મળે એનું થાય શું ? જેના
 પણ મનમાં વિષયવાસનાના સાખોલિયા આંસુ લગાવ્યા જ
 કરતા હોય એને રૂપ સરસ મળે, કુંઠ કોકિલ મળે, શરીર
 તંદુરસ્ત મળે, સંપત્તિ વિપુલ મળે, વ્યક્તિત્વ આકર્ષક
 મળે, એનું થાય શું ?

લખી રાખજે તારા દિલની દીવાલ પર કે પાત્રવા વિનાનું
 પુણ્ય આત્મા મારે એકાંતે નુકસાનકારી જ બન્યું રહે છે.
 શું કહું તને ? અપાત્રતા સાથેના સુખ કરતા ય પાત્રતા સાથેનું
 દુઃખ લાખ દરજ્જે સાહું છે. કોત્ર મારે સંસારનું છે કે પહી
 અધ્યાત્મનું છે. સર્વત્ર બોલબાલા પાત્રતાની જ છે. પાત્રતા
 સુખના સમયમાં આણસને શેતાન બનવા દેતી નથી તો
 દુઃખના સમયમાં સંકલેશના શિકાર બનવા દેતી નથી.
 પાત્રતા વિડસિત કરવા પ્રયત્નશીલ બનીશ ?

ઈ... રત્નશુંદરશૂરિના દર્મલાલ

પાવન,

શ્રીમંત બનવાનો એક રસ્તો છે, આવક વધારતા જ રહેવું.
 જ્યારે શ્રીમંત બન્યા રહેવાનો એક રસ્તો છે, અર્થ ઘરાડતા જ
 રહેવું. તને એરહું જ કહીશ કે આવક વધારવાના રસ્તે શ્રીમંત
 બની જવાનો રસ્તો છેક સમયાને જઈને જ અટકે છે. કારણકે
 આવક વધારતા રહેવાનો એક જ અર્થ છે, અસંતુષ્ટ બન્યા
 રહેવું. જીવન અર્થાહિત છે, લોભ અર્થાહિત છે. જાનકડી
 દૂરપટ્ટીથી વિશર આકાશ જે આગી શકાય તો સીમિત જીવન-
 થી તલિયા વિનાનું સોભનું અખર પુરી શકાય !

તું તારી જાતને બુદ્ધિમાન માને છે ને ? આવક વધારતા
 રહેવામાં સફળ બનવાનું જે તારા હાથમાં જ નથી એ રસ્તે
 આગળ વધતા રહેવાને બદલે અર્થ ઘરાડતા રહેવાનું જે તારા
 હાથમાં જ છે એ રસ્તો અપનાવી લે. કલેશ અને સંકલેશ,
 બંને ઘરવા લાગશે.

ઈ... રત્નશુંદરશૂરિના દર્મલાલ

સાવન,

જીવનમાં નાના ન બન્યા રહેવું હોય તો એક કામ ખાસ
 કરજે. લુચ્ક વાતોને ક્યારેય મોટી ન બનવા દેતો.

તેં સરકારી કચ્છું છે પણ કોઈએ એની નોંધ પણ નથી લીધી
 તેં વ્યૂલ કરી જ નથી છતાં સામાએ તને આરોપીના પિંજરમાં
 ભાગ્યે કરી દીધો છે. રિક્ષાવાળાએ લાકી પામેથી ભાડા કરતાં
 વધુ રકમ વસૂલ કરી દીધી છે. અરુરોએ તારી શતનો ભંધ
 બગાડી દીધો છે. આખા દિવસમાં આજે એક પણ રૂપિયાની
 બોણી નથી થઈ. તારા મિત્રે તારી ભરપેટ મિંદા કરી દીધી છે.

આ અને આના જેવા અન્ય પ્રસંગો 'લુચ્ક'ની કક્ષામાં
 આવે છે. એ તમામને મોટા બનાવતા રહીને તું તારી જાતને
 નાની ન બનાવી દેતો. રાજદાની એકસપ્રેસ નાનાં સ્થેશનો
 પર નથી જ ભાગી રહેતી, અબજપતિ આણસ પાંચ-દશ
 રૂપિયાનો દિસાબ નથી જ રાખતો એ તારા પચાલમાં જ રશે.

ઈ... રત્નશુંદરશૂરિના દર્મલાલ

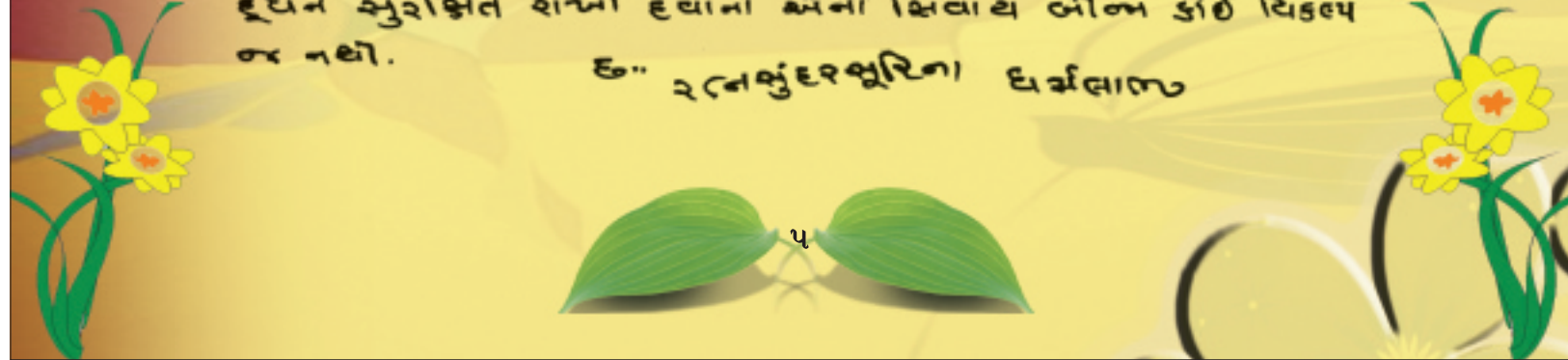
મહર્ષ,

એક ચિત્ર દ્વિને ગળ્યું બનાવવા એમાં એકાદ - બે નહીં પણ આઠ - દશ થમથી સાકર નાખવી ખડે છે જ્યારે દ્વિને ફાટી નાખવા તો હાંબુના બે - પાંચ દીપાં પણ ખર્ચાયા છે.

આ વાસ્તવિકતા એટલું જ કહે છે કે જીવનના દ્વિને સ્વાદિષ્ટ બનાવી દેવા સંખ્યાબંધ સત્કાર્યોનાં સેવન તમારે કરવા ખડકો પણ એકાદ - બે દુષ્ટકાર્યોનાં સેવન પણ તમારા જીવનના દ્વિને ફાટી નાખવાની શક્તી તાકાત ધરાવે છે

આનો અર્થ ? આ જ કે સત્પુરુષાર્થ કરતા રહીને અરકયા વિના આપણે સત્કાર્યો સેવતા રહેવાના છે અને અજાણતા ય દુષ્ટકાર્યના ફુડાળામાં આપણો ખો ન ખડી જાય એ અંગે આપણે જલરહસ્ય સાવધાનીથી દાખવતા રહેવાનું છે. જીવનના દ્વિને સુરક્ષિત રાખી દેવાનો એના શિવાય બીજા કોઈ ચિકલ્પ જ નથી.

૬" રત્નકુંદરસૂરિના ધર્મલાલ

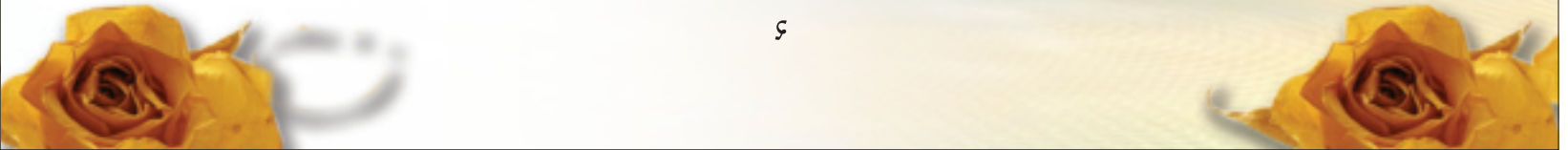

સિક્ષાર્થ,

કુળો તેં જ્યો તો છે ને ? એને જો હવામાં તરવું છે તો ખોતાનામાં ભરાયેલ હવા જ એને કામ લાગે છે, ખોતાના રૂપ કે રંગ નહીં. કુળો એક વાર ભલે ને ફાળો રંગ લઈને બેઠો છે પણ જો એનામાં હવા છે તો આસાનીથી એ હવામાં તરી શકે છે અને એનામાં જો હવા જ નથી તો ભલે ને એ આકર્ષક એવા હાલ - લીલા કે ખીળા રંગનો છે, એ હવામાં નથી જ તરી શકતો.

એટલું જ કહીશ તને કે સંયોગો ભલે ને વિખરીત હશે, તારા ખોતાનામાં જો સત્વ - સમજ અને સદ્ગુણો હશે તો કુખના સમયમાં ય તું પ્રસન્નતા રંગી શકીશ અને ભલે ને સંયોગો તને બધા જ અશુભ મળ્યા હશે પરંતુ સત્વ - સમજ અને સદ્ગુણોએ તું જો દેવાળિયો જ લોઈશ તો તારું ચિત્ત સતત વિચાદથી ગસ્ત જ રહેશે. ચિંતા જો કરે તું તો 'હવા' ની કરજે, 'રંગો' ની નહીં.

૬" રત્નકુંદરસૂરિના ધર્મલાલ

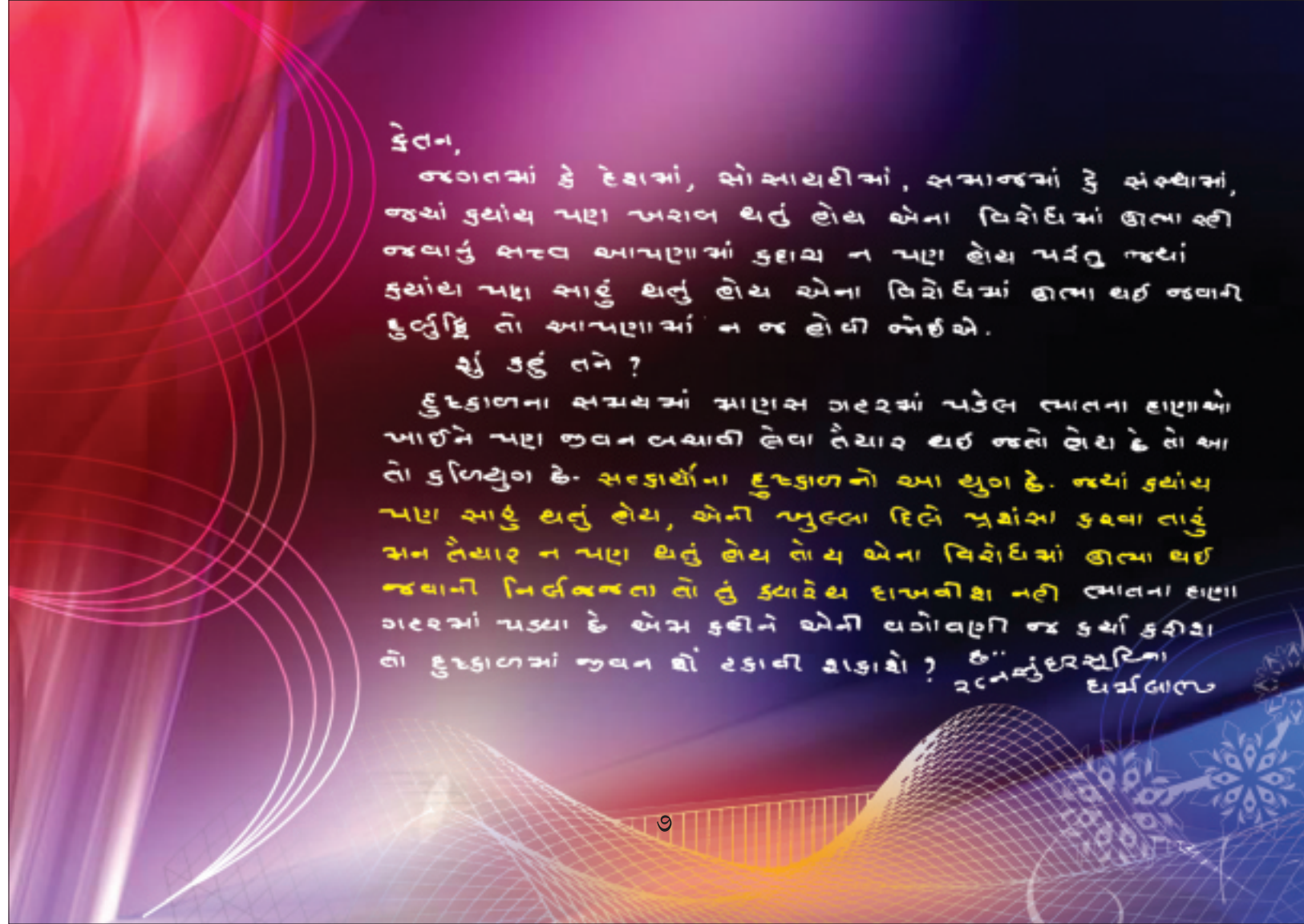
કેતન,

જગતમાં કે દેશમાં, સોસાયટીમાં, સમાજમાં કે સંસ્થામાં, જ્યાં ક્યાંય પણ ખરાબ યતું હોય એના વિરોધમાં ઢાળા રહી જવાનું સત્વ આપણામાં કદાચ ન પણ હોય પરંતુ જ્યાં ક્યાંય પણ સાદું યતું હોય એના વિરોધમાં ઢાળા થઈ જવાની કુર્વુક્ષિ તો આપણામાં ન જ હોવી જોઈએ.

શું કહું તને ?

દુષ્ટકાળના સમયમાં આણસ ગદરમાં ખડેલ ત્યાતના દાણાઓ ખાઈને પણ જીવન બચાવી લેવા તૈયાર થઈ જતો હોય છે તો આ તો કબિલુગ છે. સત્કાર્યોના દુષ્ટકાળનો આ યુગ છે. જ્યાં ક્યાંય પણ સાદું યતું હોય, એની ખુલ્લા દિલે પ્રશંસા કરવા તારું મન તૈયાર ન પણ યતું હોય તો ય એના વિરોધમાં ઢાળા થઈ જવાની નિર્ભજજતા તો તું ક્યારેય દાખવીશ નહીં ત્યાતના દાણા ગદરમાં ખડ્યા છે એમ કહીને એની વગોવણી જ કર્યા કરીશ તો દુષ્ટકાળમાં જીવન શી રકાવી શકાશે ?

૬" રત્નકુંદરસૂરિના ધર્મલાલ

મનીષ,

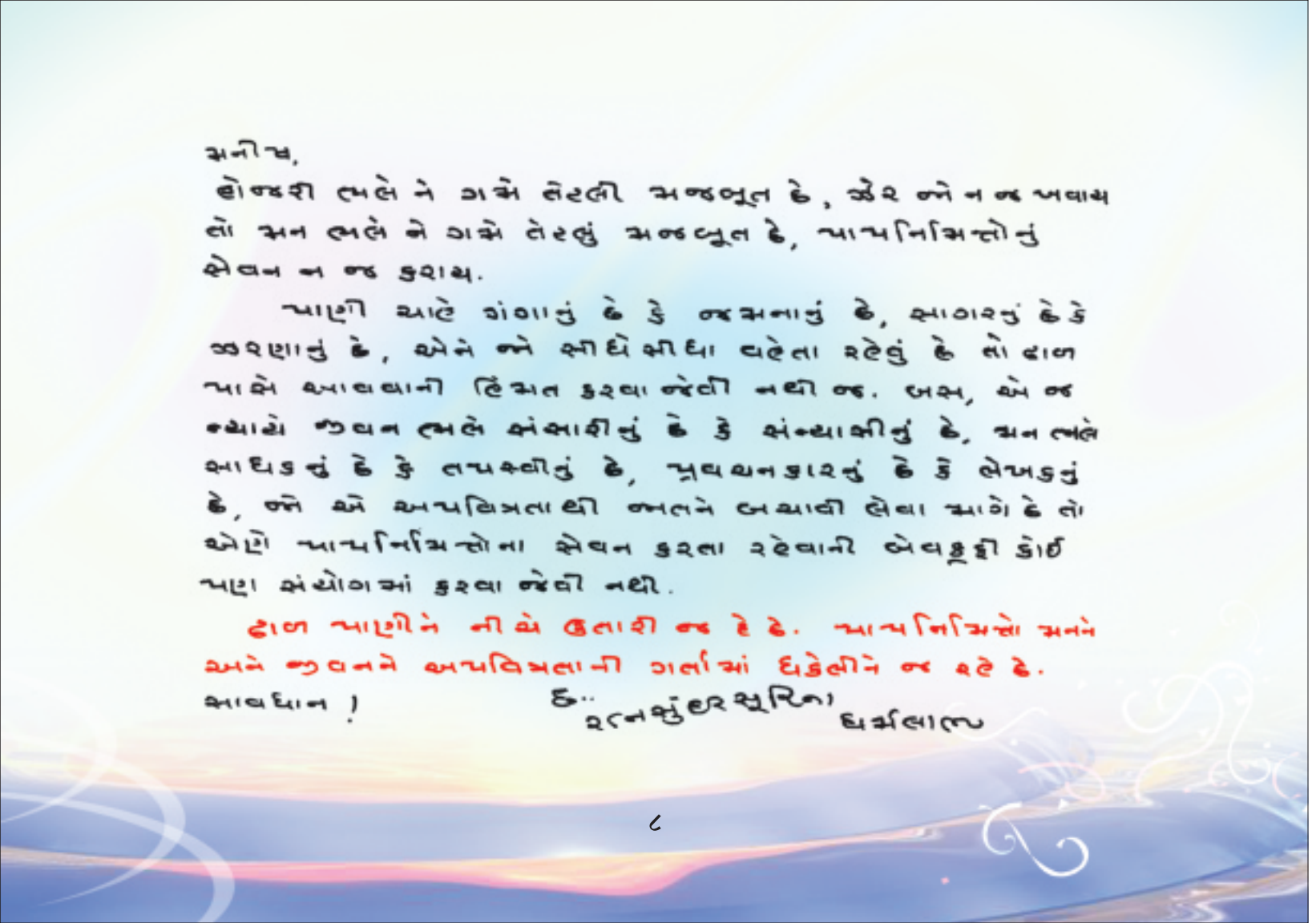
હોજરી ભલે ને ગમે તેટલી મજબૂત છે, ઝેર જો ન જ ખવાય તો મન ભલે ને ગમે તેટલું મજબૂત છે, આપનિમિત્તોનું સેવન ન જ કરાય.

ખાણી ચાહે ગંગાનું છે કે જમનાનું છે, સાગરનું છે કે ઝરણાનું છે, એને જો સીધે સીધા વહેતા રહેવું છે તો દાળ ખાશે આલવાની હિંમત કરવા જોવી નથી જ. બસ, એ જ જ્યાં જો જીવન ભલે સંસારીનું છે કે સંન્યાસીનું છે, મન ભલે સાદકનું છે કે તપસ્વીનું છે, પ્રલયનકારનું છે કે લેખકનું છે, જો એ અપવિત્રતાથી જાતને બચાવી લેવા આગે છે તો એણે આપનિમિત્તોના સેવન કરતા રહેવાની બેવકૂફી કોઈ પણ સંયોગમાં કરવા જોવી નથી.

દાળ ખાણીને નીચે ઢાલી જ રહે છે. આપનિમિત્તો મનને અને જીવનને અપવિત્રતાની ગતીમાં દોકેલીને જ રહે છે.

સાવધાન !

૬" રત્નકુંદરસૂરિના ધર્મલાલ

કલ્પેશ,

વરલાદ માસુલી ખડે છે અને દાસ ઊગવા લાગે છે. વરલાદ ધોધમાર ખડે છે તો ય ખુશને ખીલવા સમય લાગે જ છે. દાસ જલદી ઊગવા છતાં અને ખુશ ધીમે ખીલવા છતાં દાસની કિંમત વધી હોય છે ખુશની કિંમત ઘટી હોય એવું આજ સુધી તો ક્યારેય બન્યું નથી અને ભવિષ્યમાં ક્યારેય બનવાનું થ નથી.

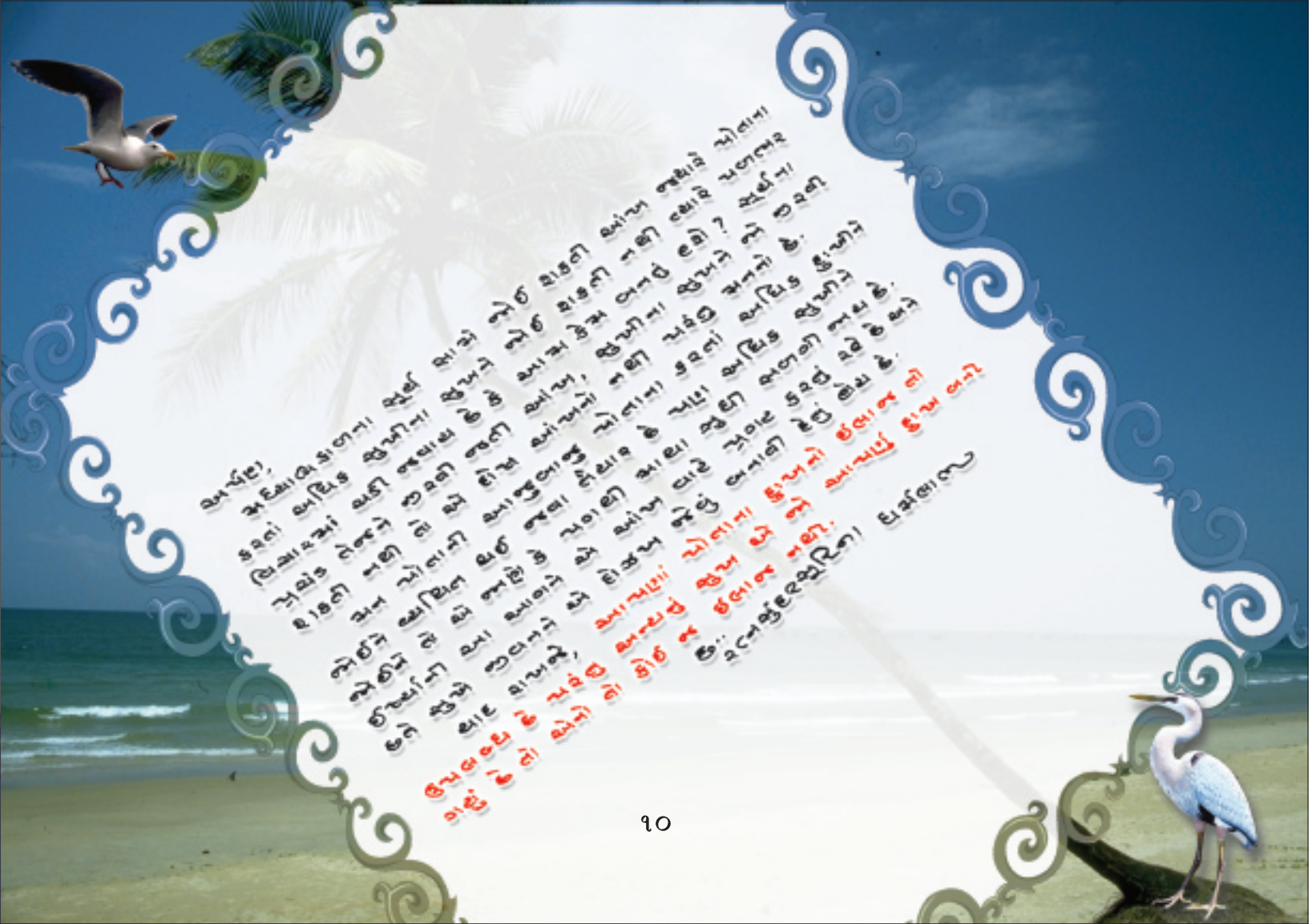
સ્ત્રી દર્શન થયું નથી અને વાસના જાગી નથી. પ્રભુના દર્શન અને કવાર કર્યા પછી જ ઉપાસનાનો ભાવ જાગે છે. સંપત્તિની તક દેખાઈ નથી અને હોભ જાઓ નથી. પ્રવચનો અને કવાર સાંભળ્યા પછી જ સંતોષનો ભાવ જાગે છે. ડુંડમાં, દોષ દાસ જેવો છે, મનમાં એ જલદી ઊગી જાય છે. સદ્ગુણ ખુશ જેવો છે, હૃદયમાં સ્થિર થતાં એને વાર લાગે છે છતાં દોષની કિંમત ક્યારેય વધી નથી, વધવાની નથી. સદ્ગુણની કિંમત ક્યારેય ઘટી નથી, ઘટવાની નથી. ઠ... રૂનકુંદરશ્વરિના દર્મલાલ

દર્મન,

લાલ મારવામાં જેટલો શ્રમ ખડે છે એના કરતાં ઓછો શ્રમ ખીટ થાવડવામાં ખડે છે અને પાછું પરિણામ વધુ મારું આવે છે. આ વાસ્તવિકતાની આપણને જાણકારી તો છે જ પરંતુ અનેક વખતનો આપણે આ અનુભવ પણ છે જ અને છતાં કોણ જાણે કેમ, આપણો આંતરપ્રીતિ જમા આવે એટલી નથી, જેટલી કોઈ સાથે છે. સરળતાની આપણા હૃદયમાં એવી પ્રતિષ્ઠા નથી જેવી પ્રતિષ્ઠા કુરિભતાની છે. આપણો શ્રદ્ધા સમર્થણ પર એટલી નથી, જેટલી આક્રમણ પર છે. આપણો ઝોક પ્રેમ પર એટલો નથી જેટલો વેમ પર છે.

આ વિશ્વવાદને ખતમ કરી નાખવા આપણે કટિબદ્ધ બની જવા જેવું જ છે કારણ કે લાલ મારવાના પ્રયાસો આખરે તો આપણને જ ઘડવી નાખવાના છે. દુર્ભાવો આખરે તો આપણા આત્માને જ દુર્ગતિમાં ધકેલી દેવાના છે. ઠ... રૂનકુંદરશ્વરિના દર્મલાલ

આર્થિક, અધ્યાત્મિકતાના સૂઈ જાય એટલે શિક્ષણી આંખ જથ્થે મોલાના કવતાં અધિક સુખીના સુખને મોઈ શિક્ષણી નથી ત્યારે પગભર વિચારમાં ઘટી જવાય છે કે આજ કેમ બન્યું છે? સૂઈના પ્રયત્ન લેજને તુરતી જલદી આંખ, સુખીના સુખને મો શિક્ષણી નથી તે એ દોષ આંખનો નથી પરંતુ મનને તુરતી મન મોલાની આતુલાજી મોલાના કવતાં અધિક સુખીને મોઈને અધિક શ્રદ્ધા આતુલાજી મોલાના કવતાં અધિક સુખીને મોઈને એ આંખને મોલાની આંખ વારે પ્રભુદેવ કવતું રહે છે અને ઈશ્વારી તે એ જાણે કે જલદી આંખ વારે પ્રભુદેવ કવતું રહે છે અને જુએ જુએ આંખને મોલાના કુખને આપણું કુખ બની શકે છે તો એનો તો કોઈ જ ઈલાજ નથી. ઠ... રૂનકુંદરશ્વરિના દર્મલાલ

પ્રેમ,

જીવનમાં કેટલાક પ્રસંગો એવા આવતા હોય છે કે જે આપણા પુરુષાર્થ સામે ઝૂકવા લૈયાર થતા જ નથી. અહેનત સખત કરીએ છીએ પણ ઉદારાણી ખતલી જ નથી. દવા બરાબર લઈએ છીએ પણ રોગ દૂર થવાનું નામ લેતો જ નથી. જુમા વારંવાર માગીએ છીએ પણ દુરમન જમા આવવા લૈયાર થતો જ નથી. બજારમાં સવારથી સાંજ સુધી દોડતા રહીએ છીએ પણ કમાણી પાઈની થ ઇતી નથી. આવા સમયે કવતું શું ?

એક જ કામ કરવું. સંયોગો ન જ સુધરે ત્યારે આપણે સુધરી જવું. સંયોગો ન જ બદલી શકાય ત્યારે આપણાં મનને આપણે બદલી દેવું. સંયોગો ન જ કરી શકે ત્યારે સંયોગો પ્રત્યેના આપણાં વલણને ફેરવી નાખવું. સમાધિ દેવાની શખવા અને મનની પ્રસન્નતાને સ્થિર રાખવા આના સિવાય શ્રેષ્ઠતમ વિકલ્પ બીજો કોઈ જ નથી.

ઠ... રૂનકુંદરશ્વરિના દર્મલાલ

સ્નેહ,

દુઃખમાં સહુની મદદ માગવા લેવાર થઈ જવું મન, સુખમાં અન્યનો મદદ કરવા લેવાર કેમ થઈ જવું નથી? આ પ્રશ્ન જાતને સતત પૂછતા રહેવાની જરૂર છે. જે આપણાં મુદના મનની આ જ સિદ્ધિ હોય તો સમગ્ર હેલ્થ કે આપણું ત્યાગિ ઉજ્જવલ નથી. કારણ કે કર્મસત્તા એનાં જ ત્યાગિને સુરક્ષિત રાખે છે કે જે સુખમાં અન્યનો ત્યાગ રાખતો રહે છે.

શું કહું?

'અન્યાના દુઃખમાં તું ત્યાગીદાર બનતો રહે અને તારા સુખમાં તું અન્યાને સાથીદાર બનાવતો રહે' આ છે પ્રત્યુની આજ્ઞા.

આ પાવન આજ્ઞાને અમલી બનાવવા આપણે આ જીવનમાં જ જે કાર્યક્રમ નહીં બનીએ તો પછી બનશું કયારે?

આ રાખને, નરકગતિમાં રહેલા નારકોના દુઃખમાં આપણે ત્યાગ પડાવી શકવાના નથી. આપણા સુખમાં દેવગતિના દેવતાઓ ત્યાગીદાર બનવા લેવાર થવાના નથી. કહો શું? ઇ. રવનકુંદર સુરિના દર્શનાલય

પુજન,

મોહું પણ પાપ, આપણી કુશળતાથી આપણે એને નાનું બનાવી શકીએ છીએ તો મોટો પણ દર્મ, આપણી અકલ્પનીતાથી આપણે એને નાનો બનાવી દઈએ છીએ. 'શી શીલે?' એમ જે હું પૂછતો હોય તો આ રહ્યો એનો જવાબ.

જે પાપમાં આપણું મન જોડાતું નથી એ પાપ ગમે તેટલું મોહું ભલે દેખાતું હોય, નાનું બની જાય છે. બસ, એ જ શીલે જે દર્મમાં આપણું મન જોડાતું નથી એ દર્મ ગમે તેટલો મોટો ભલે દેખાતો હોય, નાનો બની જાય છે.

પણ સવુર!

પાપ ભલે નાનું છે, મનનો વક્ષ જે એમાં ભળી જાય છે તો એ વિકરાલ બની જાય છે. દર્મ ભલે મામૂલી છે, મન એના એવનમાં જે ખાગલ બની જાય છે તો એ વરદાન બની જાય છે. એક જ કામ કરીએ. પાપમાં મન ભેળવીએ નહીં. દર્મમાં મન ભેળવ્યા વિના રહીએ નહીં. કામ થઈ જશે. ઇ. રવનકુંદર સુરિના દર્શનાલય

મથક,

લક્ષ સખત સાગી છે, ગણું સુકાય છે. ક્યાંય એન પડતું નથી પણ આણીને એક જ ઠલાસ મળી જાય છે અને લૂચાની સમસ્યાનો અંત આવી જાય છે. પણ સવુર!

લૂચા તો આણી જ માગે છે પણ લૂચા? એ સ્ત્રી પણ માગે છે તો સત્તા પણ માગે છે, સંપત્તિ પણ માગે છે તો સામગ્રી પણ માગે છે, ખ્યાતિ પણ માગે છે અને પ્રસિદ્ધિ પણ માગે છે. અને દુઃખદ આશ્ચર્ય એ છે કે એ બધું પણ એને અમથાદિ જેઈએ છે. જીવન કુંકું, પુકુખાર્લ કુંકો, મુલ્ય કુંકું અને લૂચા અભીમ! ન કયારેય એ શાંત થાય અને ન એને શાંત કરવાના પ્રયાસોમાં શાંતિ અનુભવાય.

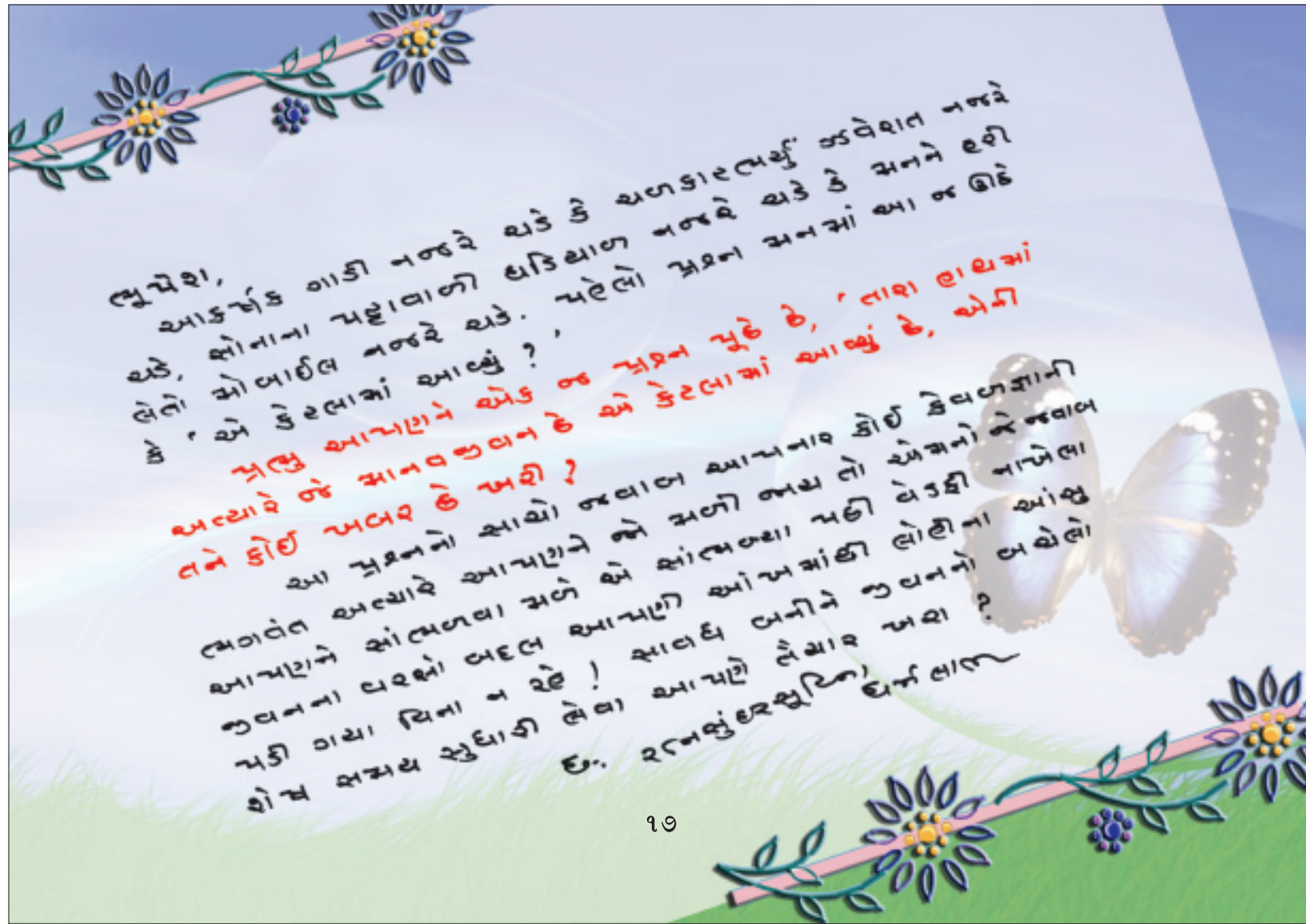
શું કહું? લાડકાથી આજ શાંત થાય અને આગમાં લાડકા નાખે જનારને જે ઠંડક અનુભવાય તો પદાર્થોના ખડકલાથી લૂચા શાંત થાય અને એના પ્રયાસમાં લાગ્યા રહેનારને શાંતિ અનુભવાય! સાબધાન!

સિલેક,

તુલ કર્મ પછી બે જ મિનિટમાં પરવાતાપ કરવા કારા કેવલજાન પાત્રી શકાય છે પરંતુ તુલોનો જે બધાવ જ કરતા રહીએ તો તો બે અઠાજ ભવ પછીય કેડાણું પડે તેમ નથી.

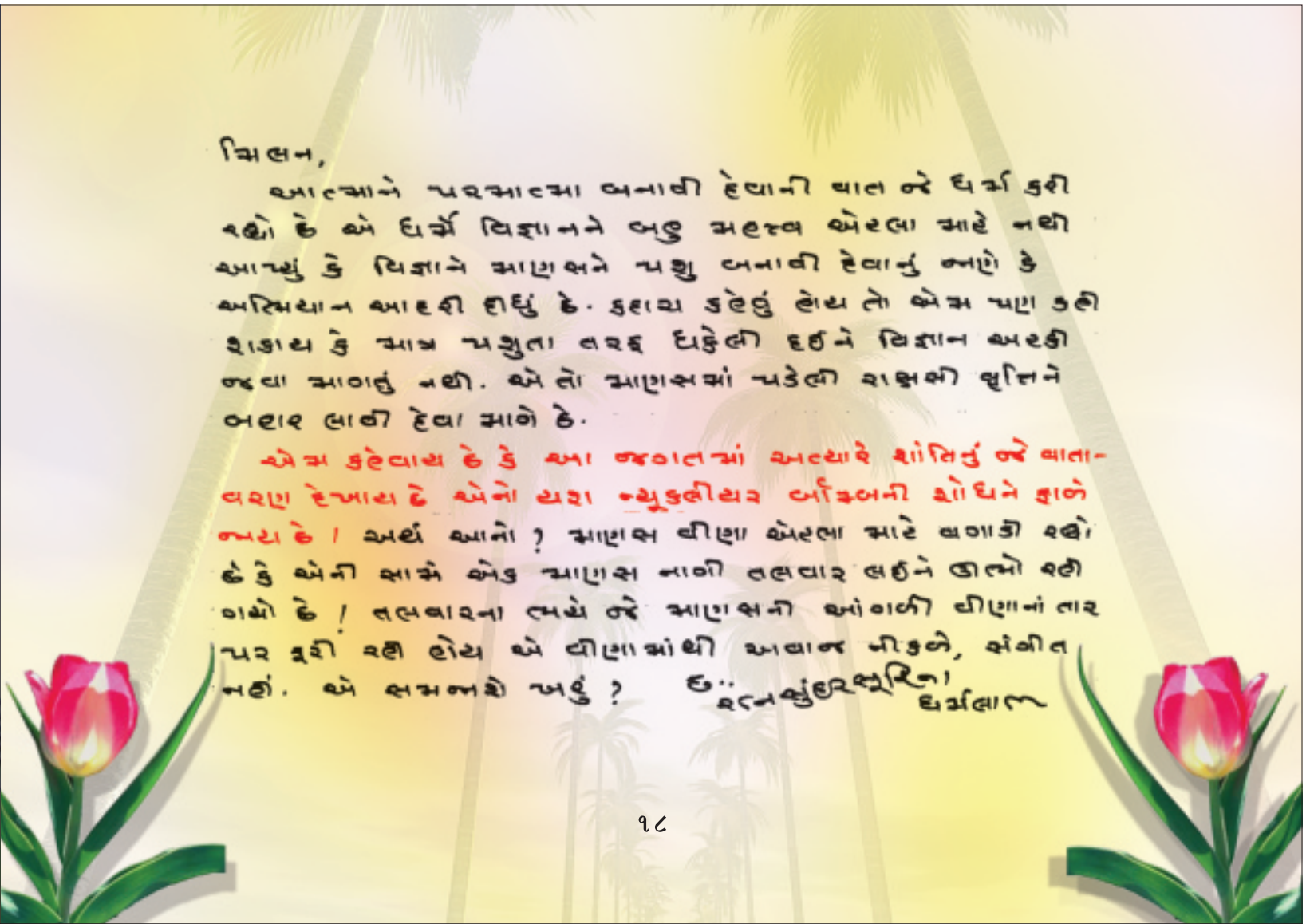
આપણાં જીવનની એક ઠાજબનાક કુરુણતા એ છે કે તુલ કરવામાં આપણને અહં નડતો નથી પરંતુ થઈ ગયેલ તુલની કુલુલાલ કરવામાં અહં નડે છે. 'હું તુલ કહું જ નહીં' એમ નહીં પણ 'હું તુલ કુલુલ તો કહું જ નહીં' આ લુરક વૃત્તિએ એક જ કામ કર્યું છે, તુલને સુરક્ષિત રાખી દેવાનું!

દિરતીમાં દિરલાઈ જવું બીજ જેમ સુરક્ષિત રહી જાય છે તેમ મનની તુલિમાં દિરલાઈ જતી તુલ સુરક્ષિત રહી જઈ જતી હોય તો એમાં કોઈ નવાઈ નથી. બીજ પ્રગટ થઈ જાય છે, વિકસિત થવાની શક્યતા ગુમાવી દે છે. તુલા સ્વીકૃત થઈ જાય છે, તુલની પરંપરા આગળ વધતી અરકો જાય છે ઇ. રવનકુંદર સુરિના દર્શનાલય

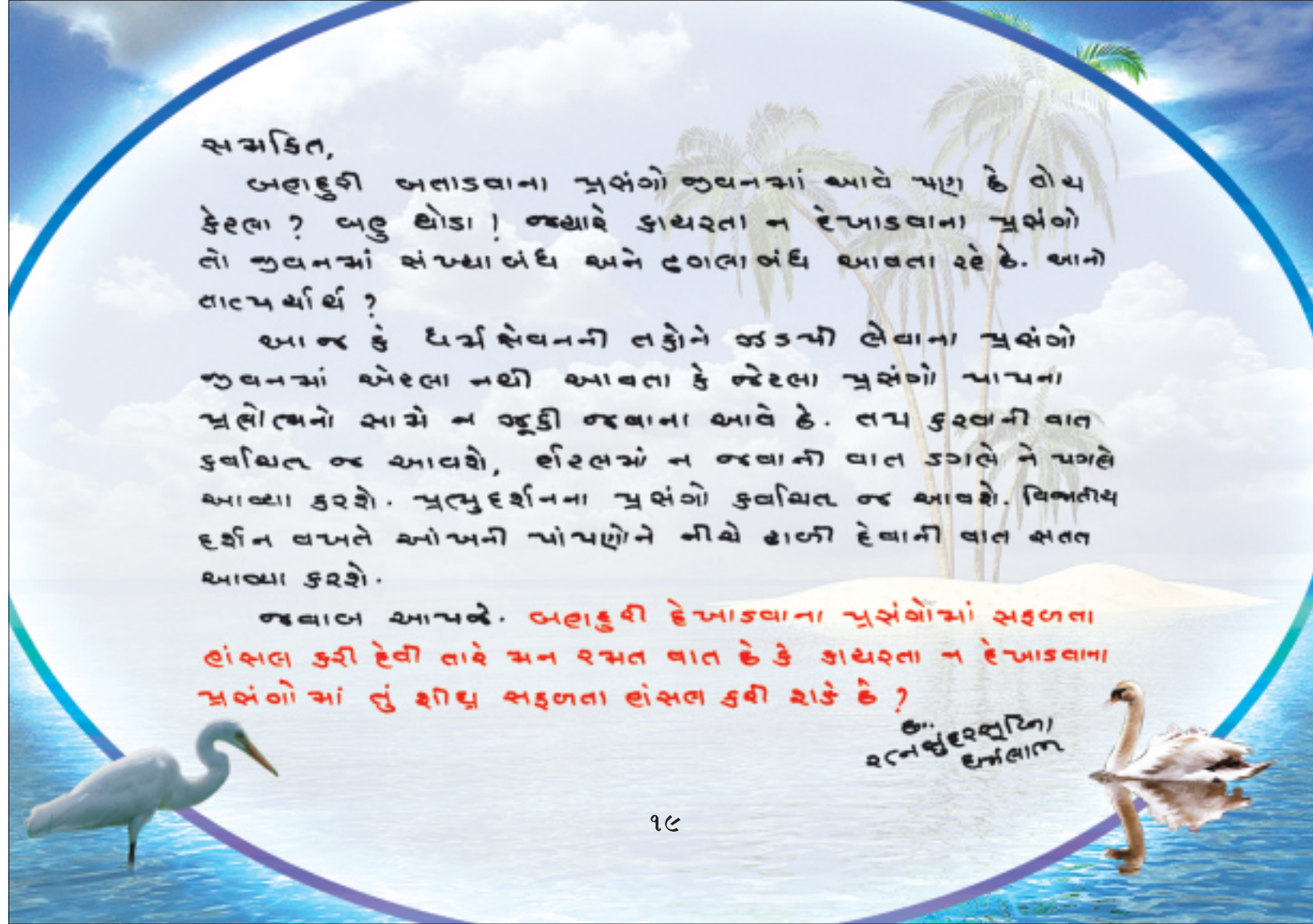
ભુષેશ,
આકર્ષક ગાકી નજરે થકે કે ચળકારેલું જ્વેશત નજરે
થકે, સોનાના પટ્ટાવાળી ઇકિયાળ નજરે થકે કે સનને દરી
લેતો મોવાઈલ નજરે થકે. પહેલો પ્રશ્ન સનમાં આ જ છે
કે 'એ કેરલામાં આવ્યું ?'
**પ્રભુ આપણને એક જ પ્રશ્ન પૂછે છે, 'તારા હાથમાં
આધારે જે માનવ જીવન છે એ કેરલામાં આવ્યું છે, એની
તને કોઈ ખબર છે ખરી ?'**

આ પ્રશ્નનો સાચો જવાબ આપનાર કોઈ કેવળજાની
આપણને સાંભળવા મળે એ સંભવતા પછી લેડકી નાખેલા
જીવનના વસ્તો બદલ આપણી આંખમાંથી લોહીના આંસુ
પડી ગયા વિના ન રહે ! સાલધ બનીને જીવનનો બચેલો
શોષ સમય સુધારી લેવા આપણે લેવાર ખરા ?
ઈ. રતનકુંદરસુરિયા દર્મલાલ

મિલન,
આત્માને પરમાત્મા બનાવી દેવાની વાત જે ધર્મ કરી
રહો છે એ ધર્મ વિજ્ઞાનને બહુ મહત્વ એટલા માટે નથી
આપ્યું કે વિજ્ઞાને આણસને પશુ બનાવી દેવાનું જાણે કે
અભિયાન આદરી દીધું છે. કદાચ કહેવું હોય તો એમ પણ કહી
શકાય કે માત્ર પશુતા ભરફ દિક્કેલી દઈને વિજ્ઞાન અરકી
જવા આગતું નથી. એ તો આણસમાં પડેલી રાજકી શક્તિને
બદલ લાવી દેવા માગે છે.

**એમ કહેવાય છે કે આ જગતમાં આધારે શાંતિનું જે માતા-
વરણ દેખાય છે એનો યશ ન્યુકલીયર ઈન્કબની શોધને ફાળે
જાય છે ! અર્થ આનો ? આણસ વીણા એટલા માટે બગાડી રહો
છે કે એની સામે એક આણસ નાળી તલવાર લઈને ઊભો રહી
ગયો છે ! તલવારના ત્પએ જે આણસની આંગળી વીણાનાં ભાર
પર રૂંધી રહી હોય એ વીણામાંથી આવાજ નીકળે, સંગીત
નહીં. એ સમજાયે ખરું ?** ઈ. રતનકુંદરસુરિયા દર્મલાલ

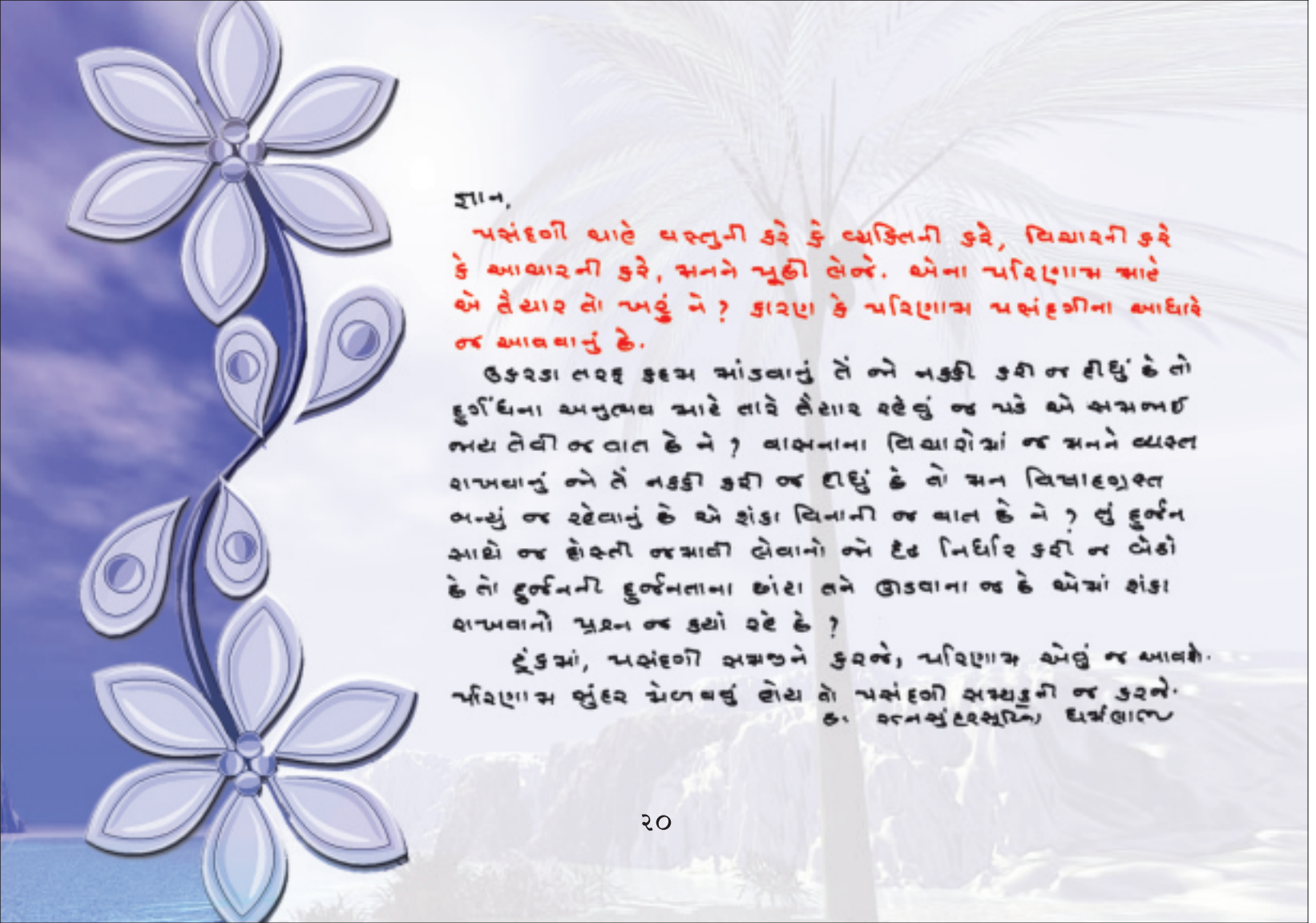

સમકિત,
બહાદુરી બતાડવાના પ્રસંગો જીવનમાં આવે પણ છે લોય
કેરલા ? બહુ હોડા ! જ્યારે કાયરતા ન દેખાડવાના પ્રસંગો
તો જીવનમાં સંખ્યાબંધ અને દુગલાબંધ આવતા રહે છે. આનો
વાત્સર્થિક ?

આ જ કે ધર્મ સેવનની લકોને જડખી લેવાના પ્રસંગો
જીવનમાં એટલા નથી આવતા કે જેટલા પ્રસંગો પાપના
પ્રલોભનો સામે ન જુડી જવાના આવે છે. લખ કરવાની વાત
કવિચિત્ત જ આવશે, હીરલમાં ન જવાની વાત ડગલે ને પગલે
આવ્યા કરશે. પ્રત્યુદર્શનના પ્રસંગો કવિચિત્ત જ આવશે. વિભતીય
દર્શન લખતે આંખની ખાંપણોને નીચે ઢાળી દેવાની વાત સતત
આવ્યા કરશે.

**જવાબ આપવું. બહાદુરી દેખાડવાના પ્રસંગોમાં સફળતા
લાંસલ કરી દેવી તારે સન સમત વાત છે કે કાયરતા ન દેખાડવાના
પ્રસંગોમાં હું શીદ્ધ સફળતા લાંસલ કરી શકું છે ?**

ઈ. રતનકુંદરસુરિયા દર્મલાલ

જ્ઞાન,
**પસંદગી ઘાટે ધસ્તુની કરે કે વ્યકિતની કરે, વિચારની કરે
કે આવારની કરે, સનને પૂઠી લેવું. એના પરિણામ માટે
એ લેવાર તો ખરું ને ? કારણ કે પરિણામ પસંદગીના આધારે
જ આવવાનું છે.**

ઉકરડા ભરફ કદમ માંડવાનું તેં ને નકકી કરી જ દીધું છે તો
દુર્ગંધના અનુભવ માટે તારે લેવાર રહેવું જ પકે એ સમજાઈ
જાય તેવી જ વાત છે ને ? વાસનાના વિચારોમાં જ સનને વ્યસ્ત
રાખવાનું ને તેં નકકી કરી જ દીધું છે તો સન વિચારોજ્વલ
બન્યું જ રહેવાનું છે એ શંકા વિનાની જ વાત છે ને ? હું દુર્ગંધ
આધે જ હોસ્તી જમાવી લેવાનો ને દેક નિર્ધાર કરી જ બેઠો
છે તો દુર્ગંધની દુર્ગંધતાના ઠંદા ભને ઊડવાના જ છે એમાં શંકા
રાખવાનો પ્રશ્ન જ કયાં રહે છે ?

**દૂંડમાં, પસંદગી સમજાને કવરું, પરિણામ એણું જ આવશે.
પરિણામ હુંદર એળવવું હોય તો પસંદગી સમજાકી જ કરવું.**
ઈ. રતનકુંદરસુરિયા દર્મલાલ

સાવન,

જીવનમાં નાના ન બન્યા રહેવું હોય તો એક કામ ખાસ કરજે. લુરુહ વાતોને ક્યારેય મોટી ન બનવા દેતો.

તેં સદકાર્ય કર્યું છે પણ કોઈએ એની નોંધ પણ નથી લીધી. તેં ભુલ કરી જ નથી હતાં સ્વામાએ તને આરોગીના નિંબરમાં ઢાલો કરી દીધો છે. રિક્ષાવાળાએ લાઈ ખાએથી ભાડા કરતાં વધુ રકમ વસૂલ કરી દીધી છે. અરુહરોએ તારી શત્રુની જાંઘ બગાડી દીધી છે. આખા દિવસમાં આજે એક પણ કૃતિયાની બોણી નથી થઈ. તારા મિત્રે તારી ભરપેટ નિંદા કરી દીધી છે.

આ અને આના જેવા અન્ય પ્રસંગો 'લુરુહ'ની કક્ષામાં આવે છે. એ તમામને મોટા બનાવતા રહીને તું તારી જાતને નાની ન બનાવી દેતો. રાજદાની એકસપ્રેસ નાનાં સ્થેશનો પર નથી જ ઢાલો રહેતી, અબજપતિ આણસ પાંચ-દશ કૃતિયાનો દિસાવ નથી જ રાખતો એ તારા ખ્યાલમાં જ રહેશે

છ... રત્નચંદ્રશ્રીના દર્મલાલ

નિરોશ.

ગુલાબજંબુમાં અને મિષ્ટાન્નના દર્શન ન પણ થતા હોય અને એના કારણે હું ગુલાબજંબુ પ્રત્યે ન પણ આકર્ષિતો હોઉં તોય એરલા માત્રથી હું કોઈ આરા સ્વાસ્થ્યને નુકસાનીમાં ઉતારી દેતો નથી; પરંતુ વિષ્ટામાં અને જે ગુલાબજંબુના દર્શન થવા લાગે છે અને એના કારણે હું જે વિષ્ટા આરોગવા લાગું હું તો એનાથી આરા સ્વાસ્થ્યને હું ધોકકસ નુકસાનીમાં ઉતારી જ દઉં છું.

સંદેશ સ્પષ્ટ છે.

'આરા'માં અને 'આરા'નાં દર્શન નથી થતા એમ ને ?
'અરાબ'માં તો અને 'આરા'ના દર્શન નથી થઈ રહ્યા ને ?

કામા અને તાડાલપ્રદ નથી લાગતો પણ ક્રોધ તો તાડાલપ્રદ નથી લાગી ગયો ને ? પ્રભુ અને નથી ગમતા પણ સ્ત્રી તો વધુ ગમવા નથી લાગી ને ? સજ્જનને મેં મિત્ર નથી બનાવ્યો પણ કુર્જનને તો મેં મિત્રતું સ્થાન નથી આપી દીધું ને ? સાવધાન !
છ... રત્નચંદ્રશ્રીના દર્મલાલ

શૈલેષ,

જે મુવડ સાથે કરેલ દોસ્તીએ તને શ્રીમંત ન બનવા દીધો હોય અને શ્રીમંતનો મિત્ર ન બનવા દીધો હોય એ મુવડ સાથે લગ્ન થ તું જે દોસ્તી ચાલુ રાખે છે તો એનો અર્થ એટલો જ છે કે નિંદગોભર તારું હરિદ્ર રહેવાનું નક્કી જ છે.

આપણી પાસે જે મન છે એણે બે જ કામ કર્યાં છે નથી એણે આપણને ભગવાન બનવા દીધા કે નથી એણે આપણને ભગવાનના ભક્ત બનવા દીધા. આમ હતાં લગ્ન થ જે આપણે એ જ મનને આપણા જીવનનું ચાલકબળ બનાવીને બેઠા હીએ, મન જે સલાલે આપી રહ્યું છે એ જ સલાલેને આપણે જે અક્ષતી બનાવી રહ્યા હીએ, ઉપકારીઓની આજ્ઞાઓને સ્વીકારતા ખેલતાં એ જ મનના કારણે જે આપણે જઈ રહ્યા હીએ તો એનો અર્થ એટલો જ છે કે સંસારમાં ભરકા રહેવાનું આપણું નક્કી જ છે.

છ... રત્નચંદ્રશ્રીના દર્મલાલ

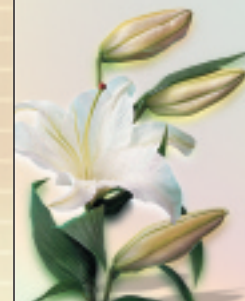
વિરાજ,

મનની એક ખાલિચલ તારા ખ્યાલમાં છે ? સ્વજીવનમાં થઈ ગયેલ ભુલની કબુલાત કરી લેવા એ ક્યારેક સાત્રે થકીને તૈયાર થઈ જવું હોય છે પરંતુ કૌકના કારણ બતાડાતો ભુલને સ્વીકારી લેવા અને જુદાઈ લેવા, કોણ જાણે કેમ એ આન-કાની કર્યા જ કરવું હોય છે.

કારણ આનું ખ્યાલમાં છે ? કાબેલ લેવાથી જેમ સતત નફાનો વડ જ શોધ્યા કરતો હોય છે તેમ ચાલાક અને કાયમ અહેતુચિત્તની લક જ શોધ્યા કરતું હોય છે. ભુલની કબુલાત કરી લેવાથી અહેતુચિત્ત થાય તેમ છે ? કરી લો. ભુલનો સ્વીકાર કરી લેવાથી અહેતુચિત્ત તેમ છે ? બચાવ કરી લો.

શું કહે ? અહેતુચિત્ત એ મનના શરીરનાં ખોરાક છે. એ ખોરાક જે પણ રક્તે મળતો હોય એ રક્તે કદમ માંડવા મન હરખને તૈયાર છે. છ...

રત્નચંદ્રશ્રીના દર્મલાલ

દિવ્યેશ,

કોઈ ગામે તેરલો આસમાને પહોંચી જાય છે, ગણતરીની પળોમાં જ ધરતી પર આવી જાય છે. માન શિખરની ગામે તેરલો ઠાંધાઈને સ્પર્શી જાય છે, લળેલી પર આવી જતાં એને બહુ વાર નથી લાગતી. માયાનો કુંકાડો ગામે તેરલો જોરદાર હોય છે, એને શક્તિ જતાં વાર નથી લાગતી; પરંતુ હોત્ય ?

મનની એ એક એવી વૃત્તિ છે કે જેને દોષ છે પણ લલિતું નથી, શિખર છે પણ લળેલી નથી, આસમાન છે પણ ધરતી નથી, ઠાંધાઈ છે પણ શક્તિ નથી.

જે પણ આત્મા ગુલામ બની ગયો આ 'લોભ'નો, શિકાર બની ગયો આ 'અધિક'ની માનસિક વૃત્તિનો, એ આત્મા એવા અસાધ્ય દોષનો શિકાર બની ગયો કે જેને દૂર કરવામાં ઇન્દ્રલથી લઈ સમાન પ્રભુ પણ બની જવાના નિઃસલાહ ! સાવધાન !

૭
૨૨નવુંદરશુરિા દર્શલાલ

મમન,

સંસારના જ્ઞાતમાં સંપત્તિ વિના જે કોઈ સામગ્રી નથી મળતી તે અધ્યાત્મના જ્ઞાતમાં પ્રેમ વિના કોઈ સદ્ગુણ નથી મળતો. અલબત્ત, આમાં અદૃષ્ટનો લક્ષ્યત એરલો છે કે સંપત્તિમાં ગણાતી ધોની કે દળરની નોટ મેળી પણ હોય છે તોય એનાથી આકર્ષકમાં આકર્ષક સામગ્રી મળી શકે છે; પરંતુ પ્રેમ જે અલિન હોય છે, અપેક્ષા, આગ્રહ અને આસક્તિથી પરકાયેલો હોય છે તો એનાથી એકાદ પણ નિર્મળ સદ્ગુણનો ઉદાઢ થઈ શકતો નથી.

શું કહું ?

સ્વલલ સંપત્તિ જે દુર્લભ પામે પણ લોઈ શકે છે તો અલિન પ્રેમ પણ દુર્લભ પામે લોઈ શકે છે. પરંતુ નિર્મળ પ્રેમના આલિક બનવા માટે તો સજ્જનતા આત્મસાલ કરવી જ પડે છે. અને એરલે જ તે કહેવાય છે કે પ્રેમ અને ઈસી, બંને કન્યાશશિના હોવા હતાં હોતાંધ ઈસા પર જ પ્રેમ કરતો હોય છે.

૯: ૨૨નવુંદરશુરિા દર્શલાલ

શૌર્ય,

સ્ટેડિયમમાં બેઠેલા દર્શકો બેહસમેન સમક્ષ નાશબો લગાવી લગાવીને ઓગા-હળાની માગણી કરતા હોય છે, બેહસમેન એ નાશબો પ્રત્યે એરલું ધ્યાન નથી આપતો જેરલું ધ્યાન બાલર લરકથી ખોતાના લરકુ આપતા બાલિ પ્રત્યે આપતો હોય છે.

મારે પણ તને આ જ સલાહ આપવાની છે. તારી આસ-પાસ ઓકવાયેલ વર્તી તલે ને તારી પાસે પાંથ લાખની ગાકી, બે કશોકનો બંગલો અને દસ કશોકના ઇંધાનો અપેક્ષા શખતો હોય પણ તારે તો તારી વર્તમાન સ્થિતિ જેઈને જ ચિંટળી જવવાની છે.

દર્શકોની માગણી સંતોષવા કરકાબાજ કરવા ગયેલા ઘણાંય બેહસમેનો ખોતાની યિકેટ ગુમાવી બેકા છે. અજ્ઞાનવર્ગની અપેક્ષા સંતોષવા ઈસા પાહળ આંધળી હોર લગાવી ચુકેલા ઘણાંય ખોતાના મનની પ્રસન્નતાનું બલિદાન દઈ બેકા છે. સાવધાન !

૯: ૨૨નવુંદરશુરિા દર્શલાલ

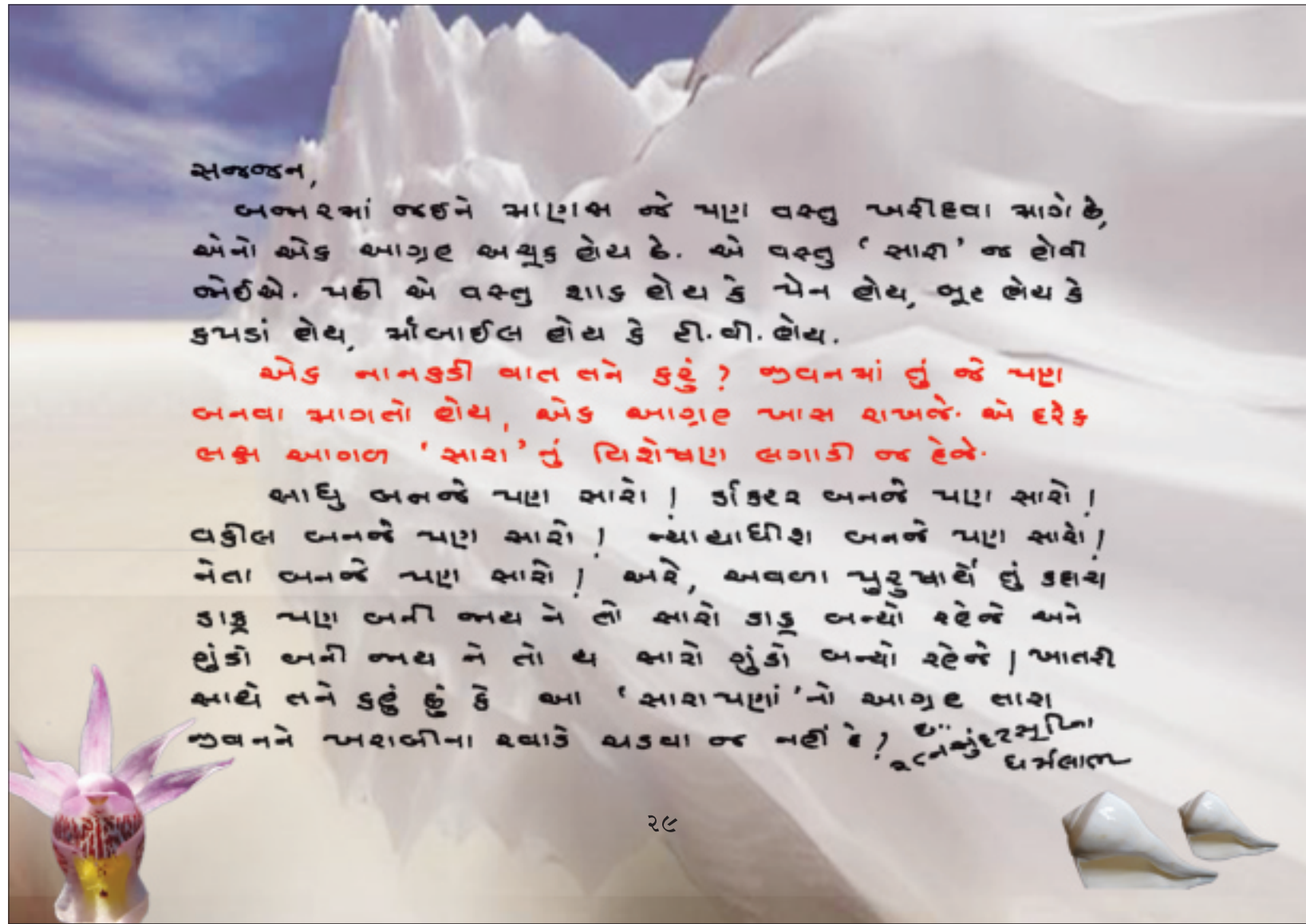
શુદ્ધ,

અબ્બલયા કૂલશથી માણસ જેરલો ત્ય અનુભવતો હોય છે એના લાખમા ભાગનો ત્ય પણ માણસ ઘરના કૂલશથી નથી અનુભવતો હોતો. કારણ ? અબ્બલયો કૂલશે ખોતાનાથી કેળવાયેલો નથી જ્યારે ઘરનો કૂલશે ખોતાનાથી કેળવાયેલો છે.

પ્રશ્ન એરલો જ છે કે ઘરનો કૂલશે જે કેળવાયેલો જ હોવ છે તો આપણી પાસે રહેલ આપણું જ ખોતાનું મન કેળવાયેલું છે ખરું કે નહીં ? કેળવાયેલું મન એરલે ? આપણે એના આલિક અને એ આપણું સેવક. આપણે એને ઇમકાવીએ તોય આપણને એ કરકે નહીં. આપણે એને જ્યાં બેસાડીએ ત્યાં એ બેસી જાય અને આપણે એને જ્યાં બેસવાની ના પાડીએ ત્યાંથી એ લાતું થઈ જાય. શું કહું ?

સિંદને કેળવનારા શિકાશીઓ મળી જાય છે; પરંતુ મનને કેળવી ચુકેલા સાધકો ? દર્શન દુર્લભ છે.

૯: ૨૨નવુંદરશુરિા દર્શલાલ

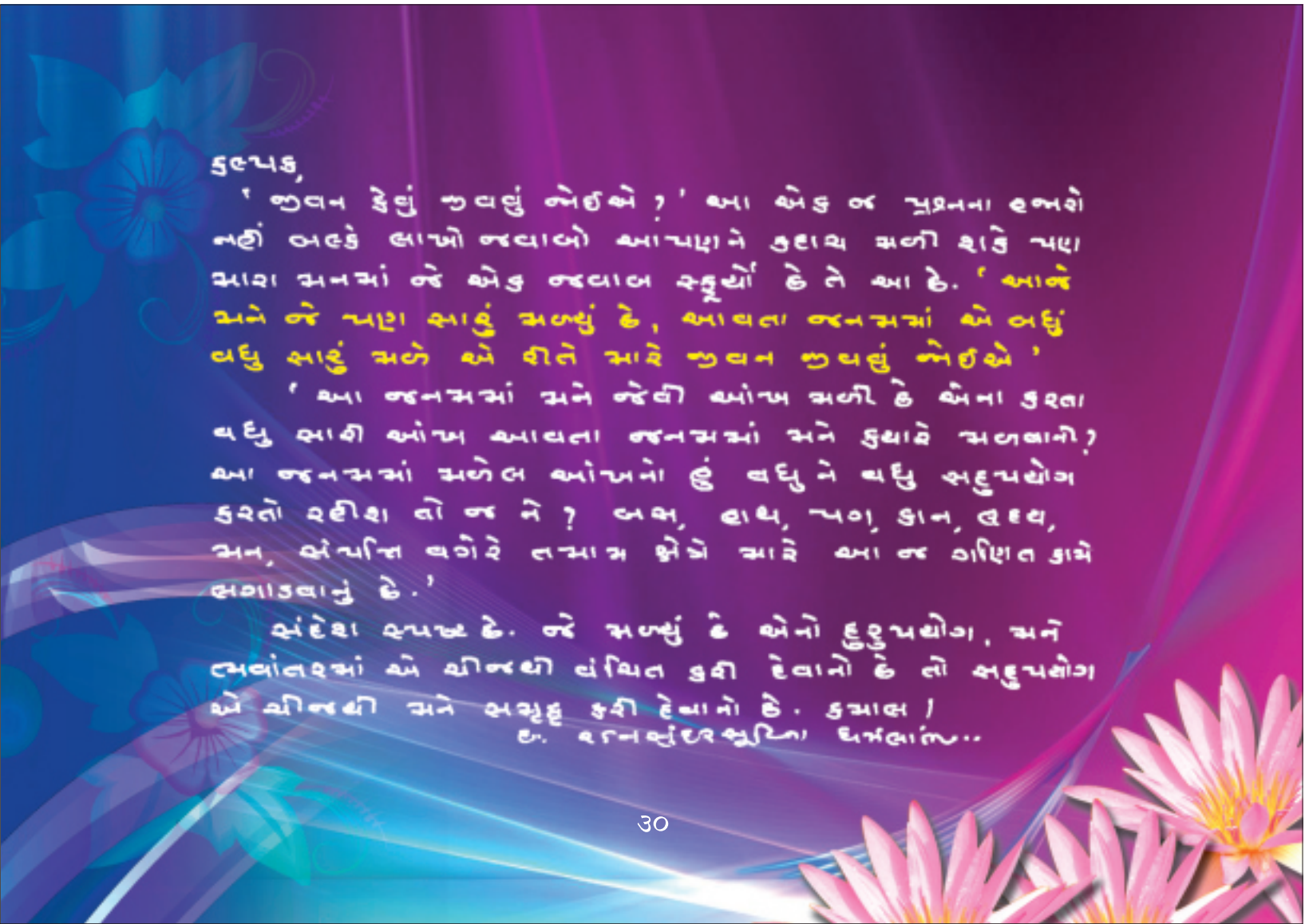

સજ્જન,
 બનનાં જઈને આગ્રહ જે પણ વસ્તુ ખરીદવા માગે છે,
 એનો એક આગ્રહ અચૂક હોય છે. એ વસ્તુ 'સારી' જ હોવી
 જોઈએ. પછી એ વસ્તુ શાક હોય કે પેન હોય, ગૂદ હોય કે
 કપડાં હોય, ખાંભાઈલ હોય કે ટી.વી. હોય.

**એક નાનકડી વાત લને કહું ? જીવનમાં તું જે પણ
 બનવા માંગતો હોય, એક આગ્રહ ખાસ રાખવું. એ દરેક
 લક્ષ્ય આગળ 'સારી' તું યિશોષણ લગાડી જ રહે.**

શાધુ બનવું જે પણ સારું ! ડૉક્ટર બનવું જે પણ સારું !
 વકીલ બનવું જે પણ સારું ! ન્યાયાધીશ બનવું જે પણ સારું !
 નેતા બનવું જે પણ સારું ! અરે, અલબત્ત પુરુષાર્થો તું કદાચ
 કાઢી પણ બની જાય ને તો સારું કાઢી બન્યો રહેવું અને
 છુંકો બની જાય ને તો ય સારું છુંકો બન્યો રહેવું ! ખાતરી
 સાથે લને કહું છું કે આ 'સારી'પણાં'નો આગ્રહ લાશ
 જીવનને ખરાબીના રવાકે થકયા જ નહીં છે ?

૯" રત્નસુંદરશુભા દર્શભાભા

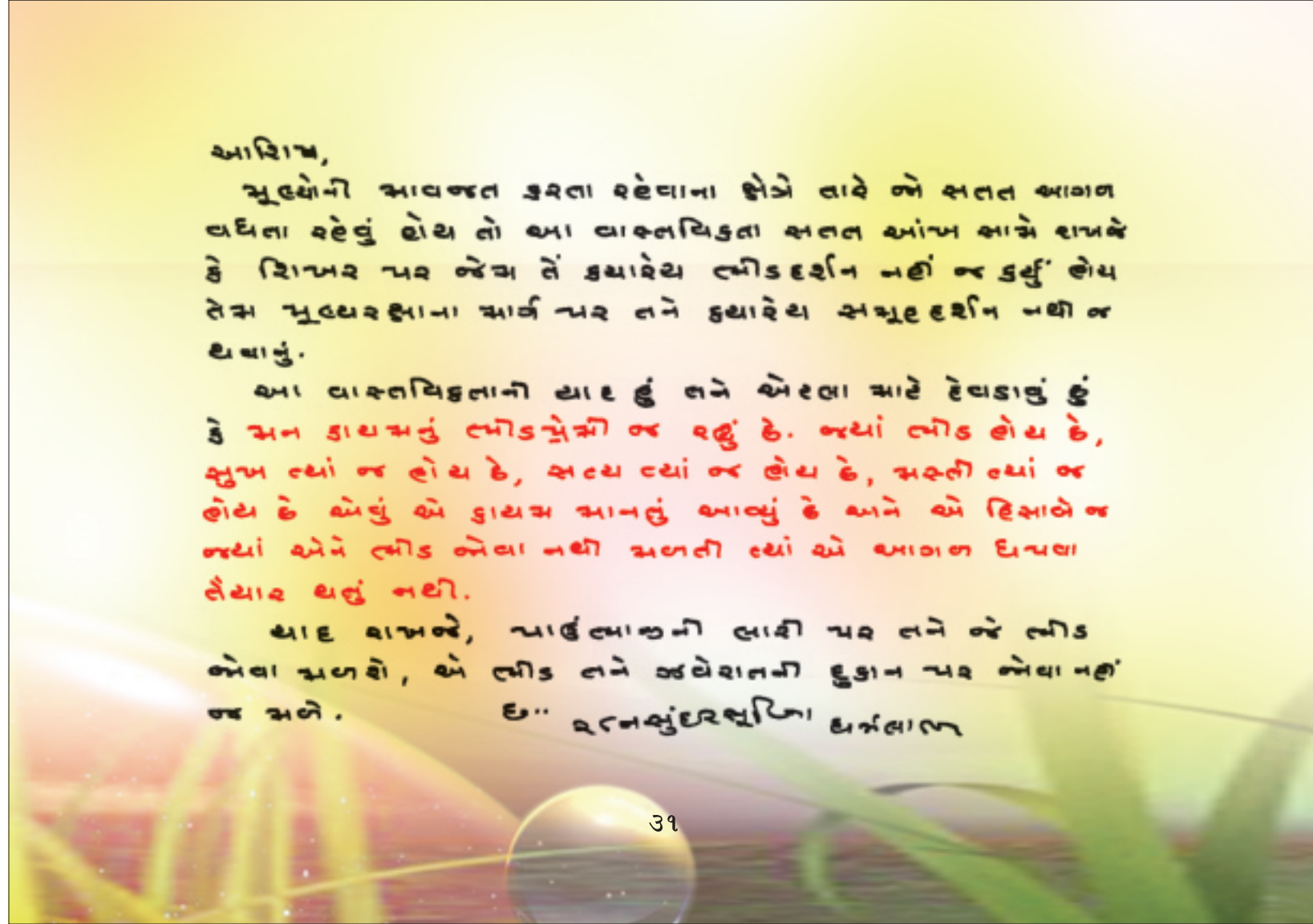

કલ્પક,
 'જીવન ફેણું જીવણું જોઈએ ?' આ એક જ પ્રશ્નના હજારો
 નહીં બલકે લાખો જવાબો આપવાને કદાચ મળી શકે પણ
 મારા મનમાં જે એક જવાબ સ્ફૂર્યો છે તે આ છે. 'આજે
 અને જે પણ સાહુ મળ્યું છે, આવા જનમમાં એ બધું
 વધુ સાહુ મળે એ થીતે મારે જીવન જીવણું જોઈએ'

'આ જનમમાં અને જેવી આંખ મળી છે એના કસતા
 વધુ સારી આંખ આવા જનમમાં અને કયાં મળવાનો ?
 આ જનમમાં મળેલ આંખનો હું વધુ ને વધુ સદુપયોગ
 કરતો રહીશ તો જ ને ? બસ, લાધ, પગ, ડાન, લદલ,
 મન, વ્યવસ્થિત વગેરે લમાત્ર કોંઈ મારે આ જ ગણિત કામે
 લગાડવાનું છે.'

સંદેશ સ્પષ્ટ છે. જે મળ્યું છે એનો સદુપયોગ, અને
 ભલાંભરમાં એ થીજથી વ્યથિત કવી દેવાનો છે તો સદુપયોગ
 એ થીજથી અને સમૃદ્ધ કરી દેવાનો છે. કમાલ !

૯" રત્નસુંદરશુભા દર્શભાભા

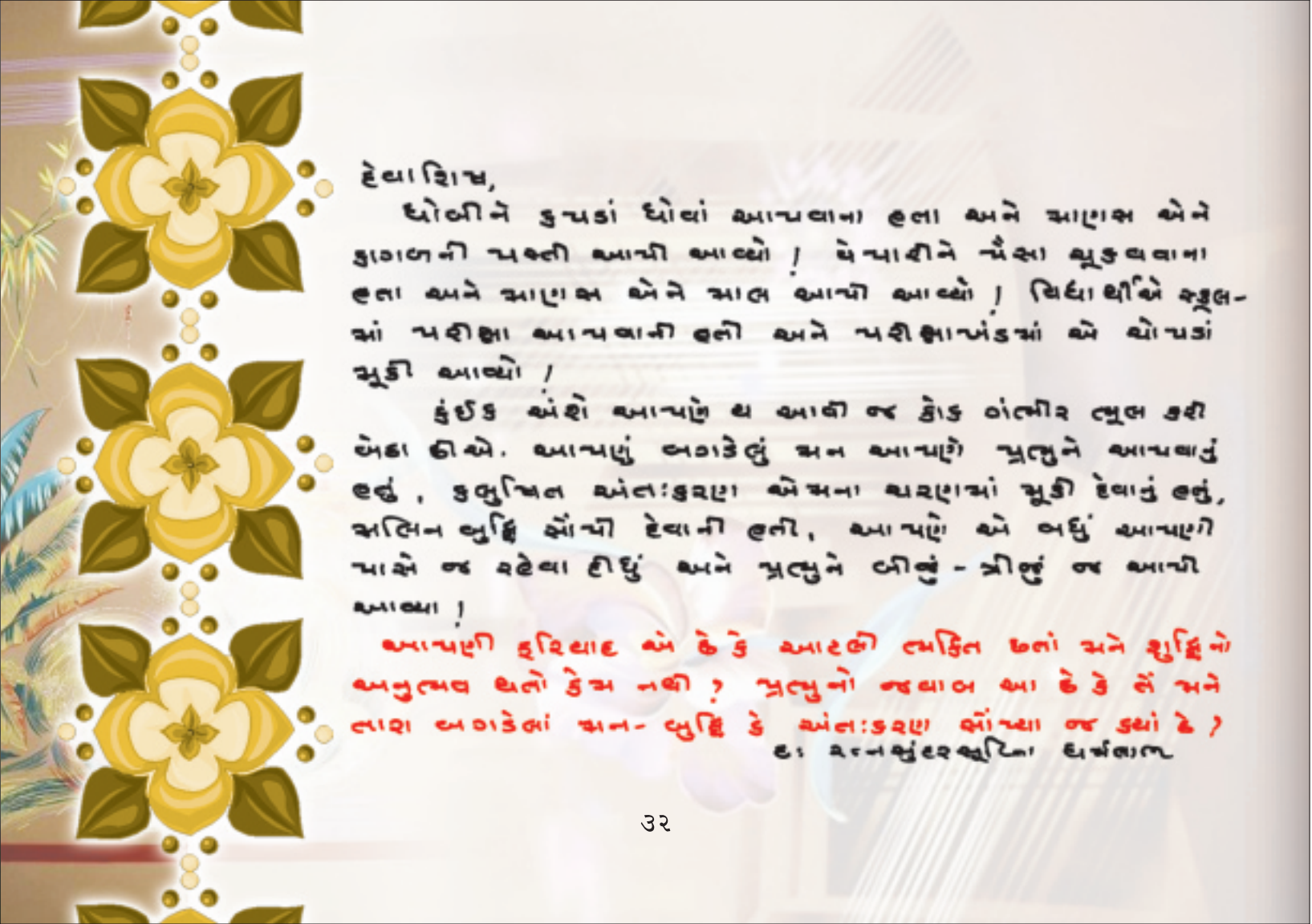

આશિષ,
 મુલ્યોની આવજત કરતા રહેવાના કોંઈ તારે જો સતત આગળ
 વધતા રહેવું હોય તો આ વાસ્તવિકતા સતત આંખ સામે રાખવું
 કે શિખર પર જેમ તે કથારેય ભીડદર્શન નહીં જ કહું હોય
 તેમ મુલ્યરહાના માર્ગ પર લને કથારેય સમુદદર્શન નથી જ
 થયું.

આ વાસ્તવિકતાનો યાદ હું લને એટલા માટે દેવકાણું છું
 કે મન કાચમતું ભીડપ્રેમી જ રહું છે. જ્યાં ભીડ હોય છે,
 મુખ ત્યાં જ હોય છે, સ્વચ ત્યાં જ હોય છે, અક્તી ત્યાં જ
 હોય છે એવું એ કાચમ માનણું આવ્યું છે અને એ દિશાએ જ
 જ્યાં એને ભીડ જોવા નથી મળતી ત્યાં એ આગળ ધપવા
 લેવાર થઈ નથી.

યાદ રાખવું, પાઈલાઈની લાકી પર લને જે ભીડ
 જોવા મળશે, એ ભીડ લને જલેશતની દુકાન પર જોવા નહીં
 જ મળે.

૯" રત્નસુંદરશુભા દર્શભાભા

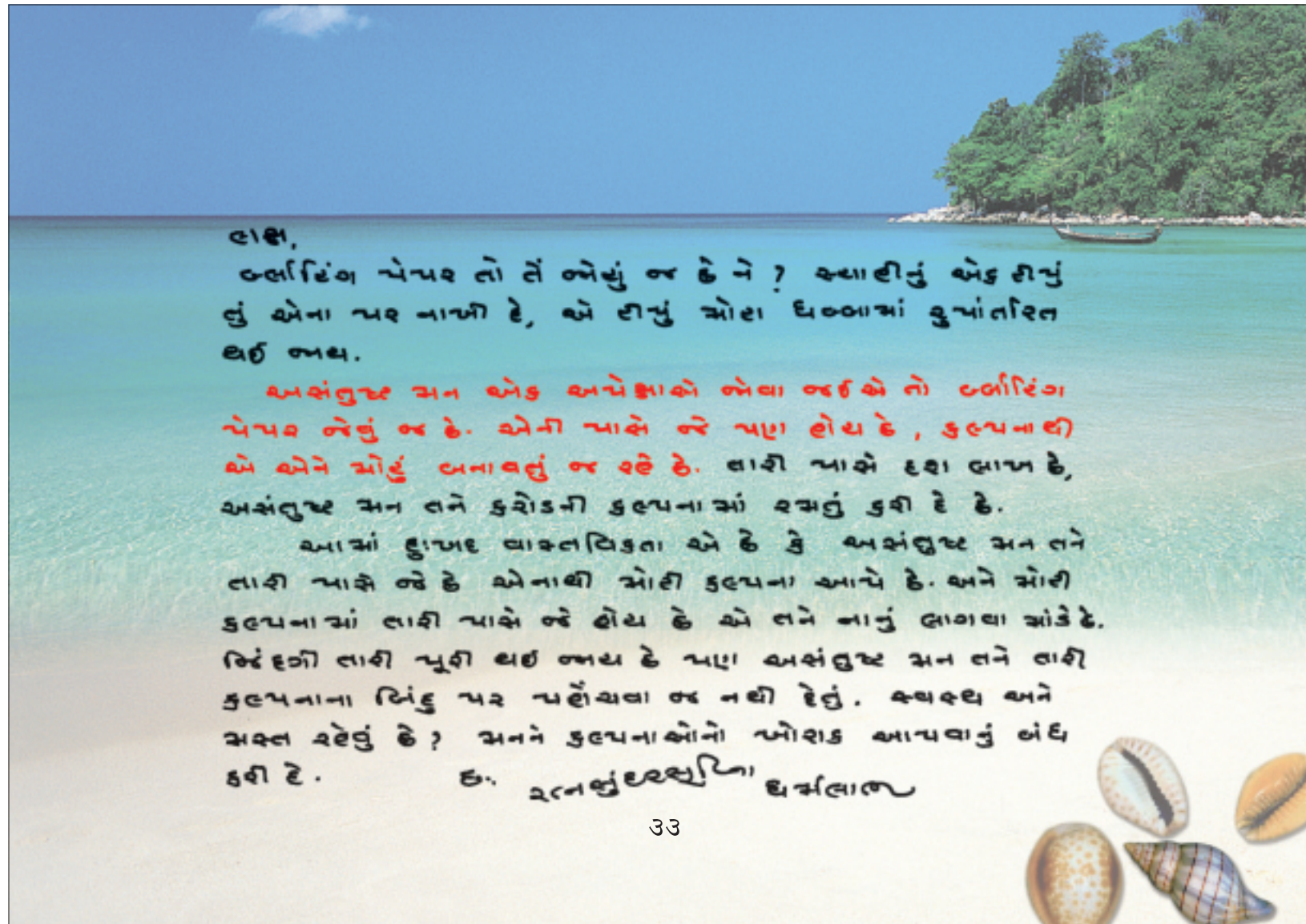

દેવાશિષ,
 ધોળીને કપડાં ધોવાં આપવાના હતા અને આગ્રહ એને
 કાગળની પક્તી આપી આવ્યો ! બેપારીને ખૈસા ચૂકવવાના
 હતા અને આગ્રહ એને માલ આપી આવ્યો ! યિદ્યાથીએ સ્કૂલ-
 માં પરીક્ષા આપવાની હતી અને પરીક્ષાખંડમાં એ યોગ્ય
 મૂકી આવ્યો !

કુંઈક અંશે આપણે ય આવી જ કોંઈ ઠાંભીર ભુલ કરી
 બેકા બીએ. આપણું બગાડેલું મન આપણે પ્રત્યુને આપણું
 ભૂલું, કલ્પિત અંતઃકરણ એમના અરણ્યમાં મૂકી દેવાણું ભૂલું,
 અભિન ભુક્ષિ સૌથી દેવાની હતી, આપણે એ બધું આપણી
 ખાસે જ રહેવા દીધું અને પ્રત્યુને બીજું - ત્રીજું જ આપી
 આવ્યા !

આપણી ફરિયાદ એ કે કે આટલી ભક્તિ હતાં અને શુદ્ધિનો
 અનુભવ થતો કેમ નથી ? પ્રત્યુનો જવાબ આ કે કે તે અને
 તારા બગાડેલાં મન-ભુક્ષિ કે અંતઃકરણ સૌંચા જ ક્યાં છે ?

૯" રત્નસુંદરશુભા દર્શભાભા

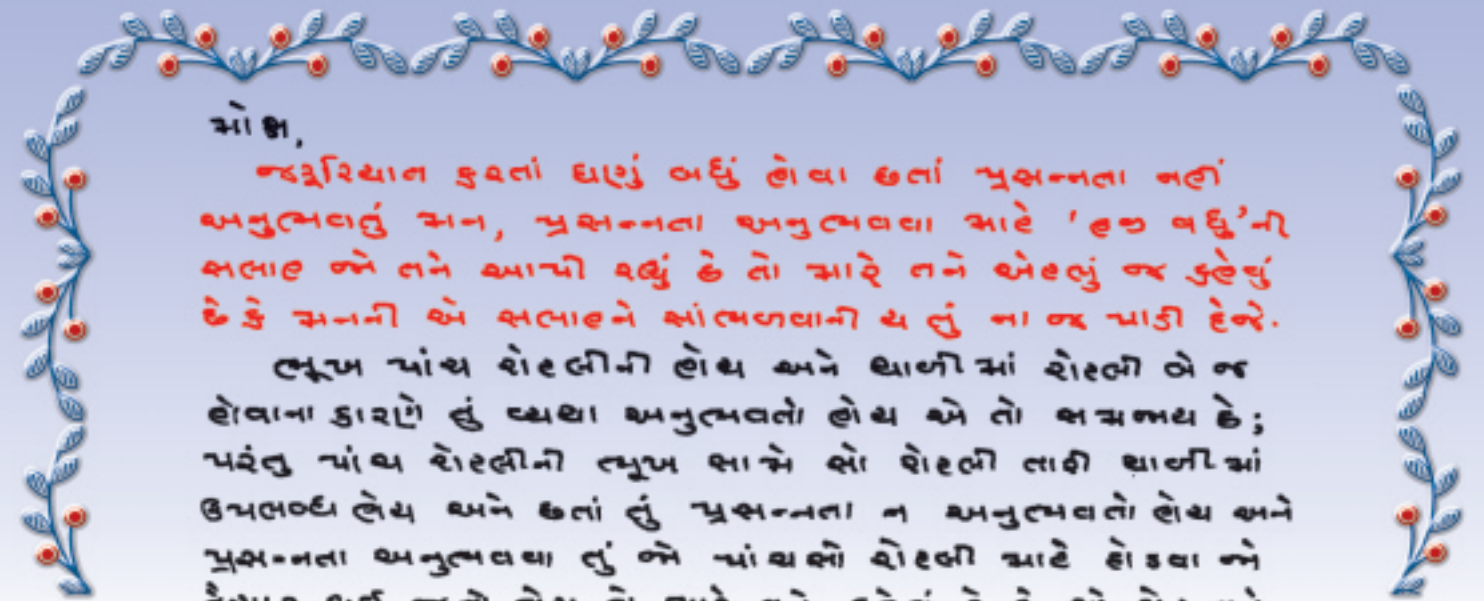

લાશ,
 ડર્બારિંગ પેપર તો તેં જોયું જ છે ને ? સ્થાલીનું એક ટીપું
 લું એના પર નાખી દે, એ ટીપું ત્રોટા ધબ્બામાં કુખાંતરિત
 થઈ જાય.

અસંલુચ્છ મન એક અપેક્ષાએ જોવા જઈએ તો ડર્બારિંગ
 પેપર જોયું જ છે. એની પાસે જે પણ લોય છે, કલ્પનાથી
 એ એને ઝોંકું બનાવતું જ રહે છે. લાશી પાસે દશ લાખ છે,
 અસંલુચ્છ મન તને કચોડની કલ્પનામાં રમતું કવી દે છે.

આમાં દુઃખદ વાસ્તવિકતા એ છે કે અસંલુચ્છ મન તને
 લાશી પાસે જે છે એનાથી ઝોટી કલ્પના આપે છે. અને ઝોટી
 કલ્પનામાં લાશી પાસે જે હોય છે એ તને નાનું લાગવા માંડે છે.
 બિંદુની લાશી પુરી થઈ જાય છે પણ અસંલુચ્છ મન તને લાશી
 કલ્પનાના બિંદુ પર પહોંચવા જ નથી દેતું. સ્વસ્થ અને
 અસ્વસ્થ રહેતું છે ? મનને કલ્પનાઓનો ખોરાક આપવાનું બંધ
 કરી દે.

ક: રતનજીવરસૂરિયા દર્મલાલ

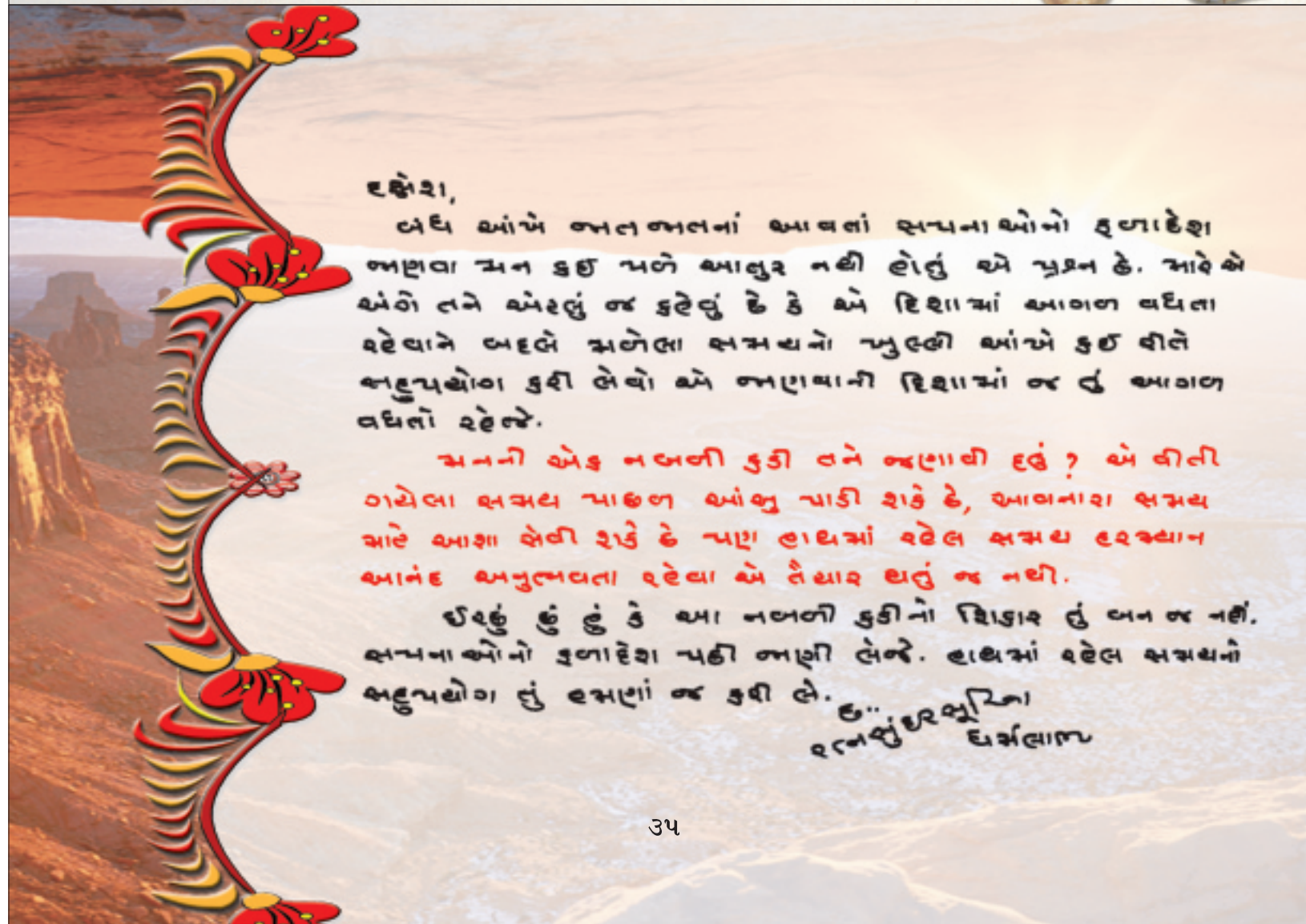
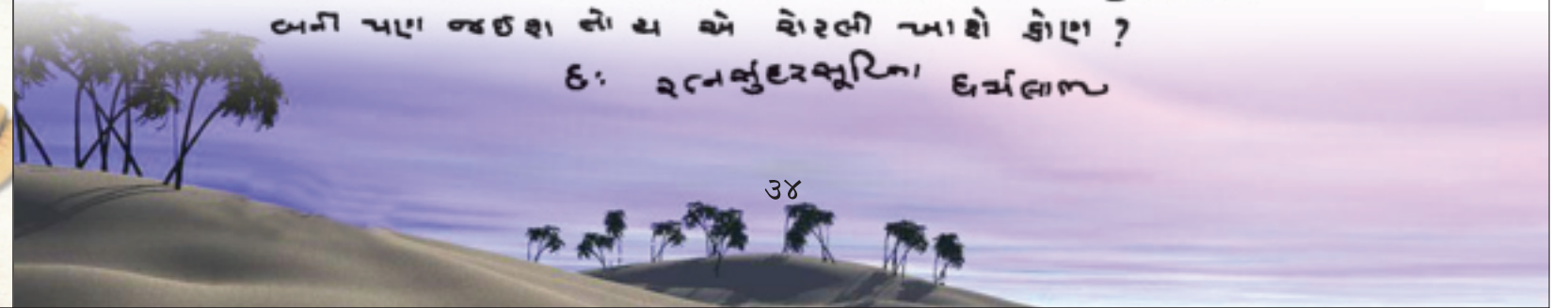

મોક્ષ,

જરૂરિયાત કવતાં ઘણું બધું લેવા હતાં પ્રસન્નતા નહીં
 અનુભવતું મન, પ્રસન્નતા અનુભવવા માટે 'લગ વધુ'ની
 સલાહ જો તને આપી રહ્યું છે તો મારે તને એટલું જ કહેવું
 છે કે મનની એ સલાહને સાંભળવાની ય તું ના જ પાડી દેવે.

લુપ્ત પાંચ શેરલીની લેય અને થાળીમાં શેરલી બે જ
 હોવાના કારણે તું વ્યથા અનુભવતો લેય એ તો સમજાય છે;
 પરંતુ પાંચ શેરલીની લુપ્ત સામે સો શેરલી લાશી થાળીમાં
 ઉપલબ્ધ લેય અને હતાં તું પ્રસન્નતા ન અનુભવતો લેય અને
 પ્રસન્નતા અનુભવવા તું જો પાંચસો શેરલી માટે હોડવા જો
 ઠંધાર થઈ જતો લેય તો મારે તને કહેવું છે કે એ દોર તને
 સમજાને પહોંચાડનારી જ બની રહેવાની છે. જીવન પૂર્ણ
 થઈ ગયા બાદ પાંચસો શેરલી એળથી લેવામાં તું સફળ
 બની પણ જઈશ તો ય એ શેરલી ખાશે કોણ ?

ક: રતનજીવરસૂરિયા દર્મલાલ

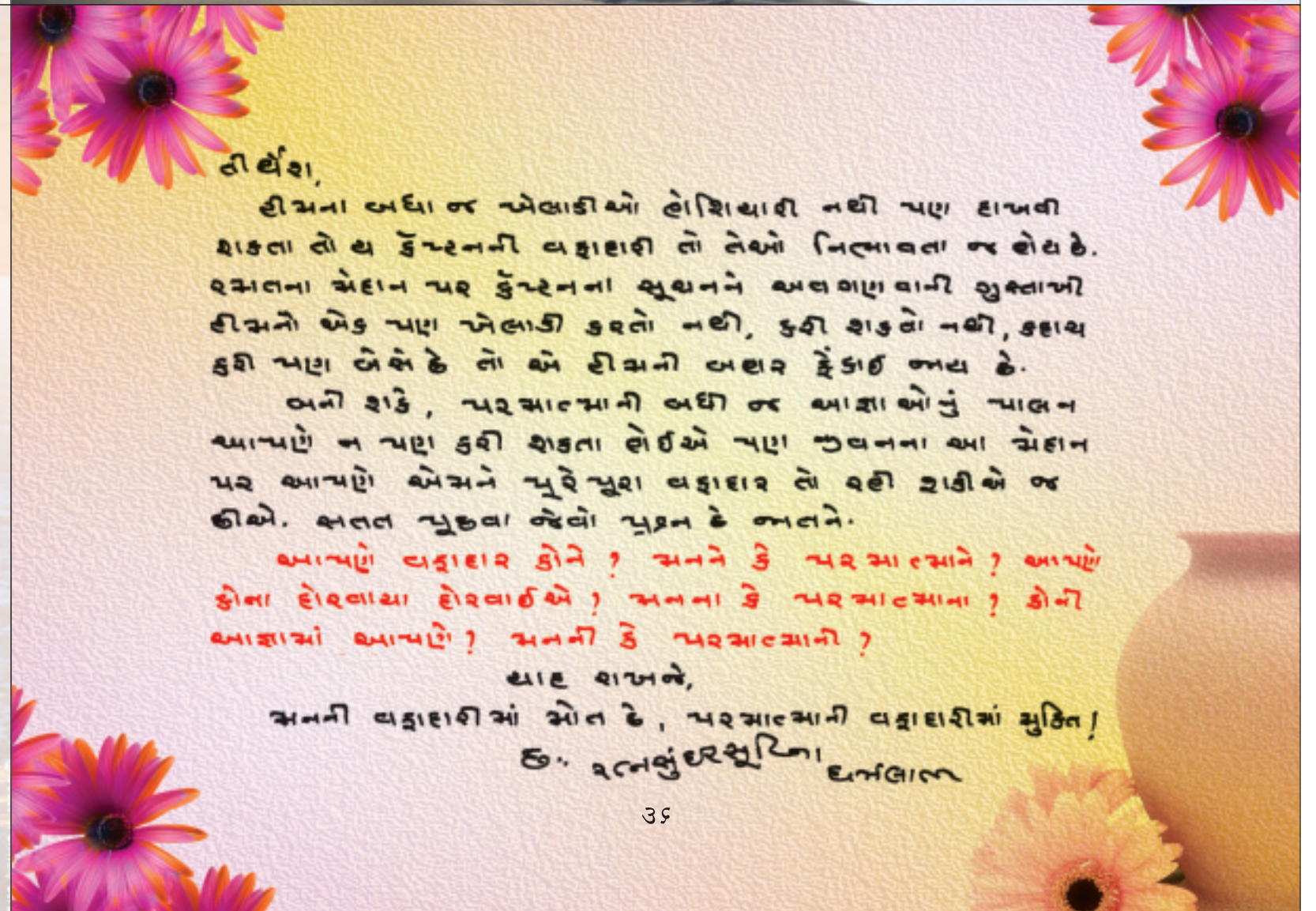
દક્ષેશ,

બંધ આંખે જાલજાલનાં આવતાં સપનાઓનો કુળાદેશ
 જાણવા મન કઈ ખલે આલુર નથી હોતું એ પ્રશ્ન છે. મારે એ
 એવો તને એટલું જ કહેવું છે કે એ દિશામાં આગળ વધતા
 રહેવાને બદલે મળેલા સમયનો ખુલ્લી આંખે કઈ કીલે
 સહુપહોળા કવી લેવો એ જાણવાની દિશામાં જ તું આગળ
 વધતો રહેવે.

મનની એક નબળી કુટી તને જણાવી દઉં ? એ કીલી
 ઠામેલા સમય પાછળ આંજી પાડી શકે છે, આવાનારા સમય
 માટે આજા સેવી શકે છે પણ લાઇમાં રહેલ સમય દરમ્યાન
 આનંદ અનુભવતા રહેવા એ ઠંધાર થતું જ નથી.

ઈશું તું તું કે આ નબળી કુટીનો શિકાર તું બન જ નહીં.
 સપનાઓનો કુળાદેશ પઠી જાણી લેવે. લાઇમાં રહેલ સમયનો
 સહુપહોળા તું રમણાં જ કવી લે.

ક: રતનજીવરસૂરિયા દર્મલાલ

વીર્લેશ,

હીમના બધા જ ખેલાડીઓ હોશિયારી નથી પણ દાખવી
 શકતા તો ય કૌચરની વફાદારી તો લેવો નિભાવતા જ હોય છે.
 રમતના મેદાન પર કૌચરના સુધનને અલગાણવાની શુક્તાખી
 હીમનો એક પણ ખેલાડી કરતો નથી, કવી શકતો નથી, કહાય
 કવી પણ બેસે છે તો એ હીમની બહાર ફેંકાઈ જાય છે.

બની શકે, પરમાત્માની બધી જ આજાઓનું પાલન
 આપણે ન પણ કવી શકતા હોઈએ પણ જીવનના આ મેદાન
 પર આપણે એમને પૂરે પૂરા વફાદાર તો રહી શકીએ જ
 હીએ. સતત પૂછવા જેવો પ્રશ્ન છે જાતને.

આપણે વફાદાર કોને ? મનને કે પરમાત્માને ? આપણે
 કોના હોરવાયા હોરવાઈએ ? મનના કે પરમાત્માના ? કોનો
 આજામાં આપણે ? મનની કે પરમાત્માની ?

થાદ શખને,

મનની વફાદારીમાં મોત છે, પરમાત્માની વફાદારીમાં મુક્તિ!

ક: રતનજીવરસૂરિયા દર્મલાલ

પ્રવીણ,

આમ તો એમ લાગે કે આપણે રોજરોજ મોટા થઈ રહ્યા છીએ. આપણને જ એવું નથી લાગી રહ્યું, આપણી આનુભવવાળા સહુને પણ એમ જ લાગી રહ્યું છે; પરંતુ સાંભળજું કદાચ ન ગમે એવું સત્ય એ છે કે આપણે નથી પણ આપણો અતીત જ રોજરોજ મોટો થઈ રહ્યો છે. ગઈકાલ સુધી આપણો અતીત એ ૬૦ વરસનો હતો તો આજે એ અતીત એક દિવસ વધુ મોટો થઈ ગયો છે.

વાત્પર્ચીય આનો એ છે કે અતીત જથ્થાએ રોજરોજ મોટો જ થઈ રહ્યો છે ત્યારે ભવિષ્ય નાનું થઈ જ રહ્યું છે. પ્રશ્ન એ છે કે રોજરોજ નાના થઈ રહેલ ભવિષ્ય પર કાચમનું પૂર્ણવિરામ મુકાઈ જાય એ પૂર્વે અર્થઝાનને સત્પ્રવૃત્તિઓથી ધમધમતો શાખલા આપણે પ્રયત્નશીલ છીએ ખરા? જો ના, તો ભવિષ્યનું ભવિષ્ય આપણે અભ્યાસથી જ અંદાજવાય બનાવી રહ્યા છીએ! રે કુકુલા! ઇ. રત્નકુંદરશ્યામી દર્શલાલ

વલ્લભ,

પાણીનો આભાવ તો લૂચાલુર માટે મોતનું કારણ બની જાય છે પણ પાણીનો આભાસ પણ લૂચાલુરના ભયનો મોત ઝાંકી દે છે એ વાસ્તવિકતા એટલું જ કહે છે કે અમેજાએ આભાવ કરતાં ય આભાસ વધુ ખતરનાક છે. આભાવથી ત્રસ્ત બનેલો તો સત્ની શોધમાં એકવાર નીકળી પણ જાય છે પરંતુ આભાસવાળો તો ત્યાં જઈને જાતો રહી જાય છે કે જ્યાં સત્ત હોતું જ નથી.

આપણા સંસારપરિભ્રમણનું મુખ્ય કોઈ એક કારણ લેય તો એ છે, પરપદાર્થોમાં મુખનો આભાસ. અનંત અનંત કાળથી આપણે મુખ પામવા પદાર્થોના સરનામે પહોંચી તો ગયા છીએ પણ એ સરનામે પહોંચ્યા પછી આપણે આંખોમાં આંજી સિવાય બીજું કશું જ બચાવી શક્યા નથી. શું વાત કહે? ઘોળી આભાવમાં અડલાઈને સાચા સરનામે પહોંચી જાય છે. ભોળી આભાસમાં અડવાઈ જઈને વારંવાર મોતને ભેરતો રહે છે! ઇ. રત્નકુંદરશ્યામી દર્શલાલ

રોનક,

તબલાંની ઇચ્છા જથ્થાએ વાંસળીના સુરને અનુકૂળ થઈને જ પડે છે ત્યારે સંગીતનો જે ત્રસ્ત ત્રાહોલ સર્જાય છે એ ત્રાહોલ નિરસ ત્રાહાસને પણ ડોહી જવા એક વાર તો અજબૂર ક્ષીને જ રહે છે.

પ્રશ્ન તબલાંની ઇચ્છાનો નથી, આપણાં મોતાના અનનો છે. તપાસવાનું તો આપણે એ છે કે આપણાં અનનો અવાજ અંતઃકરણને અનુકૂળ થઈને જ આવે છે કે પ્રતિકૂળ થઈને? અંતઃકરણની દુષ્ટિ સત્યાની છે, એવું તો નથી બનતું ને કે અન કેસનો ઝંકો લઈને જ જાતું રહે છે? અંતઃકરણને આકર્ષણ ઉદારતાનું છે, અનને કૃપાળતામાં જ રસ છે એવું તો નથી ને?

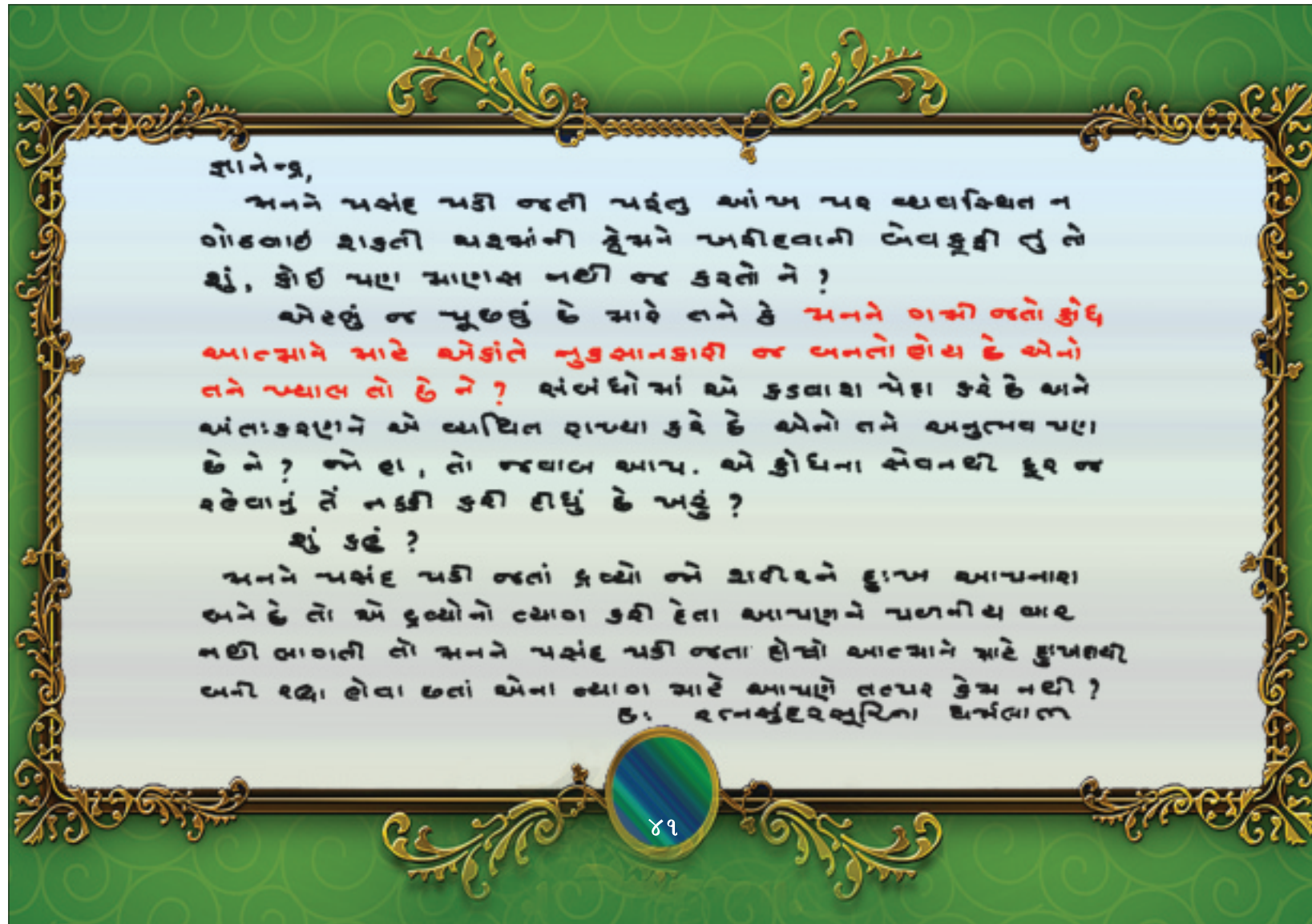
એક વાત કહું? પ્રયાસ ક્ષીને પણ અંતઃકરણની દુષ્ટિ સાથે અનના અવાજનો મેળ પાડી દેવા જરૂર છે. એમાં સફળતા મળતાંની સાથે જ આત્મદારમાં આનંદનું જે વાતાવરણ સર્જશે એ વાતાવરણ આત્માને પ્રત્યક્ષની નજીક લઈ જનારું બનીને જ રહેશે. ઇ. રત્નકુંદરશ્યામી દર્શલાલ

નરેન્દ્ર,

જવાનું છેક દિલ્લીથી મુંબઈ હોય, જે દ્રેનમાં બેસીને મુસાફરી કરવાની હોય એ દ્રેનની ગતિ એકદમ અંદ હોય અને રસ્તામાં આબતા પ્રત્યેક સ્ટેશને એને અરકવાનું હોય તો એ દ્રેન મુંબઈ પહોંચે કયારે?

સાચું કહું?

પ્રશ્નનાત્યાની અનુભૂતિની સંજિલ આપણી ફર છે, મુલ્ય અને સત્વ, બંને આપણાં નબળાં છે. દારેલું ઘણું-બધું થતું નથી અને ન દારેલું ઘણું-બધું થતું જ રહે છે. આ સ્થિતિમાં આપણે જે પ્રત્યેક અમેજાને પૂર્ણ કરવાના આગ્રહ સાથે જ જીવન જીવતા રહેશું, સાચી વ્યક્તિ પ્રત્યે આક્રમક જ બનતા રહેશું, અમેજા પૂર્ણ ન થતાં અનને સંકિલ્પ જ બનાવ્યા કરશું તો બાખો-કરોડો ભલે આ સંજિલ પહોંચી શકશું કે કેમ એમાં શંકા છે. સાવધાન! ઇ. રત્નકુંદરશ્યામી દર્શલાલ

જાનેન્દ્ર,

અનને ખસંદ પકી જલી ખરલુ આંખ પર વ્યવસ્થિત ન વોલવાઈ શકતી અક્ષાંબી ક્રેઅને ખરીદવાની ડેવકૂઢી લુ લે શું, કોઈ પણ આણસ નથી જ કરતો ને ?

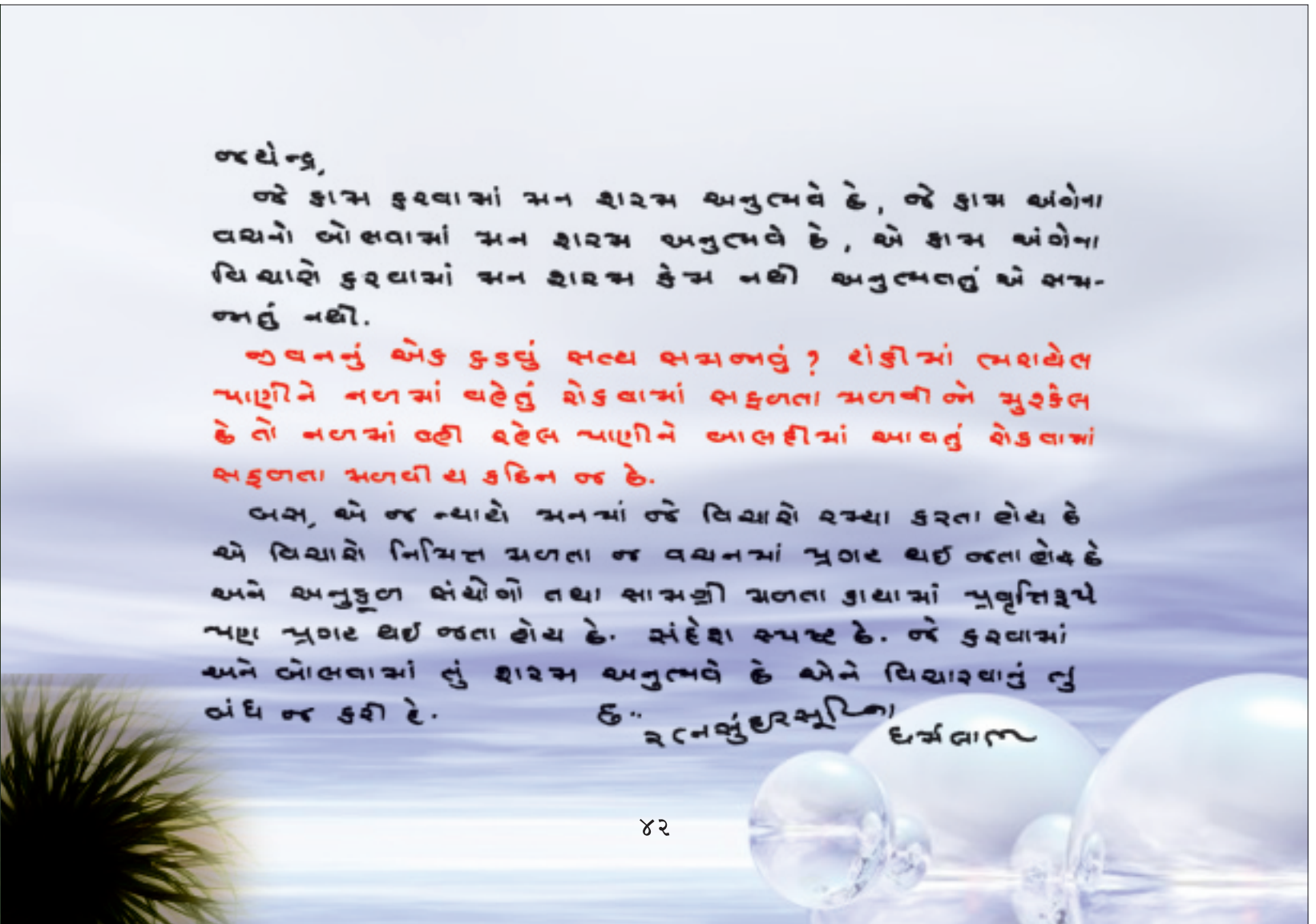
એરહું જ પુછલું કે આરે તને કે અનને ઠાકી જતો કોઈ આલ્માને આરે એકાંતે મુકઆનકાઈ જ બનતો હોય કે એનો તને ખ્યાલ તો છે ને ? સંબંધોમાં એ કડવાશ ખેદ કરે છે અને અંતઃકરણને એ વ્યથિત રાખ્યા કરે છે એનો તને અનુભવ પણ છે ને ? જો હા, તો જવાબ આપ. એ કોઈના સેવનથી દૂર જ રહેવાનું તેં નક્કી કરી દીધું કે ખતું ?

શું કહે ?

અનને ખસંદ પકી જતાં ક્રવ્યો જે શરીરને દુઃખ આપનારા બને છે તો એ ક્રવ્યોનો ધ્યાન કરી દેતા આપણને ખબરીય બાર નથી બાબતી તો અનને ખસંદ પકી જતા હોયો આલ્માને આરે દુઃખથી બની રહ્યા હોવા છતાં એના ધ્યાન આરે આપણે લગપર કેમ નથી ?

૯. રતનકુંદરસૂરિના દર્શનાલ

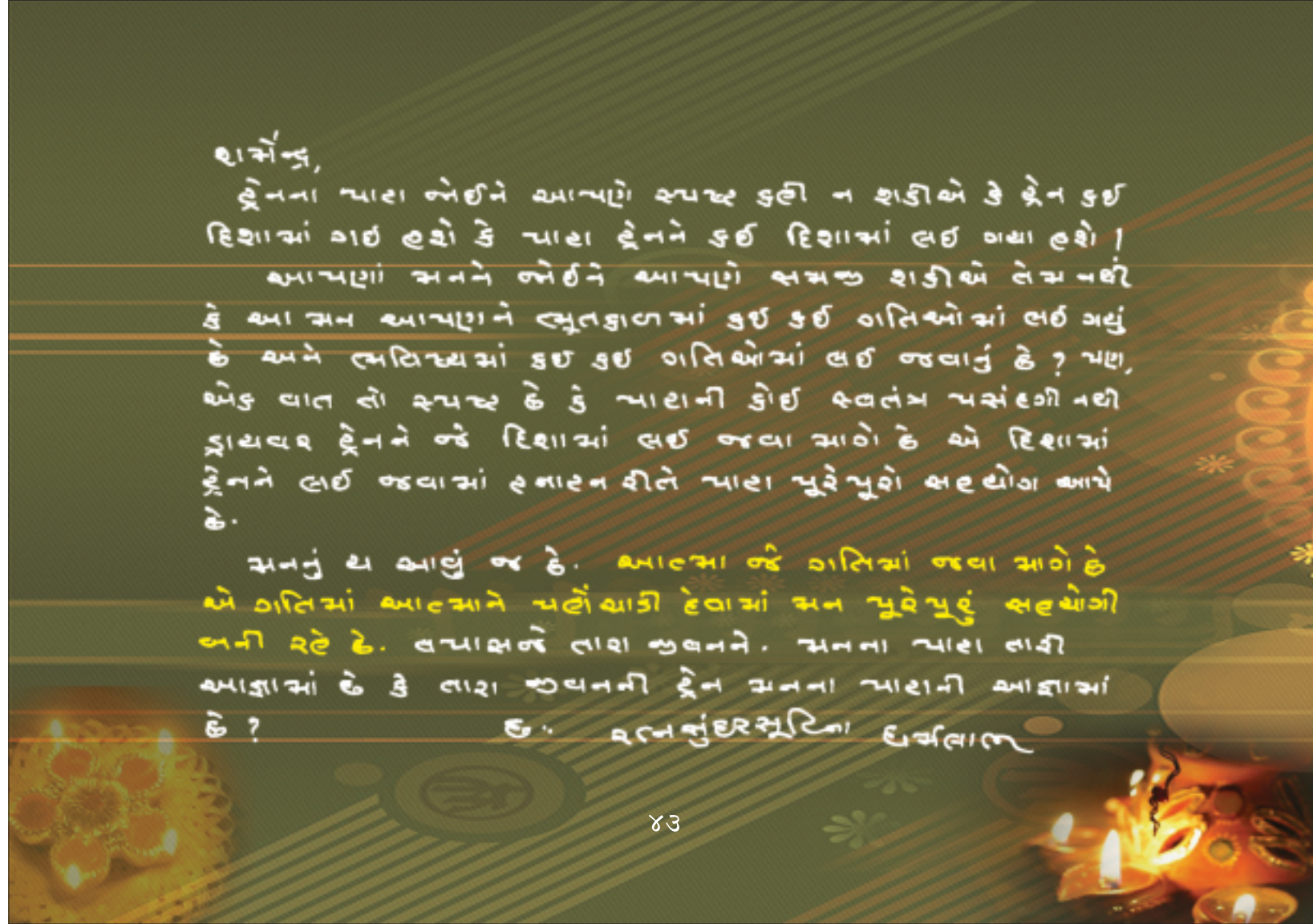
જયેન્દ્ર,

જે કામ કરવામાં મન શરમ અનુભવે છે, જે કામ અંગેના વચનો બોલવામાં મન શરમ અનુભવે છે, એ કામ અંગેના વિચારો કરવામાં મન શરમ કેમ નથી અનુભવતું એ સમજાવું નથી.

જીવનનું એક કુડલું સલ્લ સમજાવું ? રાંડીમાં ભરાયેલ ખાણીને નળમાં વહેતું શેકવામાં સફળતા મળવી એ મુશ્કેલ છે તો નળમાં વહી રહેલ ખાણીને બાલકોમાં આવતું શેકવામાં સફળતા મળવી ય કઠિન જ છે.

બસ, એ જ ન્યાયે મનમાં જે વિચારો રચ્યા કરતા હોય છે એ વિચારો નિમિત્ત મળતા જ વચનમાં પ્રગટ થઈ જતા હોય છે અને અનુકૂળ સંબોગો તથા સામગ્રી મળતા કાયામાં પ્રવૃત્તિરૂપે પણ પ્રગટ થઈ જતા હોય છે. સંદેશ સ્પષ્ટ છે. જે કરવામાં અને બોલવામાં લું શરમ અનુભવે છે એને વિચારવાનું લું બંધ જ કરી દે.

૯. રતનકુંદરસૂરિના દર્શનાલ

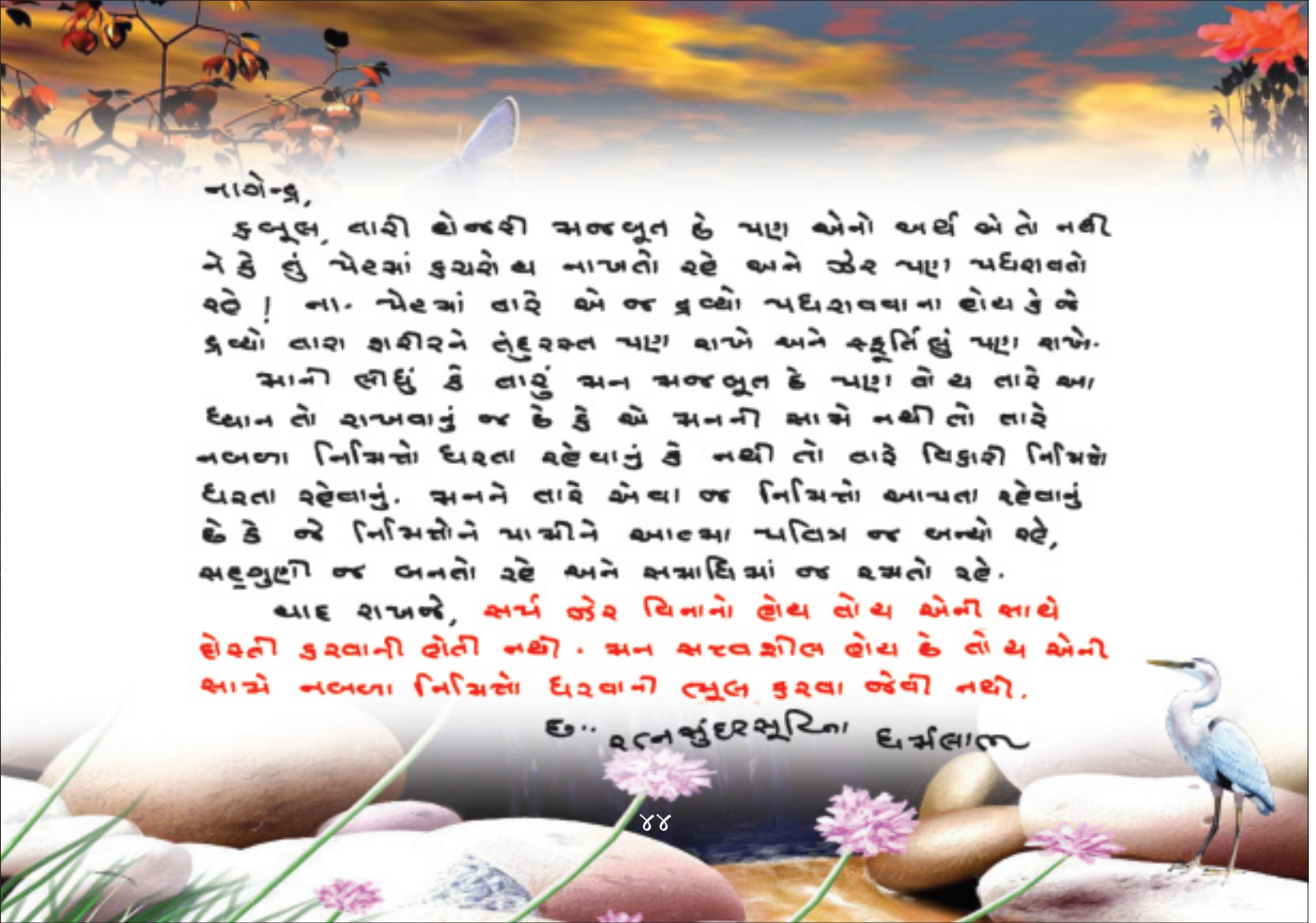
શામેન્દ્ર,

ફ્રેનના ખારા જેઈને આપણે સ્પષ્ટ કરી ન શકીએ કે ફ્રેન કઈ દિશામાં ગઈ હશે કે ખારા ફ્રેનને કઈ દિશામાં લઈ ગયા હશે ।

આપણાં અનને જેઈને આપણે સમજી શકીએ તેમ નથી કે આ અન આપણને ભુલકાળમાં કઈ કઈ ગતિઓમાં લઈ ગયું છે અને ભવિષ્યમાં કઈ કઈ ગતિઓમાં લઈ જવાનું છે ? પણ, એક વાત તો સ્પષ્ટ છે કે ખારાની કોઈ સ્વતંત્ર ખસંદગી નથી ક્રાયવર ફ્રેનને જે દિશામાં લઈ જવા આગે છે એ દિશામાં ફ્રેનને લઈ જવામાં હનારન શીલે ખારા પુરેપુરો સદયોગ આપે છે.

અનનું ય આણું જ છે. આલ્મા જે ગતિમાં જવા આગે છે એ ગતિમાં આલ્માને ખટોંચાડી દેવામાં મન પુરેપુરું સદયોગી બની રહે છે. લખાણને તારા જીવનને. અનના ખારા તારી આજ્ઞામાં છે કે તારા જીવનની ફ્રેન અનના ખારાની આજ્ઞામાં છે ?

૯. રતનકુંદરસૂરિના દર્શનાલ

નાવેન્દ્ર,

કલ્પલ, તારી ઘેજરી અજબુત છે પણ એનો અર્થ એ તો નથી ને કે લું ખેરમાં કચરો ય નાખતો રહે અને ઝેર પણ ખદિશવતો રહે ! ના. ખેરમાં તારે એ જ ક્રવ્યો ખદિશવવા ના હોય કે જે ક્રવ્યો તારા શરીરને લુંદરવત પણ શખે અને સ્ફૂર્તિલું પણ શખે.

આનો હોઈું કે તારું અન અજબુત છે પણ લો ય તારે આ ધ્યાન તો રાખવાનું જ છે કે એ અનની સામે નથી તો તારે નબળા નિમિત્તો ધરતા રહેવાનું કે નથી તો તારે ચિકાઈ નિમિત્તો ધરતા રહેવાનું. અનને તારે એવા જ નિમિત્તો આપતા રહેવાનું છે કે જે નિમિત્તોને ખાત્રીને આલ્મા પલિત્ર જ બન્યો રહે, સદુણી જ બનતો રહે અને સમ્રાધિમાં જ રમતો રહે.

આદ શખજે, સર્મ જેર ચિનાનો હોય લો ય એની સાથે હોરતી કરવાની લોતી નથી. અન સરવશીલ હોય છે તો ય એની સામે નબળા નિમિત્તો ધરવાની ભુલ કરવા જેવી નથી.

૯. રતનકુંદરસૂરિના દર્શનાલ

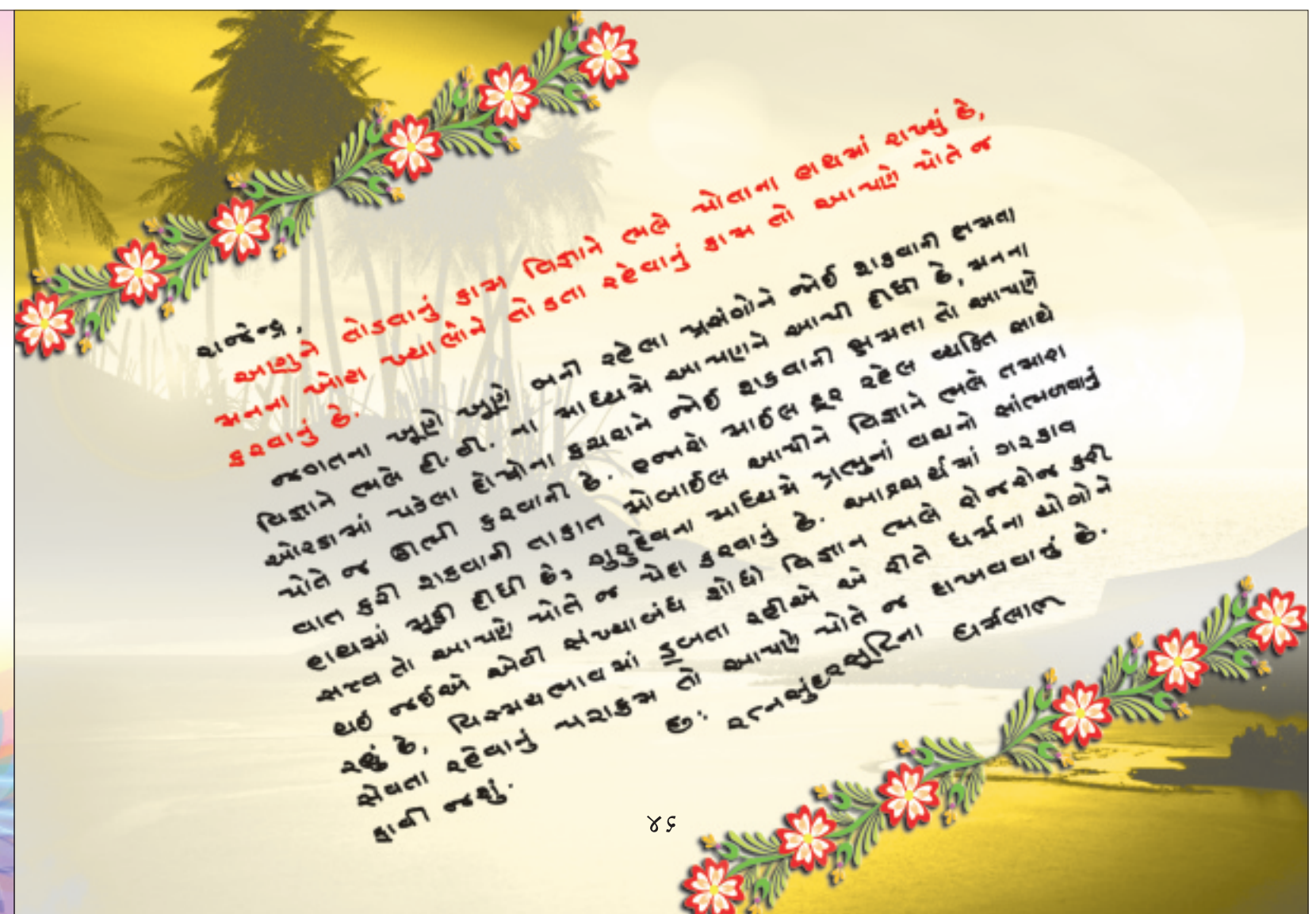
અલીન્દ્ર,

ગુજ્જ શતી ત્માપામાં એક સરસ વાક્ય આવે છે. ' તમારો સાથે હોળાં ઘેરાનાં હોય ત્યારે વાદ્ય પર હુમલો કરવાનું વિચારવું નહીં ' સંદેશ સ્પષ્ટ છે. તમારાં કર્મો જ્યારે નબળાં હોય ત્યારે પરશુક્રમ કે આક્રમણ કરવાના પ્રયાસો કરવા નહીં.

તમારું બોલેલું સાંભળવું ન ગમતું હોય ત્યારે કોઈને ય સલાહ આપવા જવું નહીં. તમારા પર કોઈને ય વિશ્વાસ ન લેવ ત્યારે કોઈની ય સાથે ખંસાની લેવડ-દેવડ તમારે કરવી નહીં. તમારું આગમન સામાની આંખમાં જે આણગમો પેદા કરતું હોય તો એના ઘર તરફ તમારે કદમ પણ ઝાંડવા નહીં.

પેર દાળ-ત્માત પણ ન પચાવી શકતું હોય ત્યાં ગુલાબ-નંજુની હરીફાઈ લગાવવાની બેલકૂફી ન જ કરાય એ સમજ શકાય તેવી/વાત છે ને ? ખાપડ લોકતા પરેલાં તમે જ વૂઠી ગયા હો ત્યાં કોઈના ય પર મૂઠી ઉગામવાનું પરશુક્રમ ન જ કરાય એ સમજ શકાય તેવી જ વાત છે ને ?

૨૮૧શુદ્ધસુરિના દર્મલાભ

રાજેન્દ્ર,
આણુને લોકવાનું કામ વિજ્ઞાને ભલે ખોલાના હાથમાં રાખ્યું છે, અને ખોલા ખ્યાલોને લોકતા રહેવાનું કામ તો આપણે ખોલે જ કરવાનું છે.
જગતના ખુણે ખુણે બની રહેલા પ્રસંગોને જેઈ શકવાની હામલા વિજ્ઞાને ભલે દી.વી. ના આદ્યમે આપણને આપી દીધા છે, અને આદ્યકામાં પડેલા હોખોના કથવાને જેઈ શકવાની કુમતા તો આપણે ખોલે જ લાભી કરવાની છે. જનલો આઈલ દૂર રહેલ વ્યક્તિ સાથે વાત કરી શકવાની તાકાત મોબાઈલ આપીને વિજ્ઞાને ભલે તમારા હાથમાં મૂકી દીધી છે, શુકુદેવના આદ્યમે ત્રાસુનાં વચનો સાંભળવનું સત્વ તો આપણે ખોલે જ પેદા કરવાનું છે. આશ્ચર્યમાં ગરકાવ થઈ જઈએ એવી સંખ્યાબંધ શોધો વિજ્ઞાન ભલે સોજોજ કરી રહ્યું છે, ચિકિત્સાલાવમાં કુલતા રહીએ એ રીતે ધર્મના ધોળોને સેવતા રહેવાનું પરશુક્રમ તો આપણે ખોલે જ હાખવવાનું છે. ઇ: ૨૮૧શુદ્ધસુરિના દર્મલાભ

કુલીન્દ્ર,

આંકડાઓને ઓળખ્યા વિના જે ગણિતમાં આગળ નથી વધી શકાતું, આણુઓને સમજ્યા વિના લેખારમાં જે આગળ નથી વધી શકાતું, મસાલાઓને ઓળખ્યા વિના રસોઈ બનાવવામાં જે આગળ નથી વધી શકાતું તો કર્મોના ગણિતને અને ધર્મના રહસ્યોને સમજ્યા વિના અધ્યાત્મ જગતમાં આ આગળ નથી જ વધી શકાતું.

બાહ્ય સંબોગોમાં ફોઈ પણ ખળે ગમે તેવી જાથલ પાથલ સર્જ છે એ છે જે કર્મોનું ગણિત તો આલ્ચનતર હોમે કોઈ પણ ખળે જાથલ પાથલ સર્જ છે એ છે ધર્મનું રહસ્ય) કરોડપતિ સ્ત્રીમંત બે જ મિનિટમાં રસ્તા પર આવી જાય એ દેસાલ જે કર્મસત્તા કરી શકે છે તો જલિમ પણ ખુની બે જ મિનિટમાં કેવળજ્ઞાન ખાત્રીને પ્રભુની હશેજમાં બેસી જાય એ કમાલ ધર્મસત્તા સર્જ શકે છે. ઇચ્છું છું, આ બંને ક્ષેત્રની ગજબનાકવા હું વહેલામાં વહેલી તકે સમજાવે. ૨૮૧શુદ્ધસુરિના દર્મલાભ

રાજેન્દ્ર,

હું રમેશ સાથે મિત્રતા કેળવી લે અને તારી સાથે દુરમનાવટ કેળવી લેવાની નાદાનિયત એ કરી બેસે એ સંભાવના છે ખરી ? હું નરેશ સાથે જલિમ દુરમનાવટ લાભી કરી દે અને એ તારી સાથે જિગરબન મિત્રતા કેળવી લે એ શક્યવા છે ખરી ? હરગિજ નહીં. પણ સબુર !

હું આંતરશત્રુઓ સાથે દુરમનાવટ લાભી કરી દે. એ તારા એવા મિત્રો બની જશો કે તારા આત્માને લેખો કુવારે પણ દુર્ગતિમાં જવા જ નહીં દે પણ ભુલેશુકે હું જે એમની સાથે મિત્રતા કેળવી બેઠો તો તારી સાથે લેખો એવી દુરમનાવટ લાભી કરી બેસશે કે અનંતકાળ સુધી એ બધા તને સદ્ગતિના દર્શન પણ નહીં થવા દે ! એટલું જ કહીશ કે આંતર શત્રુઓના આ ચિમિત્ર સ્વત્માલાને આંખ સામે રાખીને એમની સામે તારી તાકાત હોય એટલા જેરથી લડી લેને. ઇ: ૨૮૧શુદ્ધસુરિના દર્મલાભ

લેખક,

માર્ગ શાહે સંસારનો છે કે અધ્યાત્મનો છે, જે પણ આપણે ભોગ લઈએ છે દૂંડી દીધેનો છે દુર્બુદ્ધિનો, એ આપણ ખોતે તો નુકસાનીમાં ઉતરે જ કે પરંતુ ખોલાના પરિણામમાં આવનારા અનેકોને પણ નુકસાનીમાં ઉતારતો રહે છે.

શૈરબજરમાં કૂદકો એ જો દૂંડી બુદ્ધિને આત્મી છે તો શંકા બજરમાં કૂદકો એ દુર્બુદ્ધિને આત્મી છે. કષ્ટો અનુભવતાં જ ધર્મમાંથી ખીલેલક એ જો દૂંડીબુદ્ધિનું કાર્ય છે તો આંખ સામે પ્રલોભન આવતાં જ પાપમાં પ્રવેશ એ દુર્બુદ્ધિને આત્મી છે. કલેશ એ જો દૂંડી બુદ્ધિની દેન છે તો સંકલેશ એ દુર્બુદ્ધિની દેન છે.

સંબંધોને તું જો જાળવી રાખવા માગે છે તો દૂંડી બુદ્ધિથી છું મનને મુક્ત કરતો જવે અને સદ્બુદ્ધિને તું જો વર્ધમાન બનાવવા માગે છે તો મનને તું દુર્બુદ્ધિથી મુક્ત કરતો જવે. કાવી જઈશ.

૯. રત્નસુંદરશ્રી, ધર્મલાલ

વીરેન્દ્ર,

આપણ અન્ન [?] પર પહોંચ્યો એ આપણાં માટે કદાચ સમાચાર જરૂર છે પણ પ્રભુ ધરતી પર અવલર્ક એ તો આપણા માટે અમલકારથી જરાય ઓછું નથી. કારણ કે અન્ન પર કોઈ પહોંચી પણ ગયું હોય તો ય એનાથી આપણી હૈયા બળતરામાં હેશ પણ કડકો બોલાયો નથી જ્યારે ધરતી પર યથેલા પ્રભુના અવલરણે તો આપણા હૈયામાં શીતળતનું માનસશેવર સર્જી દીધું છે.

એરણું જ કહીશ તને કે તારી પાસે જે પણ છે એમાં વધારો કરે એને તું 'સમાચાર' ની કક્ષામાં મૂકતો રહેજે પણ તારામાં જે પણ બગાડો છે એમાં સુધારો કરે એને 'અમલકાર'થી ઓછું જરાય નહીં માનતો.

શું કહું તને ? સ્ફુટિયોમાં તેં પડાવેલ શેરો મગલ આવે એ માત્ર સમાચાર છે પરંતુ અધ્યાત્મની હૈરિપરલમાં તેં પડાવેલ અંતઃકરણનો એકમ - જે નોર્મલ આવે એ તો અમલકાર જ છે. રત્નસુંદરશ્રી, ધર્મલાલ

ત્રીલેશ,

કર્મોથી જેનો આત્મા ત્યારે હોય છે એને સદ્બુદ્ધિ બનતાં ય વાર નથી લાગતી તો એને ભવકાશરનો પાર પામી જતાં ય વાર નથી લાગતી. એક જ નાનકડી સતપ્રેરણા, એકાદ નાનકડું પણ ચોટદાર નિમિત્ત, અને એના સહારે એનાં કર્મો હળવાહૂલ.

પણ,

જેનો આત્મા દેશથી ત્યારે હોય છે એને તો સદ્બુદ્ધિથી પ્રચ્છ લતાં ય વાર નથી લાગતી તે દુર્ગતિમાં ધકેલાઈ જતાં ય વાર નથી લાગતી. એકાદ જ અપમાનજનક શબ્દનું સ્પર્ણ, એકાદ પણ સ્વાર્થભંગ-પ્રસંગનો અનુભવ, એકાદ અપેક્ષાભંગનું જેવા મળેલું વાતાવરણ અને એના હૈયામાં ભ્રમ્યકી ઊકે દેશનો દાવાનળ. દેશના એ દાવાનળમાં સળગી જાય એના સદ્બુદ્ધિ અને નીકળી પડે એ દુર્ગતિની યાત્રાએ!

પુલ્ય ગંભીરતાથી આત્મનિરીક્ષણ કરજે. મન કર્મોના ત્યારથી અક્લ છે કે દેશના ભાવથી ગ્રસ્ત છે ?

૯. રત્નસુંદરશ્રી, ધર્મલાલ

હિતેશ,

બાદામનો છેલો આથા નીચે રાખીને સૂઈ જવાથી કોઈને બુદ્ધિ આવી ગઈ હોય એણે તને સાંભળવા મળ્યું ખરું ? મીઠાઈનાં દર્શન કરતા રહેવાથી કોઈને ભૂખિતો ઓડકાર આવી ગયો હોય એણે તેં જોયું ખરું ? નકશામાં રહેલ નહીને જેતા રહેવાથી કોઈની પ્યાસ બુઝાઈ ગઈ હોય એવા સમાચાર તારા કાને આઘ્યા ખરા ? જો ના,

તો માહિતીઓનો સંગ્રહ કરતા રહેવા માત્રથી કોઈ જ્ઞાની બની ગયો હોય એણે ય બન્યું નથી તો હૃદયના પ્રેમને કાર્યાન્વિત કર્યા વિના કોઈ સજ્જથી બની ગયો હોય એણે ય બન્યું નથી.

મારે તને એક જ વાત કરવી છે. સમયક્રમ પ્રમાણે તું આચરણમાં પ્રખાંતરિત કરતો જ રહેજે અને હૃદયમાં રહેલ પ્રેમને સક્રિય કરુણામાં બદલતો જ રહેજે. પ્રજ્ઞા અને પ્રેમ, એ બંને ગૌરવપૂર્ણ બનીને જ રહેશે.

૯. રત્નસુંદરશ્રી, ધર્મલાલ

શિલેશ,

વાંદરાઓની સંખ્યા આ દેશમાં ઘટતી જાય છે એ સમાચાર જેરલા દુઃખદ છે એના કરતાં વધુ દુઃખદ સમાચાર તો આ છે કે આ દેશમાં વાનરવેડા આચરનારાઓની સંખ્યા રોજેરોજ વધતી જાય છે.

ક્રિશોરવય વ્યતિભવારમાં પારંગત બની રહી છે. યુવાદિન બારલીઓ પાછળ જૂમી રહ્યું છે. યુવતીઓ જનની બાજુ લગાવીને સૌંદર્યસ્પર્ધાઓ પર ખી.એચ.કી. કરી રહી છે. કોલેજયનો ખોતાના મનની વાસનાઓને બહેલાવવા કોલેજમાં જતજતના 'ડે' બનાવી રહ્યા છે, મનાવી રહ્યા છે.

બાંધી બાપુ તો નસીબદાર હતા કે એમને ત્રણ જ વાંદરાઓને હેકાણે શખવાના હતા. આજના પપ્પાઓ તો સમજી જ નથી શક્તિ કે કેરકેરલા વાનરવેડાઓ એમને મત્તાવવાના છે !

૭. રતનસુંદરસુખિયા દર્મલાલ

શિલેશ,

કમન્યેર શરીર તો પાપો કરીને ક્યાંક અટકી જાય છે પરંતુ મન તો પાપકલ્પનાઓના કોમે ક્યાંય અટકવા જ નથી માગતું. પોંડા વધુમાં વધુ પાંચ ખાઈ શકાશે પણ મન તો સિદ્ધાન્તની આખી ને આખી દુકાન ખાઈ ગયા પછી ય વૃત્ત થવા લેવાર નથી. શરીર તો એક સ્ત્રીમાં ઘરાઈ જશે પણ મન તો દુનિયાત્મરની સ્ત્રીઓ સાથે ભોગ ભોગવ્યા પછી ય ઘરાવા લેવાર નથી. આખો એક સાથે ત્રણ કલાક ટી.વી. જોઈને આરામ કરી લેશે પણ મન તો શતના સપનાઓમાં ય ટી.વી. જોતા ઘાકવા લેવાર નથી.

મનની આ અમર્યાદ શક્તિઓનો લાભ ઉઠાવવો છે ? તું એક ક્ષામ કરતો જ. શરીર અર્થાદિત દર્મસેવન પછી ભલે અટકી જાય, મનને દર્મભાવનાઓના કોમે લાશી લાકાલ હોય એરહું દુર-સુદુર ભઈ જ. અમર્યાદ પાપકલ્પનાઓથી સંસાર વધાર્યો છે ને ? અમર્યાદ દર્મભાવનાઓ સંસાર પર પુણવિરામ મૂકી દેશે !

૭. રતનસુંદરસુખિયા દર્મલાલ

શિલેશ,
કરોડપતિને એમ લાગતું હોય કે મારી પાસે 'પૈસા ઓઠા છે' તો એ એના જીવનની કુદીલાતા નથી. દેશના વડાપુદાનને એમ લાગતું હોય કે મારી પાસે 'સત્તા ઓઠી છે' તો એ ય એમના જીવનની કુદીલાતા નથી. અઠ્યાણું ટકા પાકે પાસ થયેલ વિદ્યાર્થીને એમ લાગતું હોય કે મને 'ઓઠા માર્કર્ષ મળ્યા છે' તો એ ય એના જીવનની કુદીલાતા નથી, પણ,

સતત મૃત્યુ વરફ ઠલકાઈ રહેલ આપણને એ એમ લાગતું હોય કે મારી પાસે જીવવાનો સમય 'લગ પુષ્કળ છે' તો એ આપણાં જીવનની ભારેમાં ભારે કુદીલાતા છે. કારણ કે મૃત્યુનો જ આ પ્રમાદ છે કે અલ્પારે આપણાં પ્રવાસોશ્વાસ ચાલી રહ્યા છે. એ જેવું જીવન થયું, આપણાં જીવન પર પુણવિરામ મૂકાઈ ગયું જ સમજવું. આણું કંઈક કરવું છે ? ખરાબ કર્યુંક હોડવું છે ? આજ આજ ભાઈ અલ્પારે ! ૭. રતનસુંદરસુખિયા દર્મલાલ

શિલેશ,

ઈન્કમર્ટકસની 'રેડ' ધારાવીની જૂંપડ પટ્ટીમાં રહેનારના ઘરે પડી હોય એવું તને જીવનના આદલા વરસોમાં ક્યારેય સાંભળવા મળ્યું ખરું ? ના. રેડ લાખોપતિને ત્યાં, કુરોડપતિને ત્યાં કે અબજોપતિને ત્યાં જ પડતી હોય છે. અને આણું કહું તો આવી રેડ ખોતાને ત્યાં પડવા બદલ એ ક્ષીમંતો મનમાં કૂપો કૂપો હર્ષ પણ અનુભવતા હોય છે.

એ ઈન્કમર્ટકસની રેડ ક્ષીમંતને ત્યાં જ પડતી હોય તો ઘાડ દર્મોને ઘેર જ પડતી હોય એમાં નવાઈ પામવા જેવું છે શું ? પાપી તો વેશ્યા જેવો છે. એનાં પર નિયંત્રણનાં કોઈ જ કચ્છો ન ઝીંકાતા હોય એ યિલકુલ સમજાય તેવી વાત છે. પણ દર્મો તો સરી સ્ત્રી જેવો છે. નિયંત્રણનાં કચ્છો એના પર ઝીંકાતા નથી લેતા, એ ખોલે સામે વકીને નિયંત્રણનાં કચ્છોને આમંત્રણ આપતો હોય છે. નકકી કરી લેને તું વેશ્યા જેવા પાપી બન્યા રહેવું છે તારે સતી જેવા દર્મો ? ૭. રતનસુંદરસુખિયા દર્મલાલ

સતીય,

બીજા ઠામે તેલછી આકર્ષક ભલે ને છે, એની સાર્થકતા તો એના તાર પર કોંક કુશળ બીજાવાદકની આંતરણીઓ દ્વરવા ભાગે એમાં જ છે.

આપણી પાસે રહેલ જીવનવીણાની અનંતજ્ઞાનીઓએ જે ક્ષિપ્રત આંકી છે એનું મુલ્ય આંકડાઓમાં તો ભખી શકાય તેમ નથી પરંતુ એ જીવનવીણાની સાર્થકતા એમાં? એ જીવન-વીણાના તાર પર કોંક સદ્ગુણની આંતરણીઓ દ્વરવા ભાગે એમાં!

એક વાત કહું? આજગતમાં એવા કેરલાય બેકાર આણસો છે કે જેઓ કોઈની જીવનવીણા દેખાતાં જ એના પર ચોતાની આંતરણીઓ દ્વરવા ભાગે છે અને એની જીવનવીણાને બેભૂણી બનાવી દે છે. એટલું જ કહીશ તને કે એવા બેકાર આણસોથી વાણી જીવનવીણાને બચાવતો જ રહેજે.

૬... રતનકુંદરસૂરિયા દર્મલાલ

પ્રીતેશ,

વ્યવહાર જગતનો એક કાયદો તારા ખ્યાલમાં છે? આણસ એ વ્યક્તિના ઘરમાં મહેમાન બનીને શક્ય એટલો વહેલો જાય છે કે જે વ્યક્તિના ઘરમાં એના આગમન આદેની પ્રતીક્ષા વધુ ને વધુ સેવાઈ હોય છે.

આરે અને તારે, પ્રભુને એ પ્રશ્ન પૂછવાની જરૂર નથી કે 'પ્રભુ, મારા મનમંદિરમાં આપ ક્યારે પધારશો?' પ્રભુ ખુદ અને અને તને પૂછી રહ્યા છે કે 'તારા મનમંદિરમાં આવી પધરા-મણી કલાવવા અંબોની તારી પ્રતીક્ષા કેટલી છે, એ તો હું અને કહે!' આવી પધરામણી અંબોની તારી પ્રતીક્ષા રણપ્રદેશની સખત ગરમીમાં આણી આરે પ્રતીક્ષા કરી રહેલ તૃષ્ણાતુર આણસ જેવી છે કે પછી દી.વી. જેતાં જેતાં બધા પાણીની આગ કરી રહેલ કાલતુ આણસ જેવી છે? આવી પધરામણીનો આધાર તારી પ્રતીક્ષાની લીજતા - મંદતા પર રહેલો છે એનું સતત ધ્યાન રાખજે.

૬... રતનકુંદરસૂરિયા દર્મલાલ

જ્ઞાનેશ,

'સો દાંડા સાસુના, એક દાંડો વહુનો' આ કહેવત તો તેં અનેકવાર સાંભળી હશે. 'સો સુનારની, એક સુદારની' આ કહેવત પણ તારા કાને અનેકવાર આવી જ હશે પરંતુ આરે તને આજે એક નવી કહેવત સંભળાવવી છે કે જે તેં કદાચ ક્યારેય સાંભળી નહીં હોય. આ રહી એ કહેવત.

'સો સાધકની સાધના, એક ભક્તની ભક્તિ' અથવા 'સો સાધના સાધકની, એક ભક્તિ ભક્તની'

પુરુષાર્થ અને સત્વના સહારે સાધક સી સાધના કરીને જે કમાણી કરે એના કરતાં અનેકગણી કમાણી અભોભાવ અને સમર્પણભાવના સહારે ભક્ત કદાચ એક જ વખતની પ્રભુભક્તિમાં કરી લે. પ્રશ્ન એ નથી કે આપણામાં સત્વ વધારે છે કે સમર્પણભાવ વધારે છે? પ્રશ્ન એ છે કે આપણને પુરુષાર્થ પર વધુ ભક્તિઓ છે કે અભોભાવ આપણી લીજકુશિનો વિષય છે? પરિણામનો નિર્ણય એના આધારે જ થવાનો છે.

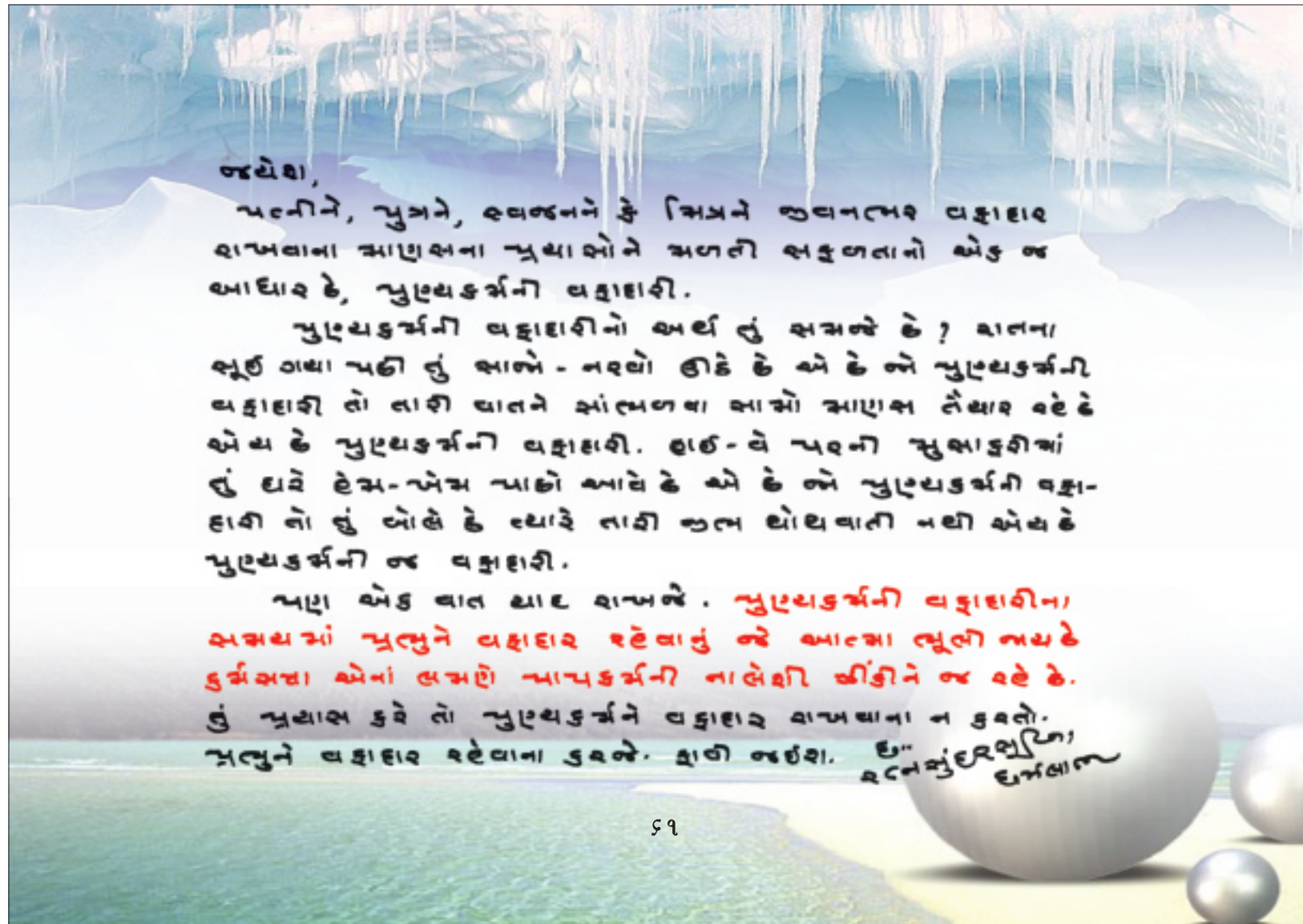
૬... રતનકુંદરસૂરિયા દર્મલાલ

ધ્યાનેશ,

એક હિંદુ બાલકની તળિયાનું હોય છે કે જે હિંદુ પાણીના સંસ્પર્શની બાલકની લગ્નમ તાકાતને રક્ષે કરી નાખે છે જ્યારે એક હિંદુ વાંસળીનું હોય છે કે જેના બંને વાંસળી ચોતાના અસ્થિત્વને ચાર ચાંદ ભગાડી દે છે. પ્રશ્ન હિંદુનો નથી, એ હિંદુ જોનામાં છે એનો છે! સમસ્યા હિંદુની નથી, એ હિંદુ કઈ વસ્તુમાં છે, એનો છે!

આમ જોવા જાય ને હું તો શાંત એ હિંદુ જ છે પણ જો એ પદાર્થ પર છે તો નુકસાનકારી છે, પરમાત્મા પર છે તો સાત્ત્વકારી છે. કોઈ એ હિંદુ જ છે પણ જો એ વ્યક્તિ પર છે તો નુકસાનકારી છે, ગણત વૃત્તિઓ પર છે તો સાત્ત્વકારી છે. પાગલપન એ હિંદુ જ છે પણ એના ક્રોધમાં જો આસક્તિ છે તો એ નુકસાનકારી છે, ભક્તિ છે તો સાત્ત્વકારી છે. એટલું જ કહીશ તને કે હિંદુનો શિકાર તો હું બન્યો જ રહેજે પણ બાલકની હિંદુનો નહીં, વાંસળીના હિંદુનો, જીવન સાર્થક બની જશે.

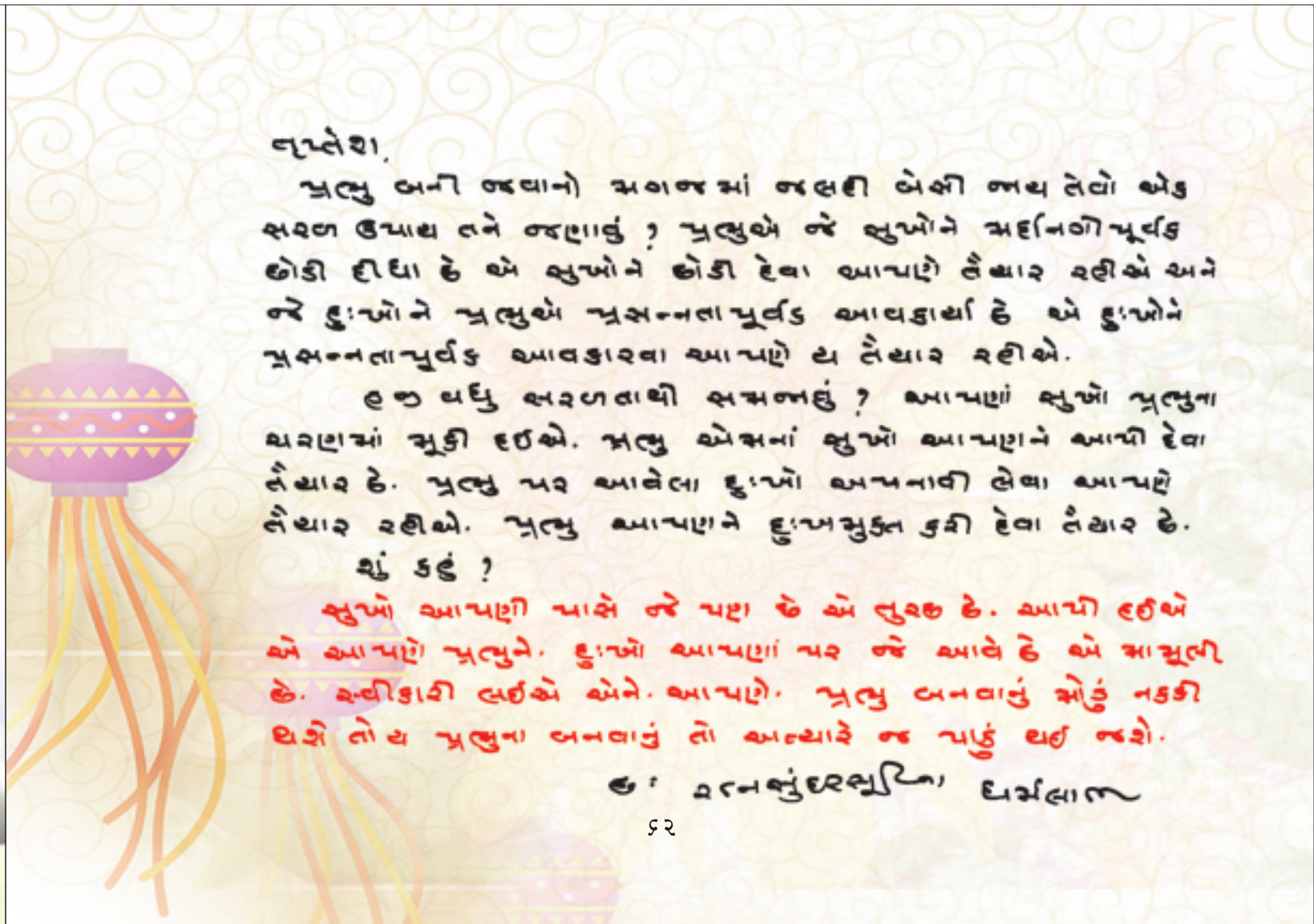
૬... રતનકુંદરસૂરિયા દર્મલાલ

જલ્દીથી,
પરનીને, પુત્રને, સવજનને કે મિત્રને જીવનભર વફાદાર રાખવાના આણસના પ્રયાસોને અળતી સફળતાનો શ્રેષ્ઠ જ આધાર છે, પુણ્યકર્મની વફાદારી.

પુણ્યકર્મની વફાદારીનો અર્થ શું સમજવું છે ? શાનના સૂઈ ગયા પછી શું સાળે - નરવો કાકે છે એ છે જો પુણ્યકર્મની વફાદારી તો તારી વાતને માંભળવા સામો આણસ લેવાર રહે છે એય છે પુણ્યકર્મની વફાદારી. ભઈ-વે પરની પુસ્તાકીયાં શું ઘરે હેમ-ખેમ પાહો આવે છે એ છે જો પુણ્યકર્મની વફાદારી તો શું યોલે છે વ્યારે તારી જીવ યોથવાતી નથી એય છે પુણ્યકર્મની જ વફાદારી.

પણ શ્રેષ્ઠ વાત યાદ રાખજે. **પુણ્યકર્મની વફાદારીના સમયમાં પ્રભુને વફાદાર રહેવાનું જે આત્મા ત્યુલો જાય છે કર્મસજા એનાં ભમણે પાપકર્મની નાલેશી ઝીકીને જ રહે છે.** શું પ્રયાસ કરે તો પુણ્યકર્મને વફાદાર રાખવાના ન કરવો. પ્રભુને વફાદાર રહેવાના કરવે. શ્રી વૈદ્યજી. **૯" રત્નજુંદરસુરિ, દર્મલાલ**

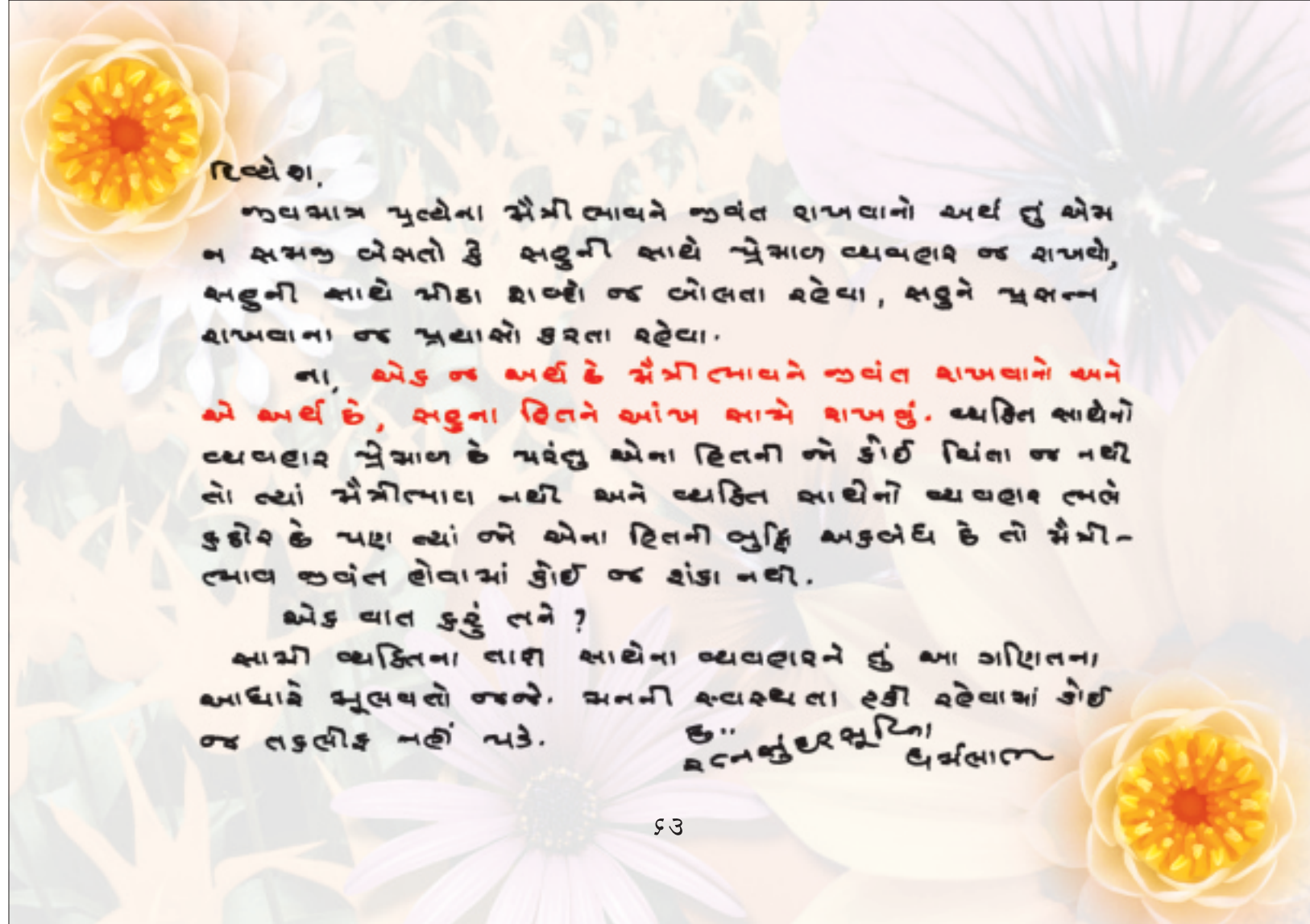

વૃત્તેશ,
પ્રભુ બની જવાનો અગજમાં જલદી બેસી જાય તેવો શ્રેષ્ઠ સરળ ઉપાય તને જણાવું ? પ્રભુએ જે સુખોને અર્જનગીર્વૃદ્ધ હોડી દીધા છે એ સુખોને હોડી દેવા આપણે લેવાર રહીએ અને જે દુઃખોને પ્રભુએ પ્રસન્નતાપૂર્વક આપકાર્યા છે એ દુઃખોને પ્રસન્નતાપૂર્વક આવકારવા આપણે ય લેવાર રહીએ.

ભજ વધુ સરળતાથી સમજાવું ? આપણાં સુખો પ્રભુના ઘરણમાં મૂકી દઈએ. પ્રભુ એમનાં સુખો આપણને આપી દેવા લેવાર છે. પ્રભુ પર આવેલા દુઃખો અખનાવી લેવા આપણે લેવાર રહીએ. પ્રભુ આપણને દુઃખમુક્ત કરી દેવા લેવાર છે.

શું કહું ?
સુખો આપણી પાસે જે પણ છે એ લુચ્છ છે. આપી દઈએ એ આપણે પ્રભુને. દુઃખો આપણાં પર જે આવે છે એ મામૂલી છે. સ્વીકારી લઈએ એને. આપણે. પ્રભુ બનવાનું મોટું નકકી ઇશી તોય પ્રભુના બનવાનું તો અન્યારે જ પાતું ઘઈ જશે.

૯" રત્નજુંદરસુરિ, દર્મલાલ

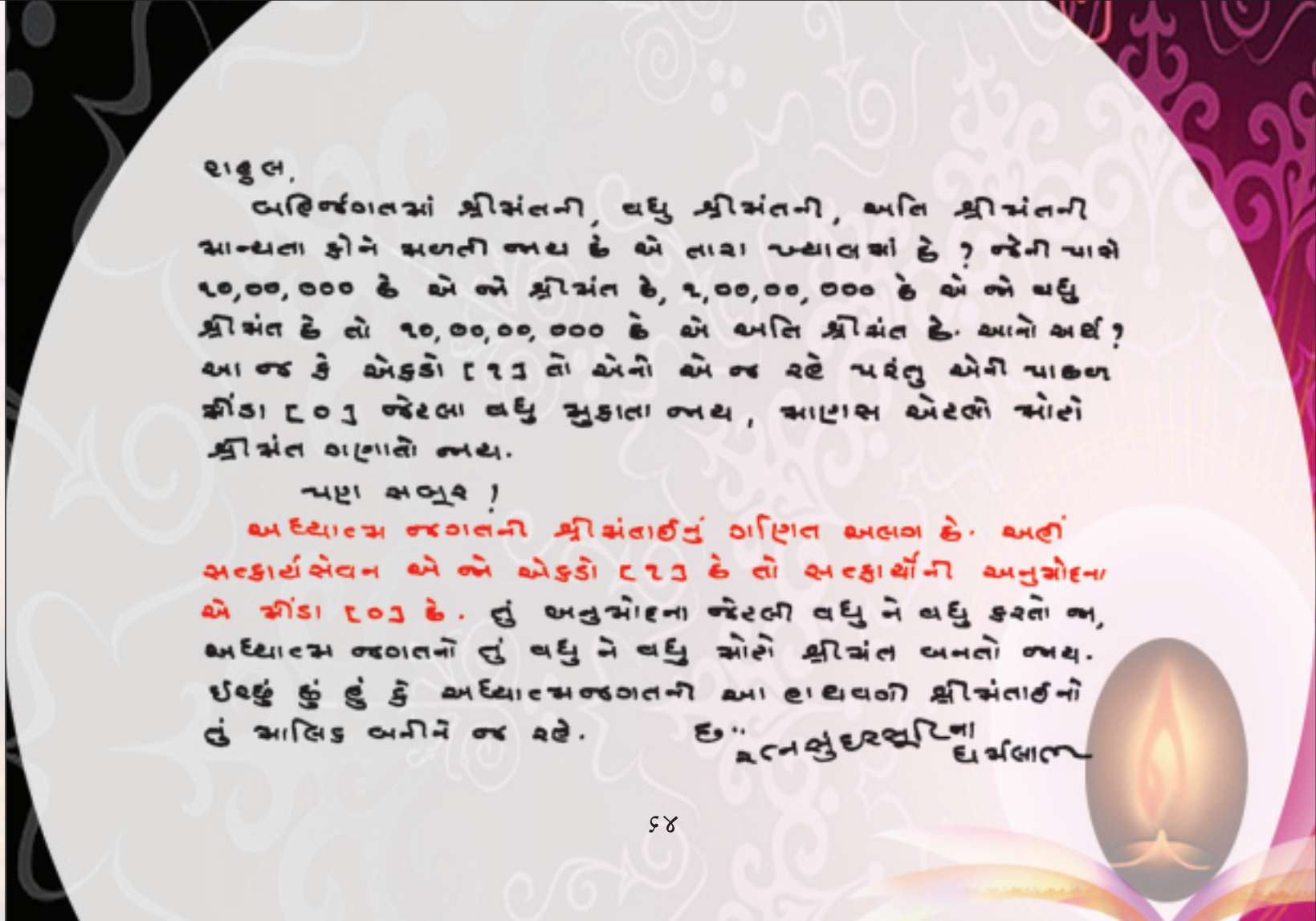

વિલ્લેશ,
જીવમાત્ર પુલ્કેના મૈત્રીભાવને જીવંત રાખવાનો અર્થ શું એમ ન સમજી બેસતો કે સકુની સાથે પ્રેમાળ વ્યવહાર જ રાખવો, સકુની સાથે મીઠા શબ્દો જ યોલતા રહેવા, સકુને પ્રસન્ન રાખવાના જ પ્રયાસો કરતા રહેવા.

ના, **શ્રેષ્ઠ જ અર્થ છે મૈત્રીભાવને જીવંત રાખવાનો અને એ અર્થ છે, સકુના દિલને આંખ સામે રાખવું.** વ્યક્તિ સાથેનો વ્યવહાર પ્રેમાળ છે પરંતુ એના દિલની જો કોઈ ઘિંતા જ નથી તો ત્યાં મૈત્રીભાવ નથી અને વ્યક્તિ સાથેનો વ્યવહાર ભલે કહોર છે પણ ત્યાં જો એના દિલની યુક્તિ અકબંધ છે તો મૈત્રી-ભાવ જીવંત હોવામાં કોઈ જ શંકા નથી.

શ્રેષ્ઠ વાત કહું તમે ?
સામી વ્યક્તિના તારી સાથેના વ્યવહારને શું આ ગણિતના આધારે મૂલવતો જવો. અનની સવરથતા દેડી રહેવામાં કોઈ જ તકલીફ નહીં પડે.

૯" રત્નજુંદરસુરિ, દર્મલાલ

રાકુલ,
બહિર્જગતમાં શ્રીમંતની, વધુ શ્રીમંતની, અતિ શ્રીમંતની માન્યતા કોને અળતી જાય છે એ તારા પચાલમાં છે ? જેની પાસે ૧૦,૦૦,૦૦૦ છે એ જો શ્રીમંત છે, ૧,૦૦,૦૦,૦૦૦ છે એ જો વધુ શ્રીમંત છે તો ૧૦,૦૦,૦૦,૦૦૦ છે એ અતિ શ્રીમંત છે. આનો અર્થ ? આ જ કે શ્રેષ્ઠકો [૧૩] તો એનો એ જ રહે પરંતુ એની પાછળ કોંડા [૦૩] જેરલા વધુ મુકાતા જાય, આણસ એરલો મોલો શ્રીમંત ગણાવો જાય.

પણ સમજ !
અધ્યાત્મ જગતની શ્રીમંતાર્થનું ગણિત અલગ છે. અહીં અકાર્ણસેવન એ જો શ્રેષ્ઠકો [૧૩] છે તો અકાર્ણની અનુમોદના એ કોંડા [૦૩] છે. શું અનુમોદના જેરલા વધુ ને વધુ કરતો જ, અધ્યાત્મ જગતનો શું વધુ ને વધુ મોલો શ્રીમંત બનતો જાય. ઈશ્વર કું કું કું અધ્યાત્મજગતની આ ભાથવળી શ્રીમંતાર્થનો શું આલિક બનીને જ રહે.

૯" રત્નજુંદરસુરિ, દર્મલાલ

એકલ,

તેજના સમયમાં આવક જેમ જેમ વધતી જાય છે, માણસ એને ઈન્કમાં જમા કરાવતો રહે છે. એક જ પથારી કે જમા થયેલ પૈસા વાગે વ્યારે કામ લાગશે.

એક વાત કહું તને ? તારા પ્રત્યે જેને પણ પ્રેમ છે, સ્નેહ છે, લાગણી છે અને સદ્ભાવ છે, એના તરફથી તને જે પણ સલાહો મળતી રહે એ તમામ સલાહોને સુંગમની ઈન્કમાં જમા કરતો જ રહેજે, આજે એ સલાહો તને ન જમતી હોય તો પણ અને આજે એ સલાહો તને કામની ન હોય તો પણ, કારણ ?

આવતી કાલ કેવી આવશે એની તને ખબર નથી. આજના સંયોગમાં જે અભાદ તને કામની નથી, બની શકે કે આવતી કાલે આવતી કટોકટીમાં એ સલાહ જ તને કામ લાગે. સંપત્તિ જો કોઈ પણ અવસ્થામાં કામની છે તો આશી સલાહો કોઈ પણ સંયોગમાં કામ લાગવાની જ છે.

ઈ. રતનકુંઠરશ્યામી
દર્શલાલ

નેહલ,

અધ્યાત્મ જગતની એક મોટામાં મોટી મુશ્કેલી તારા ખ્યાલમાં છે ખરી ? જે પણ કાંઈક આ જગતમાં પ્રવેશ કરવા માગે છે એ કાંઈક અનને મૂકી દઈને ય પ્રવેશ કરી શકતો નથી તો અનનું માનતો રહીને ય પ્રવેશ કરી શકતો નથી. અનનું કાંઈક જે સાંભળતો જ નથી તો કાંઈનાનું હાઈ એ સમજ શકતો નથી અને અનનું જે એ માનતો રહે છે તો કાંઈનાના નામે એ કંઈક ભળતું જ કરી બેસે છે.

કહેણું હોય એક અપેક્ષાએ તો એમ કહી શકાયકે અનનું ખોત ઠાલીના રુંડા જેવું છે. તું જો એની ઉપેક્ષા જ કર્યા કરે છે તો એ તને કવવા નથી દેતો અને તું જો એની બધી જ આગ મૂકી કરતો રહે છે તો એ તારા કાઠીર પર કપડાં ય નથી રહેવા દેતો ! એક જ ચિકિત્સક છે. રુંડા જેવા અનને સાચવી લેણું. સાધના દ્વારા સદ્ગુણોની મુકી અર્થિલ કરતા રહેવામાં અને ટકાવી રાખવામાં કોઈ જ લક્ષીક નહીં ખડે.

ઈ. રતનકુંઠરશ્યામી
દર્શલાલ

પ્રેમજ,

તિમખાશીએ પહેરેલ ખમ્બીસમાં તને કાણાંઓ જોવા મળ્યા હશે, એણે પહેરેલ બેડાર પેન્ટમાં કે ચાકીમાં ય તને કાણાંઓ જોવા મળ્યા હશે પણ ખમ્બીસના, પેન્ટના કે ચાકીના ખીસામાં તેં ક્યારેય કાણાંઓ જોયા ખરા ? ના.

બસ, આ જ ધારિત સમજ રાખવાનું છે અધ્યાત્મના જગતમાં. આપણી કાંઈના કુશાશલાની આલે, આપણું દાન આયકાંગણું આલે, આપણી લખકથર્થા મોળી આલે, આપણી ધર્મક્રિયાઓ નબળી આલે પણ કાંઈના પ્રત્યેની આપણી ક્રદ્ધા ? એ તો જલલંત જ જોઈએ.

જો ક્રદ્ધા જ ઠિકવાળી હોય અને બાકીની બધી જ કાંઈનાઓ અખંડ હોય તો ય એ કાંઈનાઓ આલમા આલે બાલ્મદાથી કે દિલકારક બની રહે એવી કોઈ જ સંભાવના નથી. સાચધાન !

ઈ. રતનકુંઠરશ્યામી
દર્શલાલ

શીતલ,

' માગેણું બધું ય અને મળવાનું નથી જ ' અને ' અલ્યારે આશી ખાસે જે કાંઈ છે એ બધું ય માણું માગેણું નથી જ.' અનને સદાબહાર પ્રસન્ન રાખવા માટે આ વાસ્તવિકતાને સતત આંખ સામે રાખવાની જરૂર છે તારે પણ અને આરે પણ.

આ વાસ્તવિકતાના ક્ષીકારમાં બે વાત બનશે. સમ્યક મુદુચાર્ય હતાં અપેક્ષિત વસ્તુઓ નહીં મળે વ્યારે અન કર્મના ઉદભવે આંખ સામે રાખીને કલકલ રહી શકશે અને અનિરહાએ જે પણ સંયોગો જીવનમાં ઢાળા થયા હશે, જે પણ વસ્તુઓ પ્રાપ્ત થઈ હશે, જે પણ કલજનો મળ્યા હશે એ તમામના ક્ષીકાર માટે અન લેવાર થઈને જ રહેશે.

આખરે અસમાધિ છે શું ? અક્ષીકાર એ જ અસમાધિ છે. આખરે સમાધિ છે શું ? ક્ષીકાર એ જ સમાધિ છે.

ઈ. રતનકુંઠરશ્યામી
દર્શલાલ

ચિત્રનલ,

વરસાદ ધોધમાર વરસ્યો હોય, નદીમાં ત્યારે પૂર આવવાની સંભાવના ઊભી થઈ ગઈ હોય, એ પૂરથી યિનાશ વેશવાની શક્યતા પણ ઊભી થઈ ગઈ હોય, ત્યારે એ યિનાશથી શહેરને અને લોકોને ડગાશી ડેવા કેમના દરવાજા ખોલી દેવામાં આવે છે. એ દરવાજાઓ વારે પૂરનું પાણી સલામત રીતે વહેતું થઈ જાય છે અને યિનાશ વેશતો અટકી જાય છે.

અનમાં ઉદ્ધત્તવેલ ક્રોધ યિનાશ વેશીને જ રહેશે એકું લાભે ત્યારે આપણે એક જ કામ કરવા જેવું છે. હૃદયમાં પ્રેમના, સનેહના, લાગણીના જેવલા પણ દરવાજાઓ હોય એ બધા જ દરવાજાઓ ખોલી નાખવાનું. જેણે પણ આ સમયસૂચકતા દાખવી છે એણે ખોલાના જીવનને તો યિનાશથી ડગાશી જ લીધું છે પરંતુ જીવન અનેકનાં જીવનને પણ યિનાશથી ડગાશી લીધા છે. એક કામ કરશું ? ક્રોધના પૂર યિનાશ હૃદયના દરવાજાઓ ખુલ્લા જ રાખીએ. જીવન જીવી જશું. ઠા... રતનજીવરસુજી, દર્મલાલ

ચિત્રનલ,

ફ્રેન્ડને ગતિ વધારવાની જૂદ છે, વચ્ચે ક્યાંક અટકવું હોય તો અટકવાની ય જૂદ છે, પાલા બદલવા હોય તો બદલવાની ય જૂદ છે પરંતુ પાલા પરથી નીચે ઊતરી જવાની જૂદ નથી. ભુલેણુકે ફ્રેન્ડ જે પાલા પરથી નીચે ઊતરી જાય છે તો અન્ય કોઈ હોનારત કદાચ નથી પણ સર્જતી તો ય મંજિલે પહોંચવાનું તો એવું અટકી જ જાય છે.

જીવનની બાબતમાં પણ આ જ વાસ્તવિકતા છે. ક્યાંક સફળતા મારે ગતિ વધારવી પણ પડે છે તો ક્યારેક વધુ નુકસાનીમાંથી ડગાશી જવા સંપૂર્ણ નિષ્ક્રિય પણ બની જવું પડે છે. ક્યાંક સમાધિ દફાવી રાખવા વ્યવસ્થા બદલવી પણ પડે છે તો ક્યાંક સંબંધીમાં વિચરતા ભાવવા કહોરતા પણ દાખવવી પડે છે. પણ મંતિકતાના અને ધાર્મિકતાના પાલા પર જ જીવનની ફ્રેન્ડને હોડતી રાખવાની બાબતમાં તો કોઈ જ બાંધકોડ કરવી પરવડે લેમ નથી. ઠા... રતનજીવરસુજી, દર્મલાલ

ચિત્રનલ,

શરીરમાં પૂગલ થઈ ગયેલ શેઠાની માત્રા તમલે ને ગમે તેટલી ભયજનક સપાટી વટાવી ગઈ છે પરંતુ શરીર જ્યાં સુધી દવાને સ્વીકારી રહ્યું છે ત્યાં સુધી બધી જવાની સંભાવના પૂરેપૂરી છે.

જીવનમાં પ્રવેશી ગયેલાં પાપો કે વ્યસનો, વચનમાં ઘર ક્ષી ગયેલ કહોરતા કે કર્કશતા, અનમાં ઘર ક્ષી ગયેલ હોયો કે હુત્તારી તમલે ને ભયજનક સપાટી વટાવી ગયા છે; પરંતુ અંતઃકરણ જે પ્રત્યુના, શુકુદેવના, સ્વજનના કે અિષના એના તથાગ મારેનાં વચનો સ્વીકારવા તૈયાર છે, એ સહુનાં એ વચનો સાંભળતા અન જે પ્રસન્નતા અનુભવી રહ્યું છે તો એ પાપો, વ્યસનો અને હોયોથી જીવનને અને અનને બચાવી લેવામાં, ડગાશી લેવામાં સફળતા અજવાની સંભાવના પૂરેપૂરી છે.

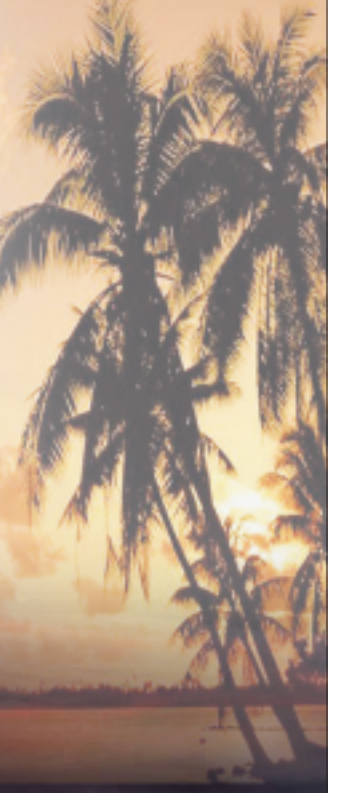
આકી, દવાનો અસ્વીકાર જે શરીરના મોતને નજીક લાવી દે છે તો હિલકાશી વચનોનો અસ્વીકાર આત્માની દુર્ગતિને નજીક લાવી દે છે. સાવધાન ! ઠા... રતનજીવરસુજી, દર્મલાલ

ચિત્રનલ,

વરસામાંથી ઇમારત બનાવી દેવામાં લજ કદાચ સફળતા મળી જાય પણ બની ગયેલ એ ઈમારતને સુદીર્ઘ સમય સુધી દફાવી રાખવામાં સફળતા મળે એ સંભાવના જ ક્યાં છે ?

સડી ગયેલ હલકો પણ કાગળ અવનના સહારે શિખર પર પહોંચી જવામાં કદાચ સફળ બની જાય પણ લાંબા સમય સુધી એ શિખર પર દફી રહેવામાં એને સફળતા મળે એ સંભાવના જ ક્યાં છે ?

એવલું જ કહોશ તમે કે પુણ્યકર્મના પ્રભાવે આ જીવનમાં તમે જે પણ મળ્યું છે એનો શિક્ષ્ય અંદરો સદુપયોગ વું કરવો જ રહેજે. આજે તારી પાસે જે છે, આવતી કાલે તારી પાસે એ ન પણ હોય. ઘાબે, અત્યારે તારી પાસે જે છે એ પછીની પળે ન પણ હોય. પરતાવું ન હોય તો સદુપયોગનું અસાધ્ય અત્યારથી જ કરવો રહેજે. ઠા... રતનજીવરસુજી, દર્મલાલ

નીતિન,

જિંદગીના વરસોના વરસો પૈકા કમાવામાં તેં ખરેખરી માથા હેને ? હવે એક કામ કર. નડકી કરી હે હું કે એક વરસ તેા આરે એઠામાં એહું પ્રસન્નતા કમાવામાં ખરથવું જ છે. આથી પ્રસન્નતા આરે દડાવવી ખણ છે અને સામાને પ્રસન્નતા આરે આપવી ખણ છે.

આ લક્ષ્ય નડકી કરીને જીવન જીવવાનું શકુ કર્યા પછી તારા જીવનમાં જે ઘમત્કારી સર્જાશે એ તારી કલ્પના બદલના રહે. નબળા શબ્દો સાંભળવા હતાં તું ક્રોધ નહીં કરી શકે કે ઉપેક્ષા થઈ રહ્યાનો ખ્યાલ આવ્યા હતાં સામા પર તું આક્રમક નહીં બની શકે. વિજ્ઞાવાળાને એ - પાંચ રૂપિયા વધારાના આવી દેતાં તમે કોઈ શોકી નહીં શકે કે આમુલી લડણીકોમાં તું તારા મનને દુઃખાનિવૃત્ત બનાવી નહીં શકે.

શું કહું ? પૈકાની કમાણીએ તમે જેરલી પ્રસન્નતા આપી રહો એના કરતાં અનેકગણી પ્રસન્નતા તું એજ અનુભવી શકીશ.

ડૉ. રતનકુંદરસુખિા દર્મલાલ

કીર્તન,

વિજ્ઞાન જગતને બચાવી લેશે એવી કોઈ જ શક્યતા ન હોવા છતાં માની લઈએ કે જગતને બચાવી લેવામાં વિજ્ઞાનને સફળતા મળી ખણ ઘઈ લોય દાલરડા જેવો પ્રશ્ન એ છે કે જગતનું સંચાલન કરવાનું જે આણસના હાથમાં છે એ આણસના મનને ઈર્ષ સિવાય બીજું કોણ સુધારી શકવાનું છે ?

સાચું કહું ?
એ ઈર્ષનું શરણ સ્વીકારી લઈને આણસ પોતાના મનને સુધારી લેશે તો જ એ પાવન મન દ્વારા આણસ વિજ્ઞાનને ઉપયોગ જગતને બચાવી લેવા કરતો રહેશે. બાકી, મનને સુધારી વિના આણસ કીધો જ એ વિજ્ઞાનના કારણે ચાલશે ઠયો તો વિજ્ઞાનને ઉપયોગ જગતને ખેદાન- એદાન કરી માખવામાં જ એ કરતો રહેશે. એમાં કોઈ જ શંકા નથી. નંબર એક પર ઈર્ષ. બાકીનું બધું જ પછીના નંબરો પર !

ડૉ. રતનકુંદરસુખિા દર્મલાલ

નર્તન,

બની શકે કે પ્રતિકૂળ સંઘોળોના કારણે કે સામગ્રીઓની અલપતાના કારણે આપણી પાસે ક્રિયાસ્વાતન્ત્ર્ય ન ખણ હોય અને એના કારણે પરિણામસ્વાતન્ત્ર્ય ખણ આપણાં હાથમાં ન હોય ખણ સલુર ! ઉરજાસ્વાતન્ત્ર્ય તો આપણી પાસે કોઈ ખણ ખલે ઉપલબ્ધ હોય જ છે !

એરણું કહી શકવાની સિધ્ધતિમાં આપણે કીએ ખરા કે ઉરજાસ્વાતન્ત્ર્યના આપણને મળેલ સહુઆંધનો આપણે સદુપયોગ જ કરતા રહીએ કીએ ? દુકુપયોગ નહીં જ કરતા ?

એ ના, તો એરણું જ કહીશ કે આવતીકાલે આપણને કદાચ ક્રિયાસ્વાતન્ત્ર્ય મળી ખણ જશે લોય આપણે એનો દુકુપયોગ જ કરવાના કીએ ! દુરકાળમાં મળતું પાવતું ખણી ખણ જે લેડકી માખતો હોય એ બાલહી ખણીનો સદુપયોગ કરશે ? રામ રામ કરો, રામ રામ !

ડૉ. રતનકુંદરસુખિા દર્મલાલ

તર્પણ,

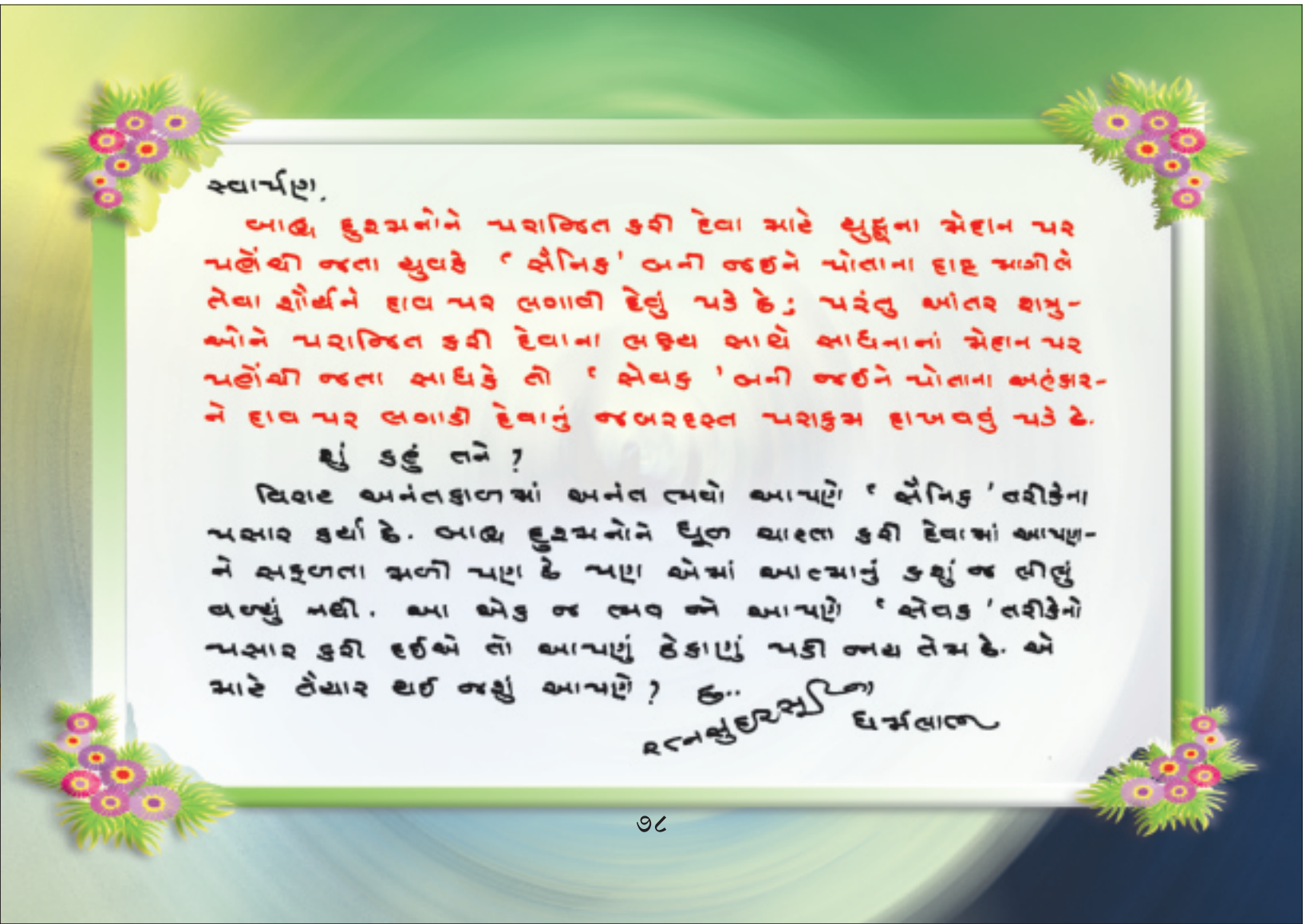
ઈમારત ભલે ને ગમે તેરલી લોતિંગ છે, એ ભુમિનિષ્ઠ ન હોય એ સંભવિત જ નથી. અરે, કહેવું હોય તો એમ કહી શકાય કે ઈમારત જેરલી લોતિંગ હોય છે, એરલી જ એ વધુને વધુ ભુમિનિષ્ઠ હોય છે.

પ્રશ્ન એ નથી કે આપણી સમજણની ઈમારત માની છે કે મોટી છે ? કૂંકી છે કે લોતિંગ છે ? પ્રશ્ન એ છે કે સમજણની આપણી ઈમારત જીવનનિષ્ઠ છે કે નહીં ? જેરલી ખણ સમજણ આપણી પાસે છે એ જ જીવનને સ્પર્શતી જ નથી, જીવનમાં જ એનો કોઈ અમલ જ નથી તો નિરિચલ સમજણ સમજણ કે સમજણની આ ઈમારતનો પાથો દંભનો જ બનેલો છે અને દંભના પાથા પર ઠાલી થતી સમજણની ઈમારતનું એક જ ભાવિ હોય છે, એ સમજણની ઈમારતમાં વચનારની દુર્ગતિ ! સાવધાન !

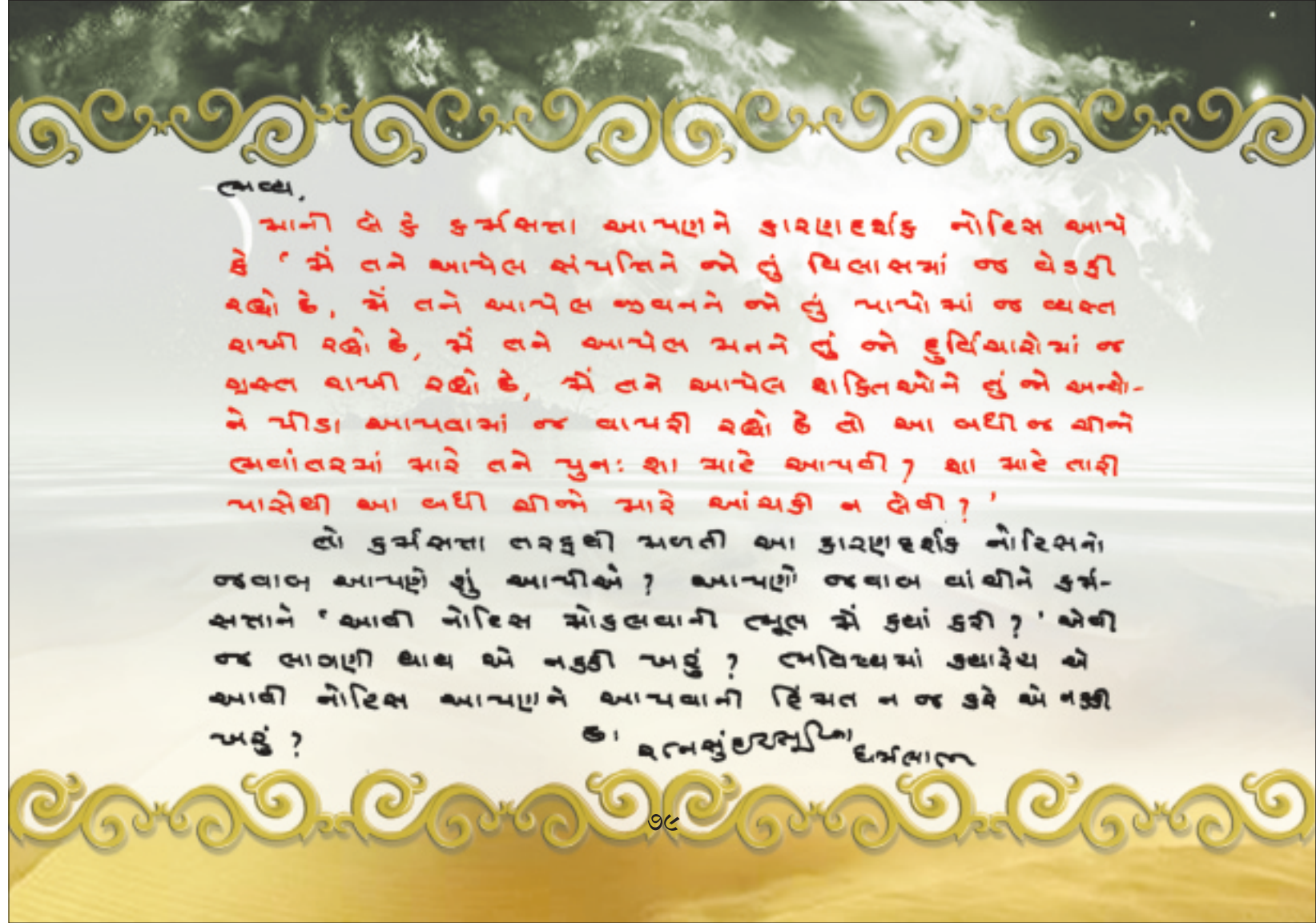
ડૉ. રતનકુંદરસુખિા દર્મલાલ

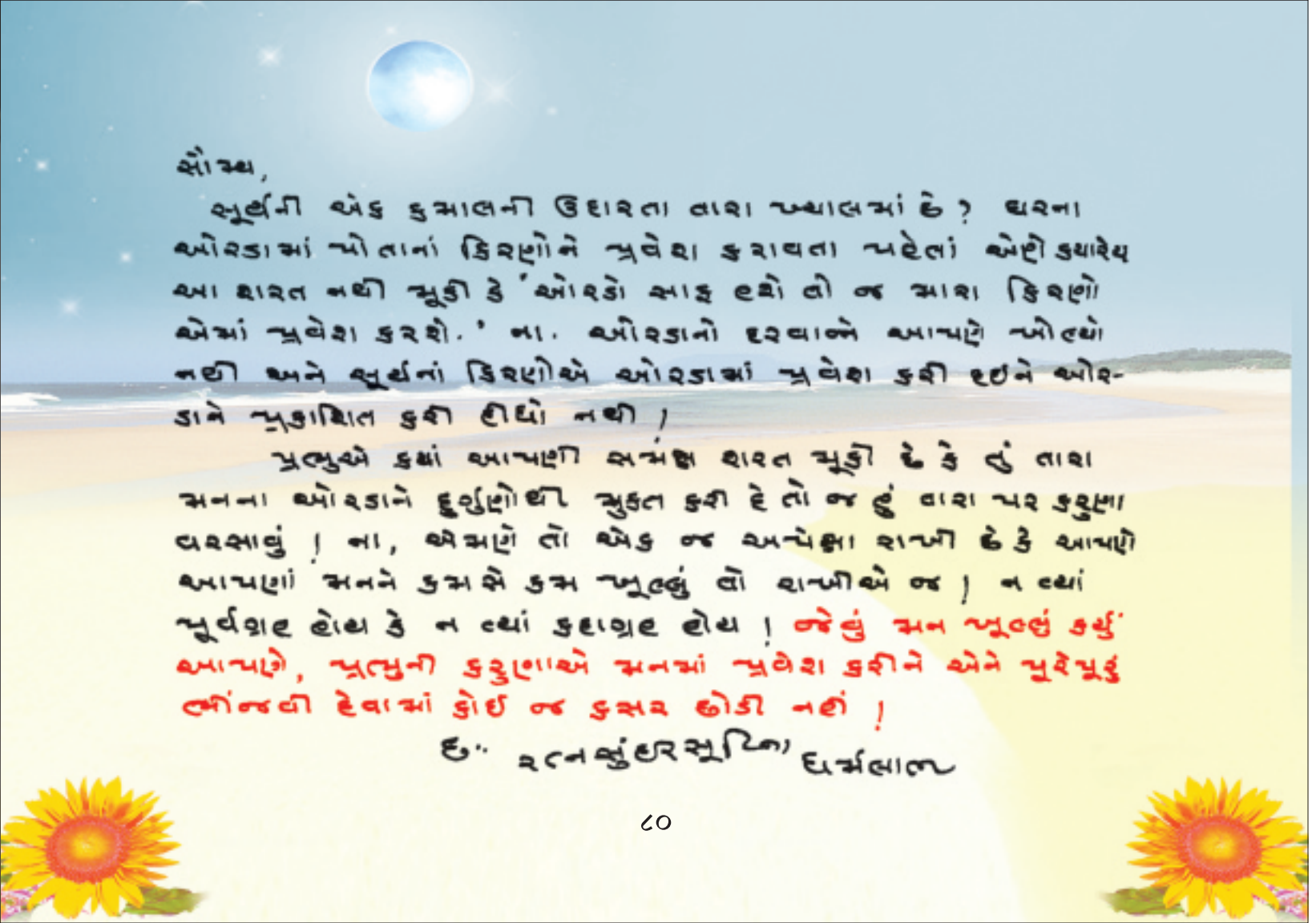
દર્પણ,
અંજલિ લે પહોંચવાની વાને ભલે ને ગમે તેરલી ઉલાલ છે
અને ગાકી વાકી લેજ ગરિજી ત્માગવા સજામ પણ ભલેને છે
પણ લેય પેકોલ પંચ પામે તો વારે ગાકી ગાકી વાખલી જ
પડે છે. ઘ્યાંય લું ને ગાકી વાખવા લેયાર નથી તો વાકી
ગાકી વધી નથી શકલી.
દર્શના સ્થાનો તો જીવનની ગાકી આરે પેકોલ પંચના છે
એ સલ્ય તું ક્યારેય ત્યુલીશ નહીં. બનશમાં તેજ ગમે તેરલી
ભાભુકી લેય, કાર્યોની વ્યવસ્થા વારે ગમે તેરલી વારે લેય, સમય-
ની વારે ગમે તેરલી ગાકી વાખવાનું કહાય તો પેકોલ પંચો પામે
પડે. એ બાલકમાં લું ને એવકૂક રહો તો નિરિચલ જ લેજું
વાખવે કે વારા જીવનની ગાકી ગમે ઘ્યાં, ગમે ઘ્યાં જ અરકી
જશો. ગમે ઘ્યાં ભરકાઈ જશો. **૬. રામકુંભરસુતિ, દર્શલાલ**

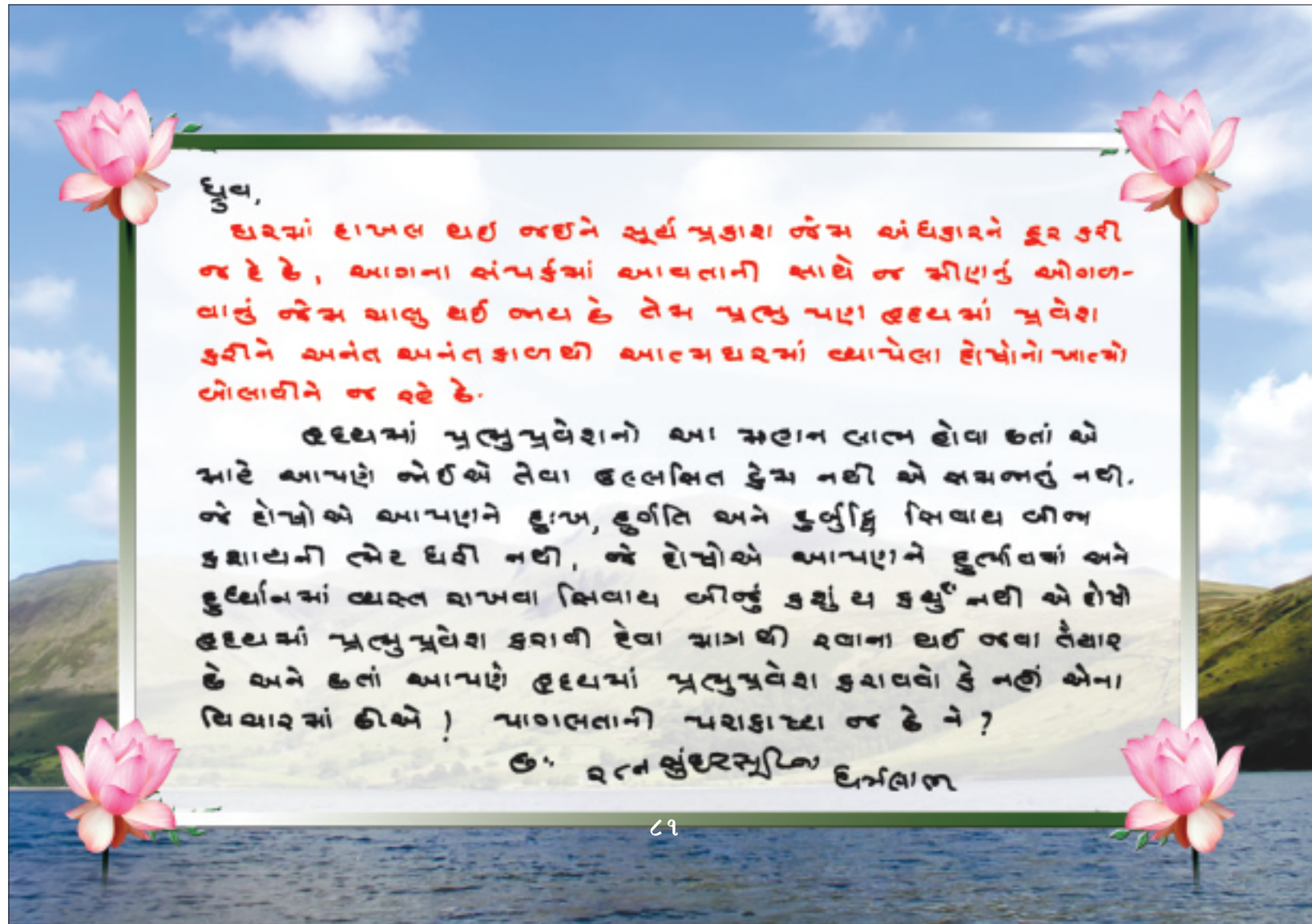
સ્વાર્પણ,
બાલ્ય દુઃખનોને પરચિત કરી દેવા આરે યુક્તના મેહાન પર
પહોંચી જતા યુવકે 'સૈનિક' બની જઈને પોતાના દાદા મગીલે
લેવા શૌર્યને દાવ પર લગાવી દેલું પડે છે; પરંતુ આંતર શત્રુ-
ઓને પરચિત કરી દેવાના લક્ષ્ય આરે સાધનાનાં મેહાન પર
પહોંચી જતા સાધકે તો 'સેવક' બની જઈને પોતાના અહંકાર-
ને દાવ પર લગાવી દેવાનું જબરદસ્ત પરક્રમ દાખવતું પડે છે.
શું કહું તમે ?
વિરાટ અનંતકાળમાં અનંત ભયો આપણે 'સૈનિક' લશીકેના
પસાર કર્યા છે. બાલ્ય દુઃખનોને યુગ વારણ કરી દેવામાં આપણ-
ને સફળતા મળી પણ છે પણ એમાં આત્માનું કશું જ લીલું
બચ્યું નથી. આ એક જ ભવ ને આપણે 'સેવક' લશીકેનો
પસાર કરી દઈએ તો આપણું ઠેકાણું પડી જાય તેમ છે. એ
આરે ઠેયાર ઇઈ જશું આપણે ? **૬. રામકુંભરસુતિ, દર્શલાલ**

ભલ્ય,
માની લે કે કર્મસત્તા આપણને કારણદર્શક નોરિસ આપે
કે ' મેં તમે આપેલ સંપત્તિને ને લું ચિલાસમાં જ લેકી
રહો છે, મેં તમે આપેલ જીવનને ને લું પાપોમાં જ વ્યસ્ત
રાખી રહો છે, મેં તમે આપેલ મનને લું ને દુર્લિલાશોમાં જ
વ્યસ્ત રાખી રહો છે, મેં તમે આપેલ શક્તિઓને લું ને અન્ધો-
ને પીડા આપવામાં જ વાખરી રહો છે તો આ બધી જ વાને
ભલાંભરમાં આરે તમે પુનઃ શા આરે આપવી ? શા આરે તાકી
પાસેથી આ બધી વાને આરે આંચકી ન લેવી ? '
તો કર્મસત્તા તરફથી મળતી આ કારણદર્શક નોરિસનો
જવાબ આપણે શું આપીએ ? આપણો જવાબ વાંચીને કર્મ-
સત્તાને ' આવી નોરિસ મોડલવાની ત્યુલ મેં ક્યાં કરી ? ' એવી
જ લાગણી ઘાથ એ નકી પડું ? ભવિષ્યમાં ક્યારેય એ
આવી નોરિસ આપણને આપવાની હિંમત ન જ કરે એ નકી
પડું ? **૬. રામકુંભરસુતિ, દર્શલાલ**

સૌમ્ય,
સૂર્યની એક કમાલની ઉદારતા વારા ખ્યાલમાં છે ? ઘરના
ઓરડામાં પોતાનાં કિરણોને પ્રવેશ કરાવતા પહેલાં એણે ક્યારેય
આ શરત નથી મૂકી કે ' ઓરડો સાફ રહો તો જ આશા કિરણો
એમાં પ્રવેશ કરશે. ' ના. ઓરડાનો દરવાજો આપણે ખોલ્યો
નથી અને સૂર્યનાં કિરણોએ ઓરડામાં પ્રવેશ કરી દઈને ઓર-
ડાને પ્રકાશિત કરી દીધો નથી !
પ્રભુએ ક્યાં આપણી સમજ શરત મૂકી છે કે લું તારા
મનના ઓરડાને દુર્ગુણોથી મુક્ત કરી દે તો જ હું તારા પર કુરુણા
બરસાવું ! ના, એમણે તો એક જ આપેલા રાખી છે કે આપણો
આપણાં મનને કમ સે કમ ખુલ્લું તો રાખીએ જ ! ન ઘ્યાં
પૂર્વગ્રહ લેય કે ન ઘ્યાં કદાગ્રહ લેય ! જેલું મન ખુલ્લું કહું
આપણે, પ્રભુની કુરુણાએ મનમાં પ્રવેશ કરીને એને પુરેપુરું
ભોંજવી દેવામાં કોઈ જ કસર હોકી નથી !
૬. રામકુંભરસુતિ, દર્શલાલ

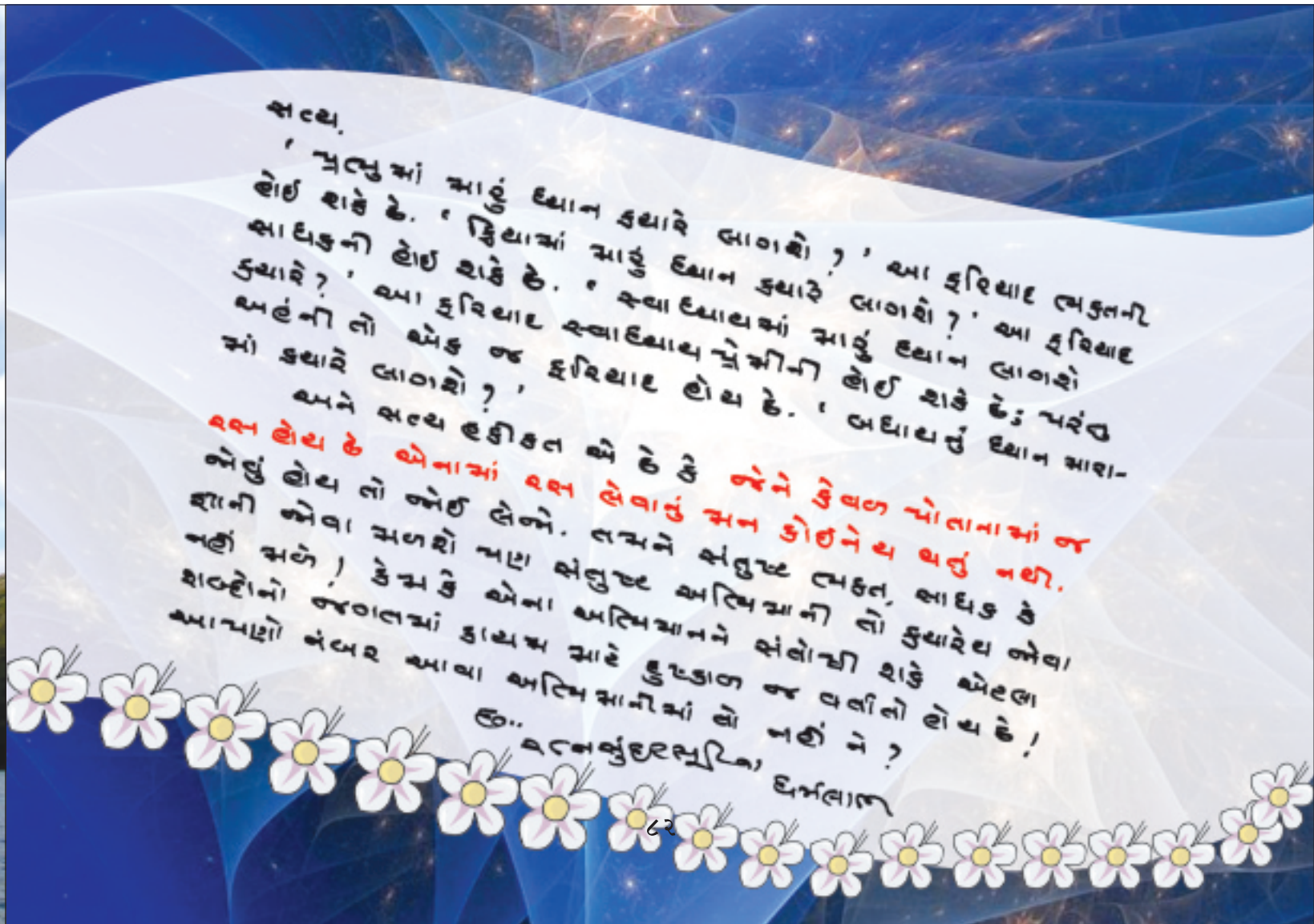

સત્ય,

હૃદયમાં દાખલ થઈ જઈને સૂર્ય પ્રકાશ જેમ અંધકારને દૂર કરી જ રહે છે, આંતરના સંપર્કમાં આવતાની સાથે જ સીંધાનું ઓગળવાનું જેમ ચાલુ થઈ જાય છે તેમ પ્રભુ પણ હૃદયમાં પ્રવેશ કરીને અનંત અનંતકાળથી આત્મચરમાં આપેલા દોષોનો ખાતો ઓલાવીને જ રહે છે.

હૃદયમાં પ્રભુ પ્રવેશનો આ અટાન લાભ હોવા છતાં એ આટે આપણે જોઈએ તેવા ઉલ્લસિત કેમ નથી એ સમજાવું નથી. જે દોષોએ આપણને દુઃખ, દુર્ગતિ અને કુર્બુદ્ધિ સિવાય બીજા કશાની ભેટ ધરી નથી, જે દોષોએ આપણને દુર્ભાવમાં અને દુર્ધર્મમાં વ્યસ્ત રાખવા સિવાય બીજું કશું ધ કશું નથી એ હોયો હૃદયમાં પ્રભુ પ્રવેશ કરાવી દેવા આગળી રવાના થઈ જવા લેણાર છે અને છતાં આપણે હૃદયમાં પ્રભુ પ્રવેશ કરાવવો કે નહીં એના વિચારમાં હોયો ! પાગલતાની પરકાષ્ટા જ છે ને ?

કૃ. રત્નજીવરસુરિયા દર્શલાલ

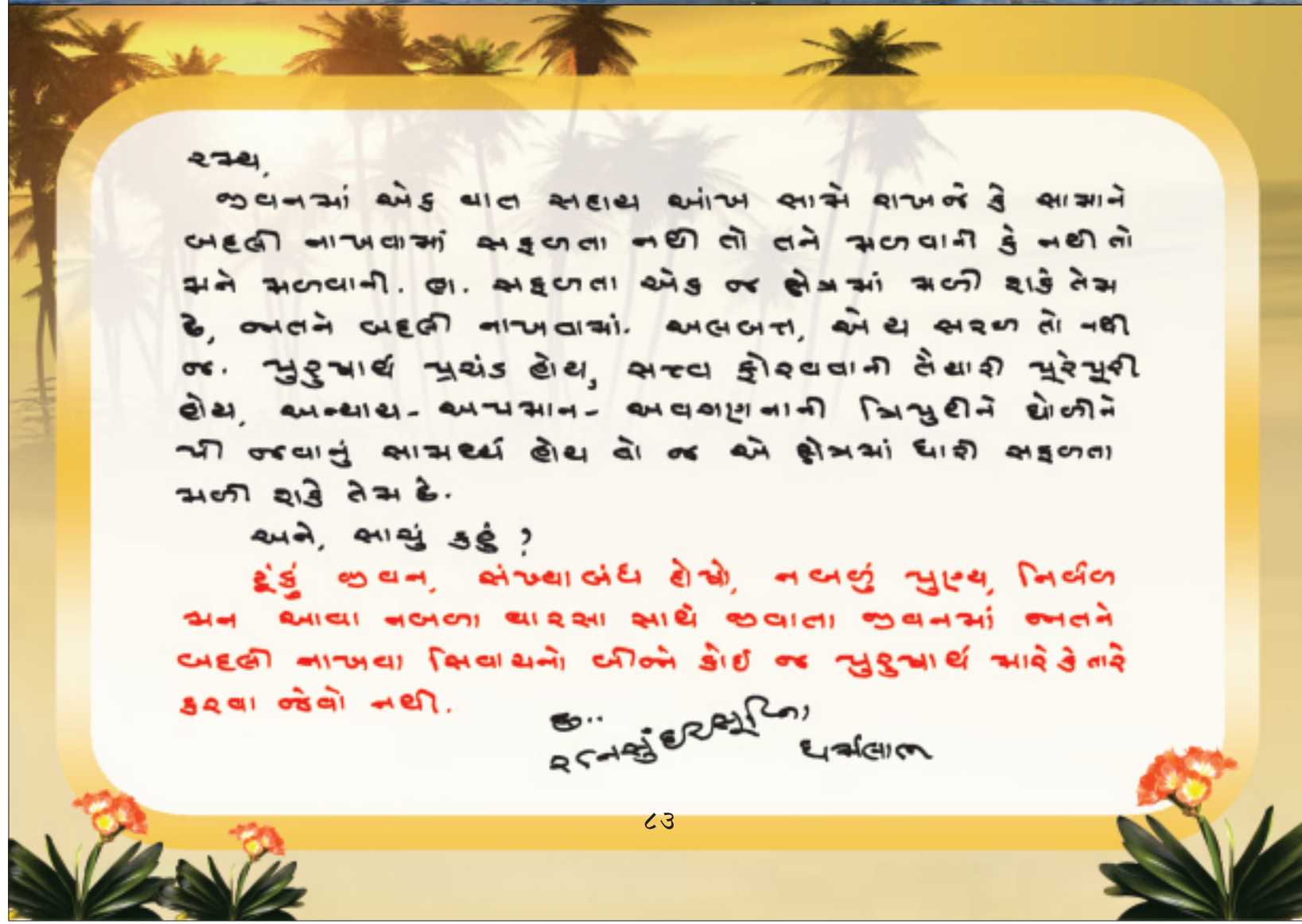

સત્ય,

'પ્રભુમાં આહું ધ્યાન કરવારે લાગશે ?' આ ફરિયાદ ભક્તની હોઈ શકે છે. 'ક્રિયામાં આહું ધ્યાન કરવારે લાગશે ?' આ ફરિયાદ સાદકની હોઈ શકે છે. 'સ્વાધ્યાયમાં આહું ધ્યાન લાગશે કેવારે ?' આ ફરિયાદ સ્વાધ્યાય પ્રેમીની હોઈ શકે છે; પરંતુ અહીંની તો એક જ ફરિયાદ હોય છે. 'અધ્યાયનું ધ્યાન આવા-

અને સત્ય લોકીકલ એ છે કે જેને કેવળ ખોતામાં જ રમી લેવાનું છે એનામાં રમી લેવાનું સમ કોઈને થયું નથી. જેણે ધ્યાન લીધું તેણે લાગ્યું તેણે અભિયાનની તો ક્યારેય જોવા જોવા મળશે પણ અભિયાનને સંભોળી શકે એટલા નહીં મળે ! કેમ કે એના અભિયાનને સંભોળી શકે એટલા શબ્દોનો જગતમાં કાચક આટે કુલકાળ જ વર્તીતો હોય છે ! આપણો અંબર આવા અભિયાનમાં લો નહીં ને ?

કૃ. રત્નજીવરસુરિયા દર્શલાલ

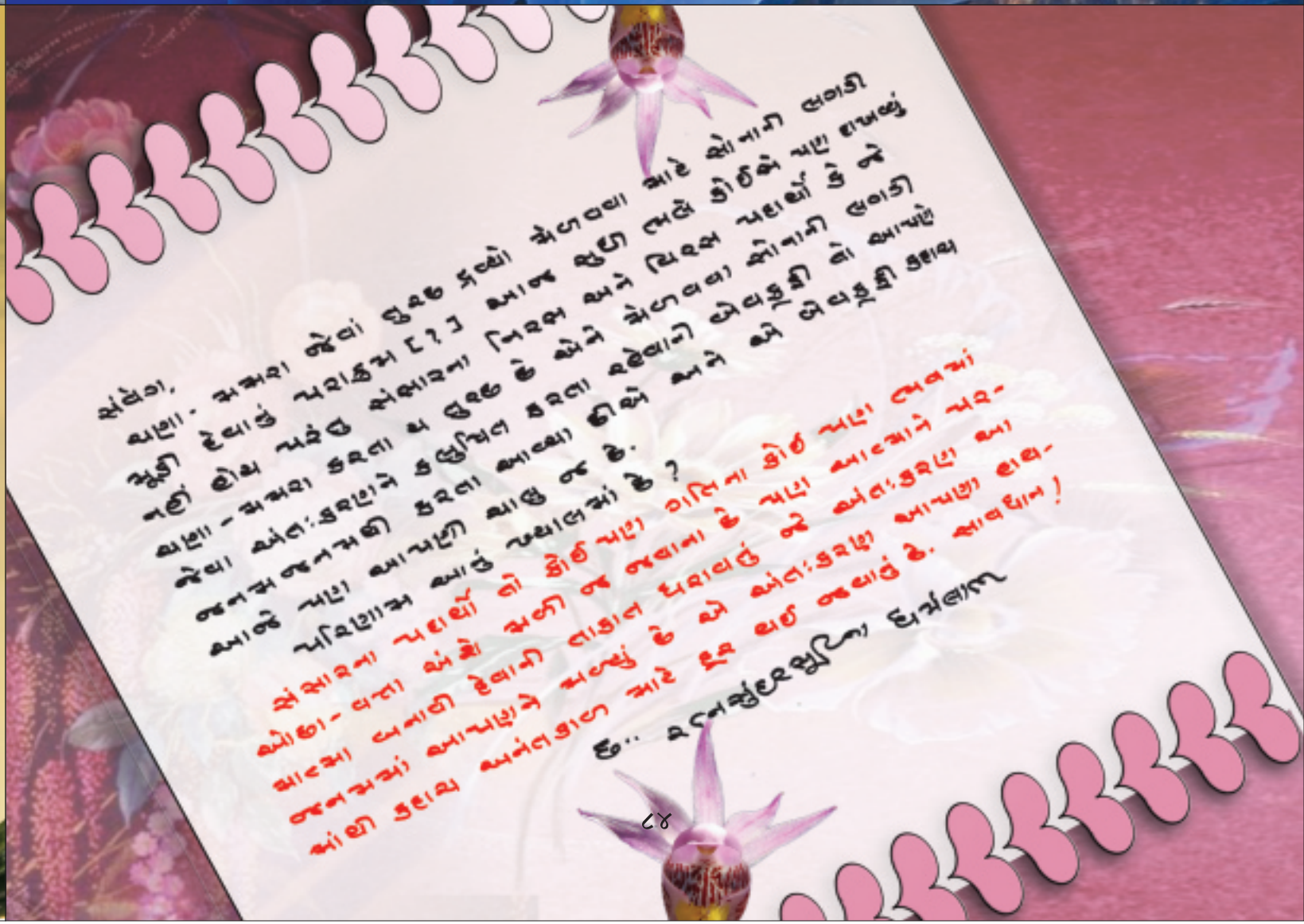
સત્ય,

જીવનમાં એક થાલ સદાય આંખ સામે રાખવું કે સાકાને બદલી નાખવામાં સફળતા નથી તો તને સળવાની કે રહી તો મને સળવાની. હા, સફળતા એક જ હોતીમાં મળી શકે તેમ છે, જાતને બદલી નાખવામાં. અલબત્ત, એ થ સરળ તો નથી જ. પ્રકૃષ્ઠાર્થ પ્રચંડ હોય, સરવ કોરવવાની લેણારી પ્રેરણા હોય, અન્યાય-અપમાન-અવગણનાની ત્રિપુટીને ઘોળીને પી જવાનું સામર્થ્ય હોય તો જ એ હોતમાં ધારી સફળતા મળી શકે તેમ છે.

અને, સાચું કહું ?

હુંકું જીવન, સંપ્રથા અંધ હોયો, નબળું પુણ્ય, નિર્બળ મન આવા નબળા ચારસા સાથે જીવાતા જીવનમાં જાતને બદલી નાખવા સિવાયનો બીજો કોઈ જ પ્રકૃષ્ઠાર્થ આરેકે તારે કરવા જોવો નથી.

કૃ. રત્નજીવરસુરિયા દર્શલાલ

સંભોળા, અમરા જેવાં દુરલભ પ્રલો મેળવવા આટે સોનાની લગડી થણા - મમરા પરકાષ્ટા [?] આજ સુદા ભલે કોઈએ પણ ઘખલ્યું મૂકી હોય પરંતુ સંભારના નિરમ અને ચિરમ પદાર્થો કે જે નહીં હોય કરતા ધ દુરલભ કરતા રહેવાની એવક્રી તો આપણે જેવા અંતઃકરણને કલ્પિત કરતા આવા છોકો અને એ એવક્રી કરાવ જનમ જનમથી કરતા આવા છોકો અને એ એવક્રી કરાવ આજે પણ આપણી આહું જ છે.

સંભારના પદાર્થો તો કોઈ પણ ગલિના કોઈ પણ ભવમાં ઓછા-વત્તા અંધો મળી જ જવાના છે પણ આવાને પર-આવા વનારી દેવાની વાકાલ દરાવતું ને અંતઃકરણ આ જનમમાં આપણને મળ્યું છે એ અંતઃકરણ આપણા દાહ-અંધી કરાવ અનંતકાળ આટે દૂર થઈ જાય છે. સાવધાન !

કૃ. રત્નજીવરસુરિયા દર્શલાલ

દૈર્ઘ્ય,
જેના પણ જીવનમાં આંતુ કંઈક કરવા રહેવાનો નિયમ નથી
અને નવજાતી બચવા રહેવાનો કોઈ સંયમ નથી એના
જીવનમાં શું બચે છે એ જાણવું છે તારે ?
નિયમ શબ્દમાંથી 'નિ' કાઢી નાખ પછી બચે શું ? યમ.
સંયમ શબ્દમાંથી 'સં' કાઢી નાખ પછી બચે શું ? યમ.
આનો અર્થ ?
આ જ કે જે જીવન નિયમ અને સંયમથી રહિલ છે એ
જીવન 'મોત' ના દવાએ જ છે. એ જીવન હલવાના દબકારાથી
બીજા- સલામત- સંસ્કાર- પરિત્યાગ- અર્થાત્ વગેરેના કોઈકે નો
સમાપ્ત થઈ જ વૃક્ષ હોય છે.
એટલું જ કહીશ તને કે જીવન પુષ્ટ જેણે ફક્ત બેલે હોય,
નિયમ- સંયમથી સુકત હોયું જ નેઈએ. એનાથી રહિલ જીવન
કેડ જેણે લાલું હોય તો જીવવા લાયક નથી. ઇ... રામકૃષ્ણજીના દર્શનાલ

હેરાક,
જગતનો બેકારમાં બેકાર જ્યોતિષી પણ ક્યારેક લો પોતાની
પાસે પોતાના ભાવિને જાણવા આલેલ વ્યક્તિ માટે દુઃખની
આગાહી કરી બેસતો હોય છે પણ યમ ? એ એક એવો જ્યોતિષી
હેકે જે કાયમ માટે સુખનું જ આસ્વાસન આપ્યા કરે છે.
ભૂતકાળના અનંત ભયો ભયે ભૂલી જઈએ પણ વર્તમાન
ભવના ભૂતકાળને ય આપણે જે આંખ સામે રાખીએ તે તો ય
આપણને ખ્યાલ આવી જાય તેમ છે કે સંસારના બળમાં
આપણે ખરીદવા ભલે સુખ જ ગયા હતા પણ ભયણે દુઃખો
શિવાય બીજું કશું જ જીંડાયું નથી.
આ જ આપણો જે કદુ અનુભવે લો તારે એટલું જ
કહેવું છે કે ભાવિ જાણવા યમની સલાહ ન લેતા અણીસની
સલાહ જ આપણે લઈએ અને એ સલાહના આધારે જ જીવન
જીવીએ. ભાવિ આપણું હજીબલતમ બનીને જ રહેશે.
ઇ... રામકૃષ્ણજીના દર્શનાલ

દયાન,
એક જ ઈંદ મહાનને ઊભું કરી શકતો નથી પણ ભૂકંપનો
એક જ આંચકો તોલિંગ મહાનને ગણાલરીની ખલોમાં ઘરાશાથી
કરી નાખે છે. ખાણીનું એક જ ઘુંદ બીજને અંકુરિત કરી
શકતું નથી પણ એક જ વખતનું પૂર પાકથી બહેશતા
ખેતરને ખલભરમાં સાફ કરી નાખે છે. એક જ વખતનું
પ્રભુદર્શન આત્મામાં ઉપાસનાના સંસ્કારો ઊભું કરતું નથી
પણ એક જ વખતનું વિજ્ઞાતીય દર્શન આત્મામાં વાસનાના
સંસ્કારોનો જાણે કે મલાસાગર બહેશવી દે છે.
આ વાસ્તવિકતા એટલું જ કહે છે કે અપાર ક્ષમ પછી
પણ સર્જન શક્ય બનશે કે કેમ એમાં શંકા છે જ્યારે વિદ્વંસ
લો વગર ક્ષમે પણ ઘઈને જ રહેવાનો છે. સર્જનનો જે તને
રસ હોય તો વિદ્વંસક પરિબલોના પડકારથી પણ જતને
હું દૂર જ રાખજે.
ઇ... રામકૃષ્ણજીના દર્શનાલ

વૈભવ,
કેરલા બધા સૂરખ બની રહ્યા હીએ આપણે ? આખ્યા
ચિના બધું જ આપી દેવાની જે પરમાત્મામાં લાકાલ છે
એ પરમાત્મા પ્રત્યે અનુભાગ કેળવવા આપણે લેવાર નથી
અને રડી રડીને આંખો સુજ ગયા પછી ય જે સંસારી વ્યક્તિઓ-
માં આપણું ઉચિત આપી દેવાની લાકાલ નથી એ સંસારી
વ્યક્તિઓ પ્રત્યેના શાગને ઘરાડવા આપણે લેવાર નથી !
થાદ રાખજે, અત્યારે આપણે શાગથી સુકત થવાનું
નથી પણ શાગના ખાતરને, શાગના વિષધને જ આપણે બહોળી
નાખવાનો છે. હવન થઈ ગયા બાદ એક કન્યા પિયરિયા
પરના શાગને જે સામરિયા પરના શાગમાં રૂપાંતરિત કરી
શકતી હોય તો જિંદગીના આરલા વરમોના કુદુ અનુભવ પછી
સંસારીઓ પ્રત્યેના શાગને પ્રભુ પ્રત્યેના અનુભાગમાં રૂપાં-
તરિત કરી દેવા આપણે લેવાર કેમ ન થઈ જઈએ ?
ઇ... રામકૃષ્ણજીના દર્શનાલ

સુદૃઢ.

લક્ષ્મી ચાંદલો કરવા આવે છે. આરે કુપાળ દોવા જવાની વાત સંસારજગત કરે છે પરંતુ અદ્યાત્મજગત તો એમ કરે છે કે લક્ષ્મી ચાંદલો કરવા ક્યારે આવશે, એની રીત જોતા રહેવા કરતાં આપણા ખોતાનાં કુપાળને ચાંદલાને ચોળી લનાવતા રહેવું એ વધુ ઠિલાવદ છે.

આનો અર્થ ?

આજ કે જીવનમાં 'પ્રાર્થિત' ની ચિંતા એટલી ન કરો, જેટલી ચિંતા પાત્રતાને વિકસિત કરવાની કરો. વરસાદ દોષાસર વરસી પણ જાય પણ વરસાદના એ પાણીને રકાવી શકે એવો ખાડો જ એ ઉપલબ્ધ ન હોય તો ? પાણી બેકફાઈ જાય, વ્યર્થ જાય !

પ્રભુની કૃપા અને શુક્રદેવની કૃપા તો વરસી જ રહી છે. જે વરસડ છે એ આપણી પાત્રતામાં છે. યાં સુધારો કરી લેશું ?

૯૦: રત્નચંદ્રશ્રી, દર્મલાલ

વિશાળ,

કુશળ ભરવૈયાનો કુશળવાની કુસોદી ક્યારેય ઢીંકરા પાણીમાં થઈ નથી, જાંડા પાણીમાં જ થાય છે. પ્રભુના 'કૃપાલાસાર' વિશેષણ પ્રતી આપણી પ્રજ્ઞાની ખરી કુસોદી સુખના સમયમાં તો નથી થતી પણ આમુલી દુઃખના સમયમાં પણ નથી થતી. જે પણ કુસોદી થાય છે એ જલિત દુઃખોમાં જ થાય છે.

જે સ્વજનોને દિલથી ચાહ્યા હોય, એ સ્વજનો જ બેવફા બને.. જે શરીરને ખૂબ કાળજીપૂર્વક સાચવ્યું હોય, એ શરીર જ અસાધ્ય રોગથી શુભ લની જાય.. જલરસ્ત વિશ્વાસ શાખી-ને જે મિત્રને લાખો રૂપિયા દીધાં હોય, એ મિત્ર બધા જ પૈસા થાઈ કરી જાય અને એવા સમયે પણ 'પ્રભુ આજ પર મન મુકીને કૃપા વરસાવી જ રહ્યા છે' એ પ્રજ્ઞાના સ્વામી બન્યા રહેવું એ પ્રજ્ઞાના સ્વામી બન્યા રહેવું એ બધાનાં ખેલ તો નથી જ. આપણે એ પ્રજ્ઞાના સ્વામી ખરા ?

૯૦: રત્નચંદ્રશ્રી, દર્મલાલ

નીશાળ,

વિચારને બદલી નાખવામાં સફળતા મેળવવી એ કાંઈ બહુ મોટો પડકાર નથી પરંતુ વિચારધારાને બદલી નાખવામાં સફળતા મેળવવી એ બહુ ત્યારે અને મોટો પડકાર છે.

મનમાં ખાવાનો વિચાર ચાલતો હોય અને આંખ આંધ્ર મંદિરની ધજા દેખાઈ જતાં મનમાં પરમાત્માના વિચાર આવવાના થાણુ થઈ જાય એમાં કાંઈ નવાઈ નથી; પરંતુ દારમાં જમવા બેઠા હોઈએ કે લજ્જરમાં પૈસા કમાવા ગયા હોઈએ ત્યારે મનમાં પરમાત્માના વિચારો જ ચાલતા હોય તો સમજ લેવું કે આપણી વિચારધારા જ નિર્મળ બનવા લાગી છે કે જે આપણાં ઉજ્જવળ ભાવિની બુધક છે.

એટલું જ કહીશ કે મન જો અદ્યારે અશુભ વિચારધારાથી શક્ત હોવાનું અનુભવાતું હોય તો એમાં ગાબડું ખાડીને અશુભ વિચારોને એમાં પ્રવેશ આપતો રહે. શક્ય છે કે સમય જતા મન શુભ વિચારધારાથી ચ્યાત્ન બની રહે. ૯૧: રત્નચંદ્રશ્રી, દર્મલાલ

વિશાળ,

આત્મકલ્યાણના માર્ગે આગળ વધવા માટેના બે સ્તલામાંનો એક સ્તલો છે નિષેધાત્મક અને બીજો સ્તલો છે વિદેયાત્મક. મારા જીવનમાં થયેલાં અને થઈ રહેલાં ખાખોની ડાહજીકું શાખતો રહું એ સ્તલો છે નિષેધાત્મક જ્યારે મારા એ તમામ ખાખોને માફ કરી દેતી પ્રભુની અનંત કૃપાને હું સ્મૃતિપથ પર શાખતો રહું એ સ્તલો છે વિદેયાત્મક.

નિષેધાત્મક સ્તલે મંજિલે પહોંચી જવા માટે મારે સતત કરતા રહેવી પડે છે આત્મનિંદા અને આત્મગર્હ અને વિદેયાત્મક સ્તલે મંજિલે પહોંચી જવા માટે સતત વધારતા રહેવાં પડે છે પ્રભુ પ્રત્યેનો અનુરાગ.

મારો ખુદનો અનુભવ એ છે કે નિષેધાત્મક સ્તલા કરતા વિદેયાત્મક સ્તલા પર મન હળવાશ વધુ અનુભવે છે. તમે જે પણ સ્તલો પસંદ પડે તે, પણ કદમ આંકવાનું થાણુ તો કરી જ દેજે. ૯૨: રત્નચંદ્રશ્રી, દર્મલાલ

નિશાન્ત,

કરોડપતિ તિખાશી બની જાય એને બાહ્યજગત કહાય પતન માને છે તો તિખાશી કરોડપતિ બની જાય એને ઉચ્ચાન માને છે પરંતુ અદ્યાત્મ જગતમાં પતનની અને ઉચ્ચાનની આખી વ્યાથા અલગ જ છે.

પ્રલોભન મળતાં જ એ દિશા તરફ ચાલે તેની ગતિ થઈવા લાગે એને અદ્યાત્મ જગતમાં જો પતનનું કલંક મળ્યું છે તો શુભનિશ્ચિતો મળતાં જ ઉદ્ધતનો ઉચ્ચાન વધવા લાગે એને ઉચ્ચાનનું ગૌરવ મળ્યું છે.

એરણું જ કહીશ તને કે કર્મને આદીન એવા બાહ્ય જગતના પતન અને ઉચ્ચાનને જીવનમાં વધુ અસ્વ આપવાને બદલે પુરુષાર્થને આદીન એવા આત્મચત્વર જગતના પતન-ઉચ્ચાનને વધુ અસ્વ આપીને જાતને એ પતનથી દૂર રાખને અને એ ઉચ્ચાનની દિશામાં કદમ માંડવાનું ચાલુ રાખી દેને.

૯૩ રામકૃષ્ણમુનિ દર્શલાલ

ઈશાન,

એક મજેનો વાત તને કહું? વ્યવહારમાં એણું જેવા મને છે કે બહુજનવર્ણ સાકું કામ અરાલ મુકુર્નમાં કરવા લેવાર થાનો જ નથી. હું તને એક સુચન કહું છું. હું નક્કી કરી છે. કોઈ પણ અરાલ કામ હું સારા મુકુર્નમાં લો નહીં જ કહું! યાત્રાએ જવા માટે હું સાકું મુકુર્ન જુઓ જ કહું? ખિક્ષાર જેવાનું મન થાય છે સાકું જ્યોતિષીને પૂછી લે કે સાકું મુકુર્ન લો નથી ને? જો એ એમ કહે કે અચ્ચારે મુકુર્ન સાકું છે તો ખિક્ષાર જેવા જવાનું મુલતલી શાખી છે.

હુંકમાં,
સાકું કામ જો અરાલ મુકુર્ન નહીં જ તો અરાલ કામ કરી તો જો! અરાલ કામોની સંખ્યામાં કડાકો બોલાયા વિના નહીં જ રહે એ નિશ્ચય વાત છે. હું
રામકૃષ્ણમુનિ દર્શલાલ

મોક્ષાંત,

જગતના જીવો આપણને ઘોડા-ઘણાં પણ જો આવી રહ્યા છે તો એનાં ઘણાં કારણોમાંનું એક કારણ એ છે કે આપણા મનની અધમતાની એમને કોઈ જ જાણકારી નથી. ભૂલેચૂકે જો આપણા મનમાં સંદર્શાયેલ ગંદવાડનો એમને ખ્યાલ આવી જાય તો શક્ય છે કે આજે ને આજે જ તેઓ આપણને ટિક્કારવા લાગે.

પણ સજીવ!

પરમ કુટુબાના સારાર પરમાત્મા પાહળ આપણે જોઈએ તેવા પાગલપનના શિકાર નથી બની શક્યા એણું કારણ તારા ખ્યાલમાં છે ખરું? પ્રત્યુના ઉદ્ધતની ઉત્તમોત્તમતાની આપણને કોઈ જ જાણકારી નથી એ જ છે એણું મુખ્ય કારણ. જો એ જાણકારી આપણને થઈ જાય તો શક્ય છે કે અચ્ચારે ને અચ્ચારે જ આપણે પ્રત્યુને ઘોંટીને બેસી જઈએ. જાતની અધમતા ઘટાડતા જઈએ, પ્રત્યુની ઉત્તમતા જાણતા રહીએ. કામ થઈ જશે.

૯૫ રામકૃષ્ણમુનિ દર્શલાલ

જય,

મેહાન પણ તેં એણું લશો અને શુકા પણ તેં જોઈ લશો. ક્યારેક મેહાન વચ્ચે જાત્રા રહીને પણ તેં બુમ પાડી લશો તો ક્યારેક શુકાની અંદર જઈને એ તેં શાંઠો ઉચ્ચાર્કી લશો. અનુભવ લાશે આ જ રહી લશો કે મેહાન વચ્ચે બોલાયેલ શાંઠો બીજાને ભણ કહાય સંભળાયા લશો પણ શુકા વચ્ચે બોલાયેલ શાંઠો લો તારી પાસે જ પાછા આણા લશો.

એરણું જ કહીશ કે જીવન વાણું હોય કે માણું હોય, મન વાણું હોય કે માણું હોય, એ મેહાન જેણું નથી, શુકા જેણું જ છે. એ જીવનમાં જરૂર પણ કરણું કે એ મનમાં જરૂર વિચારણું, એ વધું એ આપણી પાસે જ પાણું આવણું છે.

જવાબ આપ.

પોસ્તના ડબ્બામાં નાખેલ પત્ર જો મને જ મળવાનો હોય તો એ પત્રમાં હું અપશબ્દો લખવાની બેવકૂફી ક્યારેક કરું ખરો?

૯૬ રામકૃષ્ણમુનિ દર્શલાલ

ચિન્ત્ય,

શરીરની અશક્તિ ઇર્ષ કરવા હેતી નથી એ તો બરાબર ખ્યાલમાં છે પણ મનની અશક્તિ પાપ કરાવ્યા વિના રહેતી નથી એનો તને ખ્યાલ છે ખરો ?

હાદ શખને,

શરીરની અશક્તિ કરતાં ય મનની અશક્તિ અનેકગણી ભયંકર છે. અશક્તિ કદાચ ઓછી થતી જ નથી તો એ જીવન સમાપ્ત કરી દે છે પરંતુ પછીના ભવમાં સાથે તો નથી જ આવતી પરંતુ અશક્તિ તો આત્માને દુર્ગતિમાં ધકેલી દઈને ત્યાં ય સાથે જ આવે છે !

શું કહું ?

અશક્તિના સમયમાં પરમાત્મા ય બની શકાય છે જ્યારે અશક્તિની ઉપવિવિતિમાં તો સજ્જનતા દકાવી શખવી પણ મુશ્કેલ બની જાય છે. તપાસતો રહેજો મનને. વધુ શું ખરકે છે? અશક્તિ કે અશક્તિ ?

ઈ. રતનકુંદરસુરિયા દર્શલાલ

દુર્જ્ય,

જગત એમ કહે છે કે જે માણસ શક્તિહીન છે એ નબળો છે; પરંતુ અધ્યાત્મ જગત એમ કહે છે કે જે માણસ નબળા આદર્શોને અનુસરે છે એ જ નબળો છે.

નબળા આદર્શોનો અર્થ હું એમ ન સમજીએ તો કે જેણે ખોતાના જીવનના આદર્શ તરીકે જીવનના તે તે જોએ નિષ્કળ ઠાલેલા માણસોને શખ્યા છે. ના, નબળા આદર્શોનો અર્થ એ છે કે જેણે ખોતાના જીવનના આદર્શ તરીકે સફળ માણસોને જ શખ્યા છે. પછી ભલે સફળતા મેળવવા એ સદુએ ક્રમિકમાં ક્રમિક રસ્તાઓ અપનાવ્યા છે.

ફૂલમાં, જેમણે ખોતાની આંખ સામે માત્ર સફળતાની મંજિલ જ શખી છે, માર્ગની અશુદ્ધિ પ્રત્યે જેમણે આંખમાં વાકાણાં જ કર્યાં છે એ બધા જ નબળા આદર્શો છે. ઉચ્છું છું કે આવા માણસમાં વારો નબર ન જ હોય. હું

ઈ. રતનકુંદરસુરિયા દર્શલાલ

ચુન્ન્ય,

જેનાં શરીર પરનાં કપડાં ઠંડા છે, મેલા છે અને પાછા સડી ઠાલેલા છે એવા સિખાલીને કોઈ પણ અબજપતિ માણસ ખોતાની અર્થિકતામાં પ્રવેશ નથી જ અપાતો ને ? પણ મનમાં વાસનાનો ઠંદવાડ બઈને બેઠેલા અને સત્વભેદે સર્વથા સડી ઠાલેલા તથા આત્મા પર કર્મોનો કચ્ચો સંઘરીને બેઠેલા આપણને પરમાત્માએ ખોતાના હૃદયમાં પ્રવેશ આપી દીધો છે એ સાથે જ અસહ્ય નથી લાગતો ?

શું કહું ?

આ એક જ વાસ્તવિકતા આપણને આનંદમાં ઠારકાળ કરી દેવા પર્ણીત છે. હૃદયને આનંદના નશામાં ઝૂમવું કરી દેવા પર્ણીત છે. મનને પ્રસન્નતાના આસમાનમાં ઊડવું કરી દેવા પર્ણીત છે.

હાદ શખને, પ્રત્યુએ ખોતાના હૃદયમાં તો આપણને પ્રવેશ આપી દીધો છે. હવે આપણા હૃદયમાં આપણે પ્રત્યુને પ્રવેશ આપી દેવાનો છે.

ઈ. રતનકુંદરસુરિયા દર્શલાલ

દિનંજ્ય,

જીવનમાં સફળ બનવું એ બધું મોટી વાત નથી. મજબૂત શબ્દો પ્રુણ્યનો, પુરુષાર્થ દિગશ્યુર્વકનો અને ધીરજ અખાર. બસ, સફળતા તમારા શરણોમાં.

પણ, પડકાર તો એ છે કે જીવનને સફળ કઈ રીતે બનાવવું ? જીવનમાં સફળતા તો પ્રુણ્યમાર્ગે મળી જાય છે પરંતુ અનંતકાળે પ્રાપ્ત એવા આનંદજીવનને સફળ બનાવવા માટે તો પ્રશંક પ્રુકુષાર્થ, મજબૂત સંકલ્પ, નિર્મલ શુદ્ધા અને દુલ્મ નિષ્કા, આ મંગલ શોકીને લાઇબગી શખ્યા વિના ચાલે લેમ જ નથી. પણ સબૂર !

સંપતિ, સત્તા, ખ્યાતિ, પ્રતિષ્ઠા, કીર્તિ ઘોરેનો સમાવેશ થાય છે જીવનમાં મળતી સફળતાઓમાં અને સહુગુણ, સમાધિ, શુદ્ધિ, શાંતિ, પ્રસન્નતા ઘોરેનો સમાવેશ થાય છે જીવનને સફળ બનાવવામાં ! તારી ઉચ્છા શું છે ? જીવનમાં સફળતાઓ મળતી રહે એ કે જીવન સફળ બનવું રહે એ ?

ઈ. રતનકુંદરસુરિયા દર્શલાલ